

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

Online tjednik za javna pitanja

Broj 53

Izlazi subotom

Zagreb, 11. travnja 2009.

Sadržaj

Moj hrvatski dom	2
Urednikovo slovo	3
Na Uskrs	4
NDH	5
Istra	11
Dobročinstva	14
Bit će je bilo ovako	15
Hrvatska knjižara	18
Ilirija	19
Žuč	21
Odličja	24
Vrijeme je za pravdu	25
Herceg-Bosna	29
Besjeda	30
Manifest	31
Memorandum	33
Za dug spremni	34
Svijet	36
Branitelji	37
Jugoistočna Europa	40
Izložba	42
Bosno moja	44
Zgodopis	48
Osvrti	52
Predstavljamo izborne kandidate	55
Živjeti NDH	56
Roman	57
Bog nas je stvorio	58
Ustaški hitrozov	61
Kolači	62
Čitatelji	63

Vođe bjelovarskog ustanka snimljeni 8. travnja 1941 nakon što je **Dr Julije Makanec** (u sredini, sjedi) **proglasio Nezavisnu Državu Hrvatsku** s balkona gradske vijećnice u Bjelovaru

Svim čitateljima Glasnika i njegovim suradnicima čestitam nacionalni praznik hrvatskog naroda:

Dan Nezavisne Države Hrvatske

10. travnja!

Današnja Hrvatska ne može biti država za kojom su žudili Hrvati, ta ova je stvorena kao obmana da komunjare mogu nesmetano pljačkati i ova je proglašena od strane komunističkog ološa i to proglašena je od kukavica u nekom podrumu. Najveće "zasluge" (osim pljačke) Tuđmana i Sanadera jest što su organizirali Novi Križni put za hrvatski narod, koji je puno teži od onoga. Agonija naših je uglavnom bila kratka, tj. metak u čelo ili toljaga, a danas ona traje 2 desetljeća i bit ćemo sretni ako bi trajala još 2 desetljeća, jer su oni uspjeli uništiti sve što se moglo uništiti (ljudi bez posla i sredstava za život, djeca se ne mogu školovati i ako nešto i završe - idu na ulicu, bolesni se ne mogu liječiti svaki dan je sve gore). U životopisu onoga nigdje nije navedeno gdje je bio u vrijeme Bleiburga, a zna se što je morao raditi da bi, kao Hrvat, bio proglašen najmlađim Titinim generalom, a ovaj, to se zna, Hrvatsku je žestoko branio negdje u brdima Austrije iz koje se vratio sa nekom kufer-

Domobrani

činom, a danas težina njegovog kuferčeta je sigurno preko 5, ne milijuna - to je sitniji - nego milijardi, i ne kuna - ta sve se računa u dolarima ili eurima.

S poštovanjem

Emil R., prof.
(emil.misao@gmail.com)

USKRSNA ZVONA

„Glasnik sv. Josipa“, ožujak-travanj 1942.

Raskinut pečat smrtni je
Zemlja se majka budi;
Uskrsna zvona zvone svud,
Slušajte braćo ljudi!

Toplo je krilo zemljino
Puno je mekane trave,
U travi jaglaci, drijemovac,
Ljubice cvatu plave.

U tom krilu zapis je:
Budućnost sviće bolja,
Opet će mirisat' voćnjaci,
Rodite će naša polja!

Taj zapis zemlji dao je
Spas-Krist, koj' smrt nadvlada,
U uskrsnuću Njegovom
Naša je uskrsna nada.

I tebe, rode hrvatski,
Diže iz groba tvoga
Milost i ljubav beskrajna
Velikog, svemoćnog Boga.

I tvoj je pečat raskinut,
Svijestan si toga budi!
Uskrsna zvona zovu nas -
Budimo novi ljudi!

Kleknimo, ruke sklopimo,
Uprimo oči gore!
Slušajmo tajnu veliku,
Uskrsna zvona je zборе!

To tajna života novog je,
O kojoj govore ona;
Razumij rode hrvatski:
Uskrsna zvone zvonala!

ŠTO NAM JE

Uzbuđenje je pratilo svaki dolazak 10. travnja.

Šetajući vinkovačkim korzom rukovali smo se. Kao onako, usput. Prijatelji koji se dugo nisu vidjeli. Nebrojeno puta iste večeri. Uz osmijeh.

Svi smo znali što to znači.

Slušali smo, potajno, potihom, redovito tih dana, onaj umiljati ženski glas s Radio Madrida: „Živjela slobodna Hrvatska!“

Jesu li ta vremena prošla?

Ne bih rekao. Dobivamo u uredništvu i dalje pisma u kojima se još uvijek spominju nestali 1945. godine. Bez poznatog grobišta, kao zadnje nada.

Možda se radilo o promašaju? Zamisao – da, za raspravu u kavani, ali potreba – nikako. Nikome.

Teško će biti i ovo. Najbolji primjer za to su sami antifašisti, zapravo okorjeli partizani, komunjari, koji sada otkrivaju svoju hrvatsku prošlost. Te Tito je u travnju 1941. godine, posebno kad je bez njege proglašena Nezavisna Država Hrvatska, htio nezavisnu Hrvatsku, te Vlado Janić je 22. lipnja 1941. godine digao ustanak, jer je bila ugrožena samostalnost hrvatske države, te 1943. godine utemeljen je ZAVNOH kako bi Hrvatska dobila pravi hrvatski narodni parlament, te ... Eh, dokle tako bez veze nabrajati?

Čudno za njih, ali o tome nema ni riječi u onodobnim spisima i u općenito pisanoj riječi. Samo Jugoslavija, samo bratstvo i jedinstvo, samo ugroženi Srbi.

I onda Republika Hrvatska odnekud, kao rezultat nečega, što eto, kao nije imalo smisla. Ni potrebe. „Lepo smo živeli zajedno.“

Možda strah?

Iskustva su teška. Često sa završetkom na grobljima i u tamni-

cama. Iсуviše poraza, čak i u trenucima slavlja. Dolazio je mrak, mučenje i smrt.

Što ako se takvo što ponovno dogodi, a pametnima se pokažu samo oni koji su stajali po strani? Šutjeli. Čekajući.

Takve misli, dakako, nisu bez osnove, ali ni s njima ne treba pretjerivati. Na njima ne izvoru potoci, niti se goveda napajaju.

Kakvom se činila hrvatska budućnost u trenucima prosinačkog žrtvovanja? Bezizglednom. Tko bi na nju uopće mislio? Ipak, iza nas su, u zemlji, sve te mračne, sotonske spodobe, Pašići, Račići, Karađorđevići, Brozi, Rankovići ... Hrvatska je tu! Itekako. Živa i djelatna. Od Jadrana do Drave. Od Sutle ...

Ključeve imamo, vrata su nam otvorena. Samo – još nam predstoji iskrcati (suvišni) tovar, sjesti za volan, ubaciti u brzinu i krenuti. Pravim putom.

Ne zaboravimo, i NATO je naša zbilja. Tamo gdje je on ne raste baš komunistička trava. Domislio se tomu i Žarko Puhovski. Na vrijeme, kao i obično. Tu činjenicu, okolnost, nikako ne treba zaboraviti, štoviti treba ih probitačno iskoristiti. Jer, NATO nije samo tek tako došao u Republiku Hrvatsku,

NATO JE POBIJEDIO STJEPANA MESIĆA!

Stjepana Mesića i njegove. Pobijedio, a sada će ih i pomesti. Takvi mu sigurno ne trebaju. Snašli su se istina, programirano, 1991. godine. Ne vjerujem da će i sada.

To bi nam pak trebalo mnogo značiti. Konkretno.

Dobar znak. Dva prsta gore!

T. Drgun

PJESMA USKRSLOGA KRISTA

Mile Prpa, Zagreb, 6. travnja 2009.

Iz smrti se vratih zbog ljubavi!

Gori nebo, gore srca!
Plam taj žari, plam taj vrca.
Krista Boga
Uskrsloga, Uskrsloga!
Bilom lupa naša krvca!
Drhte zviježđa nebeskoga!

Iz smrti se vratih zbog života!

Da ne umre, da ne presta,
Da rastjera vječne tmine
Da nam žarka svjetlost sine
Sa nebeskoga prijestla!
Za čovjeka ovovijeka!
Da zablista, Svjetlost Krista!

Tvoga, moga, Uskrsloga !

Iz smrti se vratih zbog čovjeka!

Za sve ljude, svega svijeta!
Nek se čuje sada jeka;
Smrt se guši, život cvjeta!
Za čovjeka, za čovjeka.
Za grešnika ovovijeka
Starovijeka, novovijeka!

Sretan Uskrs

PROGLAŠENJE NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE: 8. TRAVNJA 1941.

Zvonimir Žagi, „*Novi Bjelovarac*“, Bjelovar, 6. travnja 1995

Kada je 27. ožujka 1941. godine prekinut potpisani ugovor s Njemačkom o nenapadanju srušena je Vlada bivše Kraljevine Jugoslavije, za kralja postavljen maloljetni kralj Petar Karađorđević, a za kraljevog opunomoćenika knez Pavle, nastala je zbrka i država se spremala za rat. U vojsku su pozvane sve muške osobe, proglašena je opća mobilizacija, a u grad Bjelovar su počeli stizati mobilizirani ljudi iz sela i grada. Vršile su se pripreme, ljudi su raspoređivani u ratne jedinice, nastao je opći kaos. Početkom travnja u grad su stigli i srpski dobrovoljci (narod ih je zvao **srpske komite**), čiji je zadatak bio da bodre dobrovoljce i prate

Vođe bjelovarskog ustanka snimljeni 8. travnja 1941 nakon što je Dr Julije Makanec (u sredini, sjedi) **proglasio Nezavisnu Državu Hrvatsku** s balkona gradske vijećnice u Bjelovaru

ih na vojnim zadacima, jer je moral u vojsci pao. Sve jedinice krenule su iz grada prema susjednoj Mađarskoj ili su se nalazile po selima naše Bilogore. Grad je ostao gotovo pust, pusta i Vojna komanda, žandarmerija i gradska policija s tek nekoliko stražara kod vojnih objekata. Mržnja i nezadovoljstvo prema Jugoslaviji došla je do vrhunca, tako da se spremala pobuna među građanstvom i vojskom.

Već 7. travnja 1941. godine organizirane grupe građana i mladeži upale su u vojne objekte u gradu Bjelovaru, savladale vojne osobe, žandarmeriju i policiju koja se našla u gradu i stavile sve objekte pod svoj nadzor. U noći je došlo do organizirane pobune među vojnicima rezervistima koji su se tada nalazili izvan grada, većina njih u Orovačkim vinogradima. Otkazali su poslušnost oficirima i počeli se organizirati vraćati u grad.

Pobunu među vojnicima 108. puka jugoslavenske vojske organizirao je podnarednik ČVEK i mladi podporučnik L. SUPANČIĆ.

Vojska se vratila u naš grad, otkazavši poslušnost bivšoj komandi i stavila se pod rukovodstvo štaba pobune na čelu kojeg su bili prof. Dr. Julije MAKANEC i zrakoplovni pukovnik Ivan MRAK. Grad Bjelovar imao je tako građane i vojsku i došao je **željeni trenutak da se uspostavi nova država.**

tak da se uspostavi nova država.

Tako tadašnji gradonačelnik Bjelovara **prof. dr. Julije MAKANEC** 8. travnja 1941. godine **proglašava novu državu - NEZAVISNU DRŽAVU HRVATSKU**. U gradu je nastao opći urnebes, ali bez panike i bilo kakvog nereda.

Sve se događalo organizirano i dostojanstveno. Izvještene su hrvatske zastave na svim kućama u gradu, a mladež je ovaj događaj prenijela po svim selima bjelovarske okolice.

Tako su toga dana, noseći hrvatsku zastavu, na sebo pošli i naši građani Milan BAČANI i Mato PODRAVAC. **Njih su iznenadili i napali četnici u selu Hrgovljani pokraj Bjelovara, tako da su ta dvojica bili prve žrtve mlade NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE.** Poginuli su časno i slavno, noseći zastavu nove Hrvatske države, neka im je velika hvala i vječna slava.

Proglašenje je bilo nevjerojatan doživljaj, narod je iz čitave okoli-

ce Bjelovara sa hrvatskim zastavama pohrlio u grad pjevajući hrvatske pjesme, kličući novoj državi. Bio je to u pravom smislu riječi ustanak cijelog naroda ovoga kraja i to nije mogla zaustaviti nikakva sila. Hrvatski narod digao se iz jarma bivše Jugoslavije, proglasio svoju državu i stao na njezin branik. Dolazili su, istina, brzoglavci i svakojake prijetnje da će se pobunjena vojska vratiti na granice, da se narod vrati svojim

kućama inače će se upotrijebiti sila sa kopna i iz zraka. Ali narod to nije prihvatio, nije se dao uplašiti ni omesti. Slavlje je nastavljeno, a vršene su i pripreme za obranu novoproglašene države, ako to bude potrebno.

Jedinice njemačke vojske bile su na granici sa susjednom Mađarskom i njima je omogućen prolaz da uđu na teritorij bivše Jugoslavije, tako da su već 9. travnja

stigle u Bjelovar i produžile svoje napredovanje prema Zagrebu. Građani Bjelovara već su dva dana bili u svojoj Nezavisnoj državi, kada je u Zagrebu 10. travnja Slavko Kvaternik proglasio Nezavisnu Državu Hrvatsku na cijelom njezinom području. Mi građani Bjelovara toga se ne stidimo, ponosni smo i danas se rado sjećamo tih najljepših dana naše povijesti.

PROGLAŠENJE NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE NA CIJELOM DRŽAVNOM PODRUČJU: 10. TRAVNJA 1941.

Izvor: hr.wikipedia.org

Slavko Kvaternik, vojskovođa (maršal), proglasio je preko Radio Zagreba 10. travnja 1941. godine 16 sati Nezavisnu Državu Hrvatsku na cijelom njenom dostupnom državnim području. Njemački izaslanik Edmund Weesenmayer u prethodnih desetak dana više puta kontaktirao Vladka Mačeka, nagovarajući ga da preuzme čelnu funkciju nove države, što je Maček odbijao. Maček je ipak dao izjavu kojom poziva pristaše Hrvatske Seljačke Stranke na mir i lojalnost novoj vlasti. Slijede Kvaternikov proglas i Mačekova izjava.

KVATERNIKOV PROGLAS

Hrvatski narode! Božja providnost i volja našeg saveznika, te mukotrpana višestoljetna borba hrvatskog naroda i velika požrtvornost našeg poglavnika dr. Ante Pavelića, te ustaškog pokreta u zemlji i inozemstvu,

odredili su da danas pred dan uskrsnuća Božjeg sina uskrsne i naša Nezavisna Država Hrvatska.

Pozivam sve Hrvate, u kojem god mjestu oni bili, a naročito sve časnike, podčasnike i momčad cjelokupne oružane snage i javne sigurnosti, da drže najveći

red i da svi smjesta prijave zapovjedništvu oružane snage u Zagrebu mjesto gdje se nalaze, te da cijela oružana snaga smjesta pobži zakletvu vjernosti Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i njenom poglavniku. Cjelokupnu vlast i zapovjedništvo cjelokupne oružane snage preuzeo sam danas kao opunomoćenik poglavnika.

Bog i Hrvati! Za dom spremni!

MAČEKOVA IZJAVA

Hrvatski narode! Pukovnik Slavko Kvaternik, vođa nacionalističkog pokreta u zemlji, proglasio je danas slobodnu i nezavisnu hrvatsku državu na cjelokupnom historijskom i geografskom području Hrvatske, te preuzeo vlast. Pozivam sav hrvatski narod, da se novoj vlasti pokorava. Pozivam sve pristaše HSS, koji su na upravnim položajima, sve kotarske odbornike, općinske načelnike i odbornike itd, da iskreno surađuju s novom narodnom vladom.

Marshal Slavko Kvaternik

ZEMLJOPISNI POLOŽAJ NEZAVISNE DRŽAVNE HRVATSKE

sr.wikipedia.org

NDH je zauzimala područje nekadašnje Banovine Hrvatske i celu Vrbasku banovinu, a granica na istoku sa Srbijom bila je reka Drina. U današnjim okvirima NDH je zauzimala područje Republike Hrvatske (osim Istre, Rijeke, Zadra, ostrva Krk, Cres, Lošinj, Lastovo i Vis koji su pre bili odvojeni od Kraljevine Jugoslavije), čitava teritorija Bosne i Hercegovine, Srem i Zemun. Granice NDH nakon proglašenja bile su nekoliko puta menjane, i to od saveznika Sila osovine od kojih je najambicioznija i najzahtevnija bila Italija.

Rimskim ugovorom 18. maja 1941. NDH je ustupila Italiji veći

deo Dalmacije sa gradovima, dok je NDH dobila izlaz na more u bivšim kotarevima Novi, Senj, Crikvenica, kao i opštinama Karlobag i Kraljevica (u podvelebitskom primorju) i na području od Omiša do Dubrovnika. U sklopu NDH ostali su ostrva Brač, Hvar, Pag, Šipan, Šćedro, Maon, Lokrum, Lopud i Koločep. Menjanje granica izvršila je i Mađarska svojevrijem pripojivši Međumurje 10. jula 1941. godine.

Istočni deo Srema je nominalno

bio delom NDH, ali ga je iz strateških razloga držao Treći rajh pod svojim nadzorom, odnosno bio je pod nemačkom upravom (Ostsyrmien)

TITOVE SLUGE O SLAVKU KVATERNIKU

forum.burek.com

Slavko Kvaternik, maršal i vojskovođa oružanih snaga NDH, domobrana, vodeća ličnost ustaškog pokreta u zemlji i u emigraciji još za vrijeme stare Kraljevine Jugoslavije, ratni zločinac.

Sadržaj:

1 Odluka o utvrđivanju zločina okupatora i njihovih pomagača

1.1. ŽRTVE ZLOČINA

1.2. KRATAK OPIS I KVALIFIKACIJA ZLOČINA

1.3. POJEDINOSTI O ZLOČINU

1.4. DOKAZI

Odluka o utvrđivanju zločina okupatora i njihovih pomagača

Prezime i ime: KVATERNIK SLAVKO

Narodnost: Hrvat

Jedinica, zvanični položaj i čin: dočelnik, maršal i vojskovođa hrvatskih oružanih snaga, ministar domobranstva itd.

ŽRTVE ZLOČINA

Bezbrojne žrtve ustaško-domobranskog terora kroz cijelu 1941. i 1942. godinu, napose 171 žrtva Srba iz sela Donje Bačuge, Hrvatice i Luščana, čiji se popis u posebnom spisku prilaže ovoj odluci.

KRATAK OPIS I KVALIFIKACIJA ZLOČINA

- Sistematski teror.

- Ubistva i pokolji.

- Interniranje građana i mučenje u logorima građanskih lica.

- Pljačka.

- Paleži. (itd.)

Za vrijeme NDH kao član Pavelićeve vlade naređivao masovne pokolje Srba i Židova kao i svih slobodoljubivih Hrvata. Organizovao ustaške-domobranske kaznene ekspedicije, koje su vršile pokolje, internacije, pljačke, paleže i mučenja građanskih lica.

POJEDINOSTI O ZLOČINU

(Zločinac, mesto, vreme, način i sredstvo izvršenja, žrtve, štete):

Kvaternik Slavko, posle Pavelića, najkrupnija ustaška figura, odigrao je u zločinačkom i kvilinskom Pavelićevom režimu u tzv. NDH jednu od najvećih uloga. On je vodeća ličnost ustaškog pokreta u zemlji i u emigraciji još za vrijeme stare Jugoslavije. Kao takav skupio je oko sebe kriminalce i bandite, organizirajući terorističke grupe u zemlji, pomoću kojih je već u to

vrijeme izvršio mnogobrojne zločine. Kao zamenik Pavelićev, dok se još sam Pavelić nalazio u inostranstvu proglasio je Kvaternik u Zagrebu dana 10. aprila 1941 god. "Nezavisnu Državu Hrvatsku", objavljujući, da je s tim danom preuzeo zapovjedništvo cijelokupne oružane snage i cijelokupnog saobraćaja Hrvatske države (željeznice, ceste, rijeke, obale, poštu, telegraf, telefon, sve radio-postrojbe itd).

Odmah po proglašenju NDH skoncentrisana je u rukama Kvaternika Slavka sva vlast u državi. On organizira državno voćstvo, koje do dolaska Pavelićevog upravlja zemljom. Prvih dana izdaje suvereno sve odredbe i naredbe. (Vidi dnevne službene novine). Izdaje proglas o dolasku Pavelića u Zagreb. Postaje "doglavnik" i zamjenik "poglavnika", maršal, vojskovođa i zapovjednik cijelokupne oružane snage kao i ministar domobranstva. Pavelić ga imenuje 15. aprila 1941 ustaškim krilnikom (generalom). Već je istaknuto, da je ordenom Željeznog trolista dobio naslov "viteza".

Zločinac Kvaternik Slavko u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj drži nebrojne govore prigodom raznih ustaških svečanosti u kojima hvali i uzdiže ustaški režim. Organizira tzv. dobrovoljačke pukove i legije, koje šalje na istočni front u borbu protiv Rusa. Dana 16. jula 1941. lično isprašta na jedan vrlo pompezan način "dobrovoljce" na istočno bojište iz Varaždina. i drži im vatreni govor (Vidi Hrvatski Narod od 17. VII. 1941. br. 153 str. 1 i 2).

U tim bezbrojnim, neprekidnim i vremenski neograničenim operacijama, nije se samo ograničio na boračke jedinice partizanskog pokreta, već je po primjeru talijanskog generala Roate izašiljao kaznene ekspedicije kroz Bosnu, Hercegovinu, Dalmaciju, Liku, Kordun, Baniju i druge krajeve, te masovno klaw mirno stanovništvo, paleći i uništavajući čitava sela i krajeve. Domob-

ranske kaznene ekspedicije zajedno sa ustašama vršile su razna nasilja i zvjerstva, pljačke i uništavanja imovine srpskog naroda na svom putu.

Naročito težak slučaj, između mnogih drugih, koji se primjera radi navodi, predstavlja kaznena ekspedicija pukovnika Ivana Mraka, rodom iz Bjelovara na području Banije, naročito u srezovima Gline i Petrinje te oko mjesta Kraljevcana, zatim na Kordunu u proljeću i ljetu 1942. a zahvatila je u svom zločinačkom djelovanju i jedan dio Bosanske krajine. Kud god je zloglasna Mrakova pukovnija prolazila, uništavala je nemilice sve do čega je došla, kako stanovništvo

organizovao i naredio njihovo izvršenje.

Kvaternik Slavko izdao je brošuru Odgoj i značaj hrvatskog domobrana. U pojedinim glavama knjige okomio se sa raznih gledišta na marksizam, na uzroke španjolskog građanskog rata, hvaleći nacionalsocializam i proričući mu najveću budućnost. Razumije se samo po sebi, da nije poštedio ni Židove, da se i ne govori o srpskom narodu protiv koga je na svakom koraku izlivao svoju mržnju i bijes, nastojeći da se stvori što dublji jaz između Hrvata i Srba.

Kvaternik Slavko bio je i član Hrvatskog Sabora i to jedan od njegovih najistaknutijih članova.

Za vrijeme, dok je Kvaternik Slavko bio jedan od osnovnih stubova Pavelićeve vlade, provođena je u čitavoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj zločinačka i krvoločna politika, koja je postavila sebi za cilj, da pod svaku cijenu i na naročito okrutan i zverski način istrijebi oko 2,000.000 starosjedilačkog srpskog stanovništva i nekoliko desetina hiljada Jevreja, također, od davnine nastanjenih na teritoriju tzv. NDH.

Sistematsko uništavanje tih dvaju naroda obuhvatilo je takve razmjere, koji su prevazišli i Hitlerovu praksu ubijanja i uništavanja evropskih naroda u ma kom dijelu Evrope. Jedan dio srpskog naroda uspio je spasiti se bjegstvom preko granice u Srbiju, a drugi dio odbranio se sam oružanim ustankom. Pa, ipak je pobijeno oko pola miliona Srba, ponajviše staraca, žena i djece i skoro 30.000 Jevreja. Imovina nevinih žrtava ustaškog terora konfiskovana je u korist NDH, a dobrim dijelom, naročito pokretnosti, opljačkana po ustašama bez ikakvog reda i podijeljena među visoke ustaške funkcionere, među koje je spadao i Kvaternik.

Masovnom uništavanju Srba i Židova, a posle i svih slobodoljubivih Hrvata, služili su brojni ustaški kon-

(muškarce, žene i djecu), tako i sva ekonomska dobra, počev od kuća i gospodarskih zgrada pa do najneznatnijeg predmeta, koji može čovjeku korisno da posluži. Čitavi krajevi, koje je Mrak tako vandalski porušio i u crno zavio, pamtiće za sva vremena ova krvoločna ubijanja i razaranja.

Za sve zločine, koje su izvršile domobranske jedinice po raznim krajevima naše zemlje, snosi punu odgovornost Kvaternik Slavko kao vojskovođa i ministar hrvatskog domobranstva, koji je svojim povjerljivim naredbama sve te zločine

centracioni logori, koji su osnovani po uzoru na nacističke logore, između kojih se izdiže Jasenovac. Za sva ustaška zvjerstva i zločinstva odgovoran je i Kvaternik Slavko, koji je bio ustaški krilnik (general), koji je lično propisao naredbu o postavljanju i organizaciji hrvatskog ustaškog nadzornog stožera (Vidi: Vjesnik br. I od 12. IV. 1941.), pa je u vezi s tim, ne samo u zločinačkim akcijama domobranskih jedinica nego i u domenu jezive i zvjerske djelatnosti ustaških formacija i pripadnika ustaškog pokreta uopće, odigrao vodeću ulogu.

Konkretno je utvrđeno, kada su u mjesecu julu 1941. otpočela masovna klanja srpskog naroda po ustašama i domobranima, Slavko Kvaternik obilazi ustaške postrojbe, koje su vršile akcije i pohvalama podstrekava zlikovce da kolju nevini narod. U mjesecu srpnju 1941. posjetio je ustaše, koji su vršili masovna ubijanja od 24. srpnja 1941.

i dalje kroz četiri dana u selima Donja Bačuga, Hrastovica i Luščani. Tih dana ustaše su pobili iz spomenutih sela 171 čovjeka, koje su prethodno tukli kundacima, boli bajonetama u trbuh, tako, da im je drob ispadao, a zatim ih u grupama od po 20 do 30 ljudi odvodili do jama više općine u Grabovcu i postreljali ih s leđa.

Radi svega toga ova komisija utvrđuje Kvaternika Slavka kao teškog ratnog zločinca, koji treba da bude suđen u zemlji gdje je zločinstva i počinio.

Predsjednik komisije: Šteković s. r.

DOKAZI

1. Izveštaj Venera o djelovanje grupe M.G. od 17. III 1942. g.
2. Odlikovanja (vidi odredbu br. 2. od 11. II 1942. i Oč. br. 61/42)
3. Razni govori i prigodne manifestacije:
4. Tri fotografije Kvaternika Slavka

u raznim prigodama.

5. Slavko Kvaternik: "Odgoj i značaj hrvatskog domobrana".

6. Primjerak vojnog šematizma domobranskih jedinica u borbi protiv NOV kroz 1941-1944. godinu.

7. Iskazi svedoka: Petrović Ljube, Polinac Koje, Vjekić Stevana i Anđe Šteković u zapisniku od 30. XI 1944. Drljan Đura u zapisnicima od 4. i 28. XII 1944. Oblaković Đura u zapisniku od 6. XII 1944; Jekić Ane u zapisniku od 19. XII 1944; Šajnović Đure u zapisniku od 20. XII 1944; Moslovara Milje u zapisniku od 25. XII 1944. i Mađarec Laze u zapisniku od 20. XII 1944. g.

U Beogradu februara 1945. g.

literatura: Odluka Državne Komisije za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača Fbr. 2621/III.

UZALUDNA TITOVA ISČEKIVANJA

Čuvši za proglašenje Nezavisne Države Hrvatske u Bjelovaru 8. travnja 1941. godine Tito se sa svojom razbojničkom družinom našao u velikoj neprilici. Očekivao je da bi, kad već nije Vladko Maček, on mogao preuzeti vlast u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Računao je, naime, na čvrstu svezu Hitlera i Staljina.

Hitno je sazvao Centralni Komitet KPJ (Ivan Jelić – TRAGEDIJA U KERESTINCU, „Globus“, Zagreb, 1986.):

„Tito je 8. aprila sazvao zajednički sastanak članova CK KPJ koji su bili u Zagrebu i članova užeg rukovodstva KPH. Sastanak je održan u Hercegovačkoj ulici br. 65, u stanu Jelene Manojlov Bugarke, a prisustvovali su mu, uz Tita, Rade Končar, Aleksandar Ranković, Sreten Žujović, Marko Orešković, Jakov Blažević, Vladimir Bakarić, Josip

Kraš, Andrija Hebrang, Dragutin Saili, Stipe Ugarković i Antun Rob, u svojstvo sekretara Mjesnog komiteta KPH Zagreb. Na sastanku je zaključeno da se pošalje posebna delegacija u Štab IV armije sa zahtjevom da se radnicima podijeli oružje radi obrane grada, Međutim, koraci poduzeti da bi se to postiglo nisu uspjeli.“ (str. 17)

Ukupno 12 osoba. Snaga! Rezultat: Nula.

„Protivljenje vojnih komandi i organa vlasti pokušajima KPJ da se posljednji trenutak organizira otpor agresoru nisu, dakako, mogli izazvati neku kolebljivost u rukovodstvu KPJ u pogledu dosljednog stava o potrebi pružanja odlučnog otpora okupatoru. To je gledište jasno došlo do izraza na idućem zajedničkom sastanku članova CK KPJ i CK KPH, koji je Tito sazvao 10. aprila, tj. na sam dan ulaska

njemačkih trupa u Zagreb, kad je bila proglašena ustaška Nezavisna Država Hrvatska. Sastanak je održan, po svoj prilici, u stanu Anke Rakoci u Ilici 163, a prisustvovali su mu, osim Tita, Edvard Kardeļ, Aleksandar Ranković, Rade Končar, Pavle Pap, Josip Kraš, Marko Orešković, Vladimir Bakarić, Vlado Janić, Leo Mates, Karlo Mrazović, Dragutin Saili i Stipe Ugarković. Rukovodstvo KPJ zaključilo je da svoje gledište objavi u posebnom proglasu narodima Jugoslavije.“ (str. 17)

Društvo se povećalo na 13 osoba. Dovoljno za sastaviti proglas.

Nu, nitko ih nije „šljivio“, kamo li da bi im predao vlast.

„Proglas od 15. aprila pisan je i pod dojmom koji je izazvao ulazak njemačkih okupacionih trupa u Zagreb, 10. aprila. Izašavši na ulicu

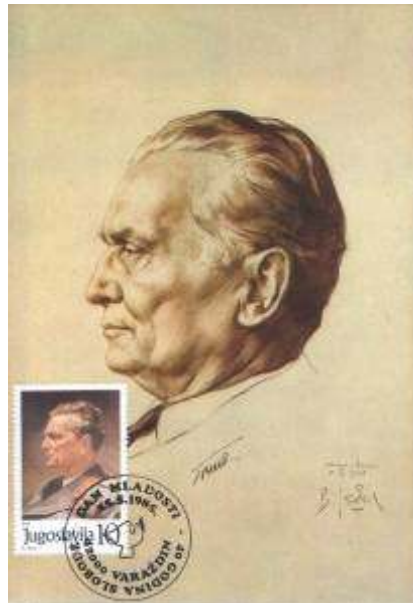
poslije spomenutog sastanka, Tito je bio očevidac tog prizora, gledajući kako prolaze njemački tenkovi i vojnici. Karđelj u svojim sjećanjima navodi da je tog dana sa spomenutog 'sišao na Ilicu' i vidio Nijemce koji su 'već sa tenkovima prolazili njome'. Na Jelačićevom trgu (danas: Trg Republike) vidio je 'prve grupe ustaša koji su se okupljali oko ustaške zastave'. 'Događaji u Zagrebu prilikom dolaska osvajača', istaknuto je u proglašenju CK KPJ od 15. aprila, 'bit će najtamnija ljava u tvojoj povijesti, hrvatski narode!'

Titu je, očito, sve bilo jasno.

„Riječ je trenutnom dojmu što ga je izazvao doček koji je njemačkoj vojsci priredio malobrojni malobrojni dio građanstva orijentiran profašistički i desničarski.“

Nigdje povika: Tito, Tito!

„Ulazeći u Zagreb s istočne strane grada, od Dubrave preko Maksimira, njemačka vojska je prolazila pored građana koji su se zatekli na

ulici ili skupili u manjim grupama. Najviše se, pak, građana bilo okupilo u središtu grada, na Jelačićevu trgu. Osim one manje, profašistički i nacionalistički orijentirane skupine, koja je oduševljeno pozdravila dolazak okupatora, većinu su okupljenih, zapravo, činili građani koji su došli iz puke znatizelje, da vlastitim očima vide njemačku vojnu silu što je slovila kao do tada naj-

moćnija u povijesti. Dakako, ondje se našlo i dosta politički dezorijentiranih ljudi koji nisu shvatili sve breme nastalog trenutka. Pri tome treba imati na umu i činjenicu da je određeno raspoloženje u građanstvu moglo izazvati i zadovoljstvo slomom omražene jugoslavenske monarhije, čime su se ustaški elementi nastojali naveliko koristiti u svojoj bjesomučnoj propagandi.“ (str. 18 i 19)

Tito to nikada nije zaboravio. Napustio je Zagreb zauvijek.

„U drugoj polovici maja 1941. godine generalni sekretar Komunističke partije Jugoslavije Josip Broz Tito prešao je iz Zagreba u Beograd. To je ujedno značilo i premještanje sjedišta Političkog biroa, tj. Sekretarijata Centralnog komiteta KPJ iz Zagreba u Beograd.“ (str. 11)

Krenuo je Tito po osvetu. Dočekao ju je 4 godine kasnije. Nakon Bleiburga. Nije žalio. Bez milosti: „Plati onu sramotu iz 1941. godine hrvatski narode!“

POVRAT OTUĐENIH HRVATSKIH KRAJEVA

Opet u dotičnoj knjizi Ivana Jelića čitamo:

Nezavisna Država Hrvatska nije nastala iz ništa, nije bila bez korijena i čvrstog oslonca u hrvatskom narodu.

„Ovdje treba istaknuti i činjenicu da je ustaški režim dobio značajnu podršku u izjavi što ju je 10. aprila u vezi s proglašenjem NDH objavio predsjednik HSS-a Vladko Maček. Pozvao je sav 'hrvatski narod da se novoj vlasti pokorava' a pristaše HSS-a da 'iskreno surađuju s novom narodnom vladom'. Tako formulirana izjava bila je očit znak priznanja čina proglašenja NDH i uspostavljanja ustaškog režima od one političke stranke koja je sebe smatrala glavnom i najutjecajni-

jom u Hrvatskoj. Konkretna će ipak podrška ustaškom režimu u njegovu uspostavljanju posebno doći do izraza u podršci desničarskih snaga HSS-a, u prvom redu Hrvatske seljačke i građanske zaštite.“ (str. 22)

Nezavisna Država Hrvatska počinje živjeti.

„15. aprila 1941. godine Pavelić stiže u Zagreb i kao poglavnik Nezavisne države Hrvatske imenuje prvu hrvatsku vladu. U vladi je uzeo položaj predsjednika vlade i ministra vanjskih poslova. Potom osniva Hrvatsko domobranstvo kao redovnu vojsku i organizira upravnu i diplomatsku službu. Po uzoru na Hitlera ustaški pokret postaje jedini nosioc

političke volje u zemlji i mijenja mu ime u 'Ustaša - hrvatski oslobodilački pokret' (UHOP). Ujedno osniva Glavni ustaški stan (GUS) kao organizacijsko-političku, a Ustašku vojniciu i Ustašku nadzornu službu (UNS) kao vojno-policijske poluge režima.“ (bs.wikipedia.org)

USTROJ NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

„*Hrvatski krugovač*“, Zagreb, 3. listopada 1943.

POGLAVNIKOV PROGLAS HRVATSKOM NARODU

Poglavnik je 9. rujna u jedan sat poslie pola noći preko zagrebačkog krugovala osobno uputio hrvatskom narodu ovaj poviestni proglas:

„*Hrvatski narode: Himbeni saveznik bio je nametnuo hrvatskom narodu u času uzkrsnuća Nezavisne Države Hrvatske ugovore i granice, kojima je velik dio hrvatske jadranske obale bio odtrgnut od tiela Hrvatske.*

Kroz dvie i pol godine hrvatski je narod s najdubljom boli u duši trpio to nasilje, a napose Hrvati tih krajeva pretrpili su na slobodi, na životima i na imovini najveće patnje.

Današnjim danom sama je talijanska vlada svojim postupkom riešila hrvatski narod obveze, proiztekłe iz nametnutih ugo-

ra.

Veliki vođa Reicha Adolf Hitler izjavio mi je večeras, da priznaje Nezavisnoj Državi Hrvatskoj granice, u kojima su uključene odcepljene hrvatske zemlje na Jadranu.

Hrvatski narode! U ovome poviestnom času okupimo se svi poput jednog čovjeka oko svojih oružanih snaga, koje će u zajednici sa savezničkim oružanim snagama osloboditi hrvatske zemlje na Jadranu!

U ovome času ljubavi prema Domovini i prema nesretnoj braći, koju ćemo osloboditi i prigrliti, ujedinito se svi, imajući na umu samo sreću i slobodu hrvatskog naroda, te svoju vlastitu Nezavisnu Državu Hrvatsku.

Hrvatskim oružanim snagama izdao sam zapovied, da izvrše svoju hrvatsku i vojničku dužnost.

Hrvati! Poduprite svi hrvatsku vojsku u izvršenju te njezine poviestne dužnosti.

Hrvati Primorja i Dalmacije, koji ste napustili svoje domove radi talijanskih nasilja na vama izvršenih, pridružite se hrvatskim oružanim snagama, da vam domovi opet budu vaši!

Od današnjeg dana sloboda i nezavisnost Hrvatske nije više ničim ograničena!"

POGLAVNIKOV PROGLAS NAŠIM VOJNICIMA

Poslie toga ministar i zapovjednik hrvatskih oružanih snaga general Navratil pročitao je ovaj Poglavnikov proglas našim vojnicima:

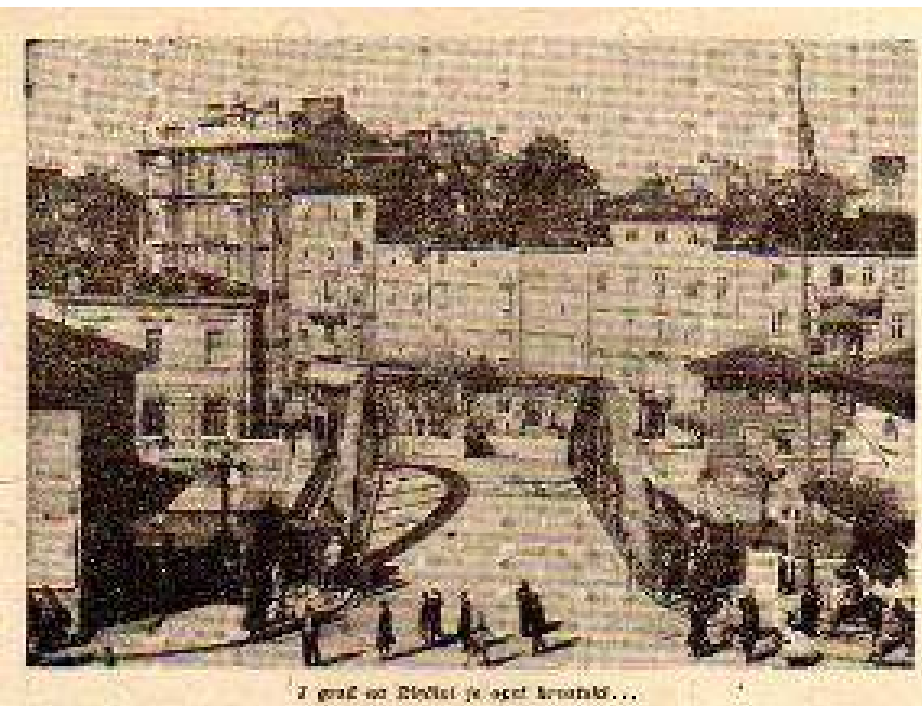
„*Hrvati vojnici! Domobrani, Ustaše, zrakoplovci i mornari!*

Postupak Italije razriešio je hrvatsku državu svih nametnutih obveza, koje su sputavale razvoj Nezavisne Države Hrvatske, a napose razvoj hrvatskih oružanih snaga.

Uslieđ toga Nezavisna Država Hrvatska ima dužnost i pravo, da s oružjem u ruci brani one hrvatske zemlje, koje su joj bile oduzete.

Hrvatski vojnici! Pod vodstvom vašega zapovjedništva zapada vas čast i dužnost, da u najvećoj stezi i s poviestnim junačtvom hrvatskih vojnika oslobodite odcepljene hrvatske zemlje i da razvijete slavnu hrvatsku zastavu na Jadranu, pod kojom će na našem moru svanuti sretniji dani hrvatskom narodu. U tom podhvat u pomoći će vas bratski oružane snage savezničke Njemačke.

Hrvatski vojnici! U ovom poviestnom času siguran sam, da ćete

izvršiti svoju vojničku i hrvatsku dužnost, a time će biti izpunjena i vaša najvrućija želja, da povratite svojoj domovini i svome narodu ono, što nam je bilo oduzeto i za čim je krvarilo vaše srce.

Hrvatski vojnici, hrvatski mornari! Došao je davno željeni i teškim mukama očekivani čas, Hrvatskoj se vraća njezino more! Vi ćete ga braniti!

Živjelo hrvatske oružane snage!

Živjela cjelokupna Nezavisna Država Hrvatska!"

GOVOR ADMIRALA JAKČINA

Admiral Đuro Jakčin

Govor admirala Jakčina, zapovjednika hrvatske ratne mornarice (održan u četvrtak 9. IX. 1943. u 13.30 sati na D. K. P. Zagreb):

„Došao je konačno onaj čas, kojega smo svi mi Hrvati a naročito oni, koji su iole vezani uz more davno i željno očekivali. Prestale su obaveze prema našem bivšem

savezniku, koji nam je branio izlaz na more. Odlukom vođe velikog njemačkog Reicha Adolfa Hitlera priznate su nam naše prirodne granice i pravo na naše more na stoljećima i stoljećima hrvatsko more, na naš plavi Jadran.

Svaki od nas braćo Hrvati, znade od kolike je važnosti za jedan narod izlaz na more dake izlaz u cijeli svijet. A osobito za nas, koji imademo veliki dio granica uz obalu Jadrana.

Pučanstvo tih naših obala pretrpjelo je u zadnje vrijeme više zla od strane naših bivših saveznika, a da ne bi znalo što mu je činiti. Mi smo danas u vrlo teškom položaju, jer nemamo ni brodova, ni uređaja koji su nam potrebni da se pomorske veze na

Jadranu uzpostave. Moramo svim silama nastojati, da spasimo odmah ono što se iole spasiti daje. Pozivam vas, braćo Dalmatinci i Primorci da u ovom velikom času

IZVEDBA DRAMSKOG ČETVRTKA
porodom 50-godišnjice smrti Mirka Bogovića
ČETVRTAK, 7. LISTOPADA 1943.
20.30 sati

MATIJA GUBEC

Tragedija. Napisao Mirko Bogović. Za krugoval obradio i režirao Vojmil Babadan

Osobe:

Franjo Tuhi, gospodar Stubice 1	Jose Marlinčević
Susjeda	Janke Rakua
Matija Keglević, plemić	Dubravko Dujštin
Matija Gubec, seljak	Elzko Nučić
Nikola Pozebec, seljak	Marija Borska
Jelena Zrinjska, supruga Tahova	Jelka Sokčević
Mara, kći Pozebečeva	Viktor Lešnjak
Gradani zagrebački	Ante Kraljević

Plemići, seljaci

Događa se u kuli Stubice 1 njezinj okolici te u Zagrebu od g. 1572. do 1573.

Uvodna riječ: Vojmil Babadan

zaboravite na sve nesuglasice, koje su do sada postojale. Svaki od vas neka nastoji kolikogod može, da osiguramo ploveće jedinice, počam od male barčice do parobroda. Isto tako sve pomorske uređaje da možemo odmah makar i najskromnijim sredstvima započeti uređivanje naše obale uzpostavom prometa, isto tako i obranom te naše svetinje.

Sjetite se patnji, koje ste pretrpjeli i koje se sada mogu ublažiti samo onda ako ste vi složni, ako svi osjećate samo Hrvatsku, ako svi izvršite svoju svetu dužnost naprama našoj miloj domovini Hrvatskoj. Da živi naša oslobođena Hrvatska, da živi naš Poglavnik."

GOVOR NJEMAČKOG GENERALA U HRVATSKOJ dr. h. c. GLAISE VON HORSTENAU

ZAGREB, 10. rujna. Njemački general u Hrvatskoj dr. h. c. Glaise von Horstenau održaom je 10. rujna o. g. na D. K. P. Zagreb sliedeći govor:

„Sinovi hrvatske domaje, vojnici, drugovi!

Kucnuo je veliki čas Vaše narodne sudbine.

Puni najdubljeg bola gledali ste Vi i Vaša braća, kako ste prvih godina Vaše državne samostalnosti odrezani od mora – Vašega mora, životnog elementa Vaših otaca i praotaca.

Sada Vas poziva njemačka oružana snaga:

Sljedite poziv svoje domovine i pođite zajedno s njom, da izvjesite Vaše zastave, zastave Hrvatske ne samo u Senju i Dubrovniku, nego i na Rieci i na Sušaku, u Zadru, Šibeniku i Splitu i oslobodite tako svoju braću od jarma, koji su teško podnosili.

Hrvatski drugovi! Vi stupate oduševljeno nama uz bok i ni jedan pravi sin Vaše zemlje, ma kakvog bio mišljenja i ma kakve vjere, ne će Vas pričeiti u tom ponosnom, zbilja narodnom radu.

Tko je dosada bio protiv nas ili stajao postrance, a sada hoće da pristupi k nama, dobro nam je došao u svako vrijeme.

Tko bi nas htio zaustavljati, bio bi ožigosan za sva vremena, počinio bi najsramočniju izdaju protiv budućnosti Vaše zemlje.

Sinci hrvatske domovine, vojnici, drugovi!

Duboko potresen govorim Vam u

sadašnjem času kao predstavnik njemačke oružane sile, čija je slava baš onda najveća, kad se mora najteže boriti. Govorim Vam kao čovjek, koji se kao sin susjednih Alpa već 40 i više godina osjeća duševno najuže povezan s Vama i s Vašom divnom domovinom.

Sinovi Hrvatske!

Napried s Božjom pomoći na Vaše more, na Vašu divnu obalu!

Kad je taj poziv pročitao na njemačkom jeziku, pročitao je na krugovalu i njegov hrvatski prievod.

Poviestni datum 9. rujna 1943.

Proglasi upućeni hrvatskom narodu putem D. K. P. Zagreb

Poglavnik je 9. rujna u jedan sat poslije pola noći preko zračnog broda poslao svom hrvatskom narodu ovaj poviestni proglas:

Hrvatski narode! Blubunaj savoznik bio je nametnuto hrvatskom narodu u času nezavisna Nezavisna Država Hrvatske ugovore i granice, kojima je velik dio hrvatske ljudanske štuke bio odrezan od mora Hrvatske.

Kroz dale i pol godine hrvatski je narod s usudljivom boli u duši trpio te nesudbe, a najviše hrvatski ih kraljeva potrpiti su na slobodi, na životima i na imovini najveće patnje.

Danasjom danom sama je talijanska vlada svojim potpisom rješila hrvatski narod odrezo, protivnik je nametnutih ugovora.

Veliki vođa Ruscha Adolf Hitler objavio mi je večeraš, da priznaje Nezavisnoj Državi Hrvatskoj granice, u kojima su uključene odsečene hrvatske zemlje na Jadranu.

Hrvatski narode! U ovome poviestnom času olujano se svi poput jednog čovjeka oko svih oružanih snaga, koje će u zajednici sa savjestikim oružanim snagama osloboditi hrvatske zemlje na Jadranu!

U ovome času ljubavi prema Domovini i prema nesretnoj braći, koja čemo osloboditi i prigruti, ujedinitimo se svi, imajući na umu samo sreću i slobodu hrvatskoga naroda, te svoje vinstituzije Nezavisna Država Hrvatska.

Hrvatskim oružanim snagama treba nam pomoć, da izvrše svoju hrvatsku i vojničku dužnost.

Hrvatski Poduzmite svi hrvatski vojnici u hrvatsku te najveće poviestne dužnosti.

Hrvatski Pristojni i Dalmatinci, koji ste napustili svoje domove radi talijanskih nastilja na vama hrvatskih, pridružite se hrvatskim oružanim snagama, da vam dometi opet kuću vašu!

Od danasjom dana sloboda i nezavisnost Hrvatske nije više ušim granicama!

Posle toga ministar i zapovjednik hrvatskih oružanih snaga general Nacutić proglasio je ovaj Poglavnikov proglas našim vojnicima:

Hrvatski vojnici! Donosimo, ustaje, oružanje i mirnost!

Potpisnik Italije razriješio je hrvatsku državu svih nametnutih otoreva, koje su spalavale rasvoj Nezavisna Država Hrvatske, a njepac rasvoj hrvatskih oružanih snaga.

Uvidel toga Nezavisna Država Hrvatska ima dužnost i pravo, da s oružjem u ruci brani one hrvatske zemlje, koje su joj bile odrezane.

Hrvatski vojnici! Pod vodstvom vašega z...

laku u oči svet, A molio za nas, koji imamo veliki dio granice uz obalu Jadrana.

Poštenstvo tih naših otaca potrpjelo je u zadnje vrijeme previse zla od strane naših bivših saveznika, a da ne bi znalo što mu je činiti. Mi smo danas u vrlo teškoj položaju, jer nemamo

Istra

Zamo gdje se vali ljuba u tolikom jutru bistra stoji zemlja hrvatskoga naroda Istra

Nema ona stihova pora što su pora je seba dila niš zemlja nepredstavljiva i naša je kuća naša štuka.

Al hrvatski kraljevi i daniš crkvenici doli su nam nego zlobe i potrošili su zemlju.

Po njima nima budim crata leta veselo i mačilo kojima Istra branila se kroz tisuću dugih leta.

Gradovi su namirali — potokija leta buda — zračnjena buda vjere i sloboda naša štuka.

Poštenstvo naše braće jest djepovska krovca avota kojima Istra branila se kroz tisuću dugih leta.

U svaki je val i kaven upisano naše ime Istra šti krov vjere i sloboda naša štuka.

Kada dok se Jadrana plov i zabava rieke bistra uređiva se štijet duša zračnjena naša Istra.

GABRIEL CVITAN

(Pjesma je spjevana prije oslobodjenja Istre)

ni brodova, ni uređija koji su nam potrebiti da se pomorsku vezu na Jadranu uspostave. Moramo

jav. Svaki od vas treba nastiti kraljevoj mudi, da osiguramo plovoće jedinice, pučim od male barčice do parobroda. Dite tako sve pomorske uređije da možemo odmah nastaviti našu domovinu Hrvatskoj. Da svi naša oslobodena Hrvatska, da svi naša Poglavnik.

Sjetite se jasnij, koje ste potrpjeli i koje su sada naša gubila naše odu i što svi slobodi, ako svi oslobodite namo Hrvatsku, ako svi izvršite svoju svetu dužnost napraviti našu domovinu Hrvatskoj. Da svi naša oslobodena Hrvatska, da svi naša Poglavnik.

ZAGREB, 10. rujna. Njemački general u Hrvatskoj dr. h. c. Glasse van Horstencu odnio je 10. rujna u. g. na D. K. P. Zagreb sljedeći govor: Sluovi hrvatske domaje, vojnici, drugovi!

Kucnuo je veliki čas Vaše narodne sudbine.

Puni najdubljeg bola gledali ste Vi i Vaša braća, kako ste prvih godina Vaše državne samostalnosti odrezani od mora — Vašega mora, životnog elementa Vaših otaca i praotaca.

Sada Vas poziva njemačka oružana snaga:

Sljedite poziv svoje domovine i pođite zajedno s njom, da izvjesite Vaše zastave, zastave Hrvatske ne samo u Senju i Dubrovniku, nego i na Rieci i na Sušaku, u Zadru, Šibeniku i Splitu i oslobodite tako svoju braću od jarma, koji su teško podnosili.

Hrvatski drugovi! Vi stupate oduševljeno nama uz bok i ni jedan pravi sin Vaše zemlje, ma kakvog bio mišljenja i ma kakve vjere, ne će Vas pričeiti u tom ponosnom, zbilja narodnom radu.

Tko je dosada bio protiv nas ili stajao postrance, a sada hoće da pristupi k nama, dobro nam je došao u svako vrijeme.

Tko bi nas htio zaustavljati, bio bi ožigosan za sva vremena, počinio bi najsramočniju izdaju protiv budućnosti Vaše zemlje.

Sinci hrvatske domovine, vojnici, drugovi!

Duboko potresen govorim Vam u sadašnjem času kao predstavnik njemačke oružane sile, čija je slava baš onda najveća, kad se mora najteže boriti. Govorim Vam kao čovjek, koji se kao sin susjednih Alpa već 40 i više godina osjeća duševno najuže povezan s Vama i s Vašom divnom domovinom.

Sluovi Hrvatske!

Napried s Božjom pomoći na Vaše more, na Vašu divnu obalu!

KORIZMENA AKCIJA 2009.

CROATIA LIBERTAS
NEVLADINA ORGANIZACIJA

Dr. Ante Starčevića 68, E-1, 88000 MOSTAR,
00387/(0)63/459-191, Bosna i Hercegovina

NON BENE PRO TOTO LIBERTAS VENDITUR AURO

NVO Croatia Libertas je nepolitička, nevladina organizacija, udruga građana u BiH koja promiče kulturne, obrazovne, jezične, socijalne i tradicijske vrijednosti u medijima, glasilima, sredstvima javnog priopćavanja u zemlji i svijetu sa sjedištem u Mostaru. Intenzivno radimo na zaštiti i promicanju kulture, identiteta i jezika u BiH usprkos vrlo teškim i nemogućim uvjetima. Djelujemo i na području očuvanja spomenika hrvatske kulture i pisane riječi u BiH.

Molimo sve pojedince i organizacije, sponzore i sve ljude dobre volje da svojom skromnom pomoći potpomognu našim socijalnim programima zaštite od nasilja u obitelji. Sredstva su nam izuzetno neophodna za tekuću 2009. godinu kako bismo mogli uspješno djelovati, a bez čega smo osuđeni na zastoje u djelovanju jer smo zbog krize i financijskog sloma Federacije BiH, potpuno ostali bez sredstava neophodnih za socijalne programe NVO Croatia Libertasa.

Sigurna kuća Croatia Libertasa je stambeni objekt sa svim sadržajima dostatnim za normalan život namijenjen ženama s djecom koji traže „utočište“ od nasilja u obitelji. U ovom trenutku imamo 7 štíćenika koji su privremeno utočište pronašli u Sigurnoj kući: 3 žene i 4 djece. Ovaj projekt nam je ujedno i najveći problem jer nam je mjesečno neophodno oko 2.500 KM (10.000 kuna) za troškove životne košarice i sve režije. Zbog nedostatka novca, ovom projektu prijeti gašenje, a štíćenike ćemo nažalost morati prepustiti njihovim sudbinama, odnosno državnim Centrima za skrb i zaštitu koji su neuvjetni.

Unaprijed Vam se zahvaljujem svim ljudima dobre volje koji su se u vremenu korizme odrekli nečega i darovali naše štíćenike Sigurne kuće kojima je Vaša pomoć najpotrebnija. Molim, primite iskaze našeg osobitog poštovanja. Lijep pozdrav!

Račun na koji možete izvršiti uplate iz bilo kojeg dijela svijeta je:

HYPO-ALPE-ADRIA BANK 3060010000661073

BIC: HAABBA 22 IBAN: BA39 3060 2037 6068 2006

U Mostaru,

3. ožujka 2009. godine

Leo Pločkinić,
predsjednik
NVO Croatia Libertas

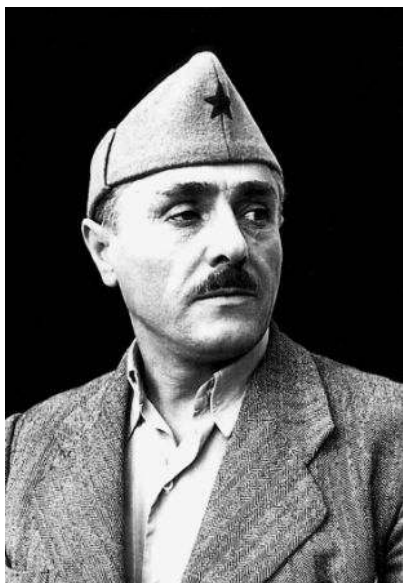
PRIČA O DRUŠTVENOM IGRAČU

dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb

Osjećam potrebu ispričati priču o društvenim igračima. Shvatite ju kao popodneвно čavrljanje uz kavu. Ili kao „znanstveni“ razgovor poslije simpozija u nekom kafiću. Ili kao poziv. Svejedno. Uvijek će rezultat biti isti. Društvene igre povlače svoje igrače neovisno o njihovim željama. To se jednostavno dogodi.

Ja sam jedan od društvenih igrača. Često nehotičan, ali nakon ulaska u igru posve zaokupljen njome.

Česti su, stoga, nesporazumi sa mnom. Od šire okoline, pa sve do obitelji. Ljudi, kako koji, vide u meni čas znanstvenika, čas političara, čas povjesničara amatera, čas razvojnog menadžera, čas ... I promatraju me po kriterijima dotične struke. Pogriješno.

Andrija Hebrang

Ja sam samo društveni igrač.

Društvene igre imaju neobična pravila. Zapravo uopće nemaju

pravila. Ne zna se koliko će trajati. Ne zna se gdje će se sve odvijati. Ne zna se tko će sve u njima sudjelovati. No, nešto se uvijek zna, a to je:

a. igra se nesmiljeno do pobjede,

b. uvijek postoje dvije strane, jedna koja brani na svojoj strani stečeno (nazovimo ih braniči) i jedna koja napada ono što je od strane protivnika stečeno (nazovimo ih napadači). Nema promjene servisa, kao kod tenisa. Odnos protivnika nepromjenjiv je sve do kraja igre.

Ja sam uvijek društveni igrač – napadač. Odgovara mi takva uloga, a i sviđa mi se.

Društvena igra počima zauzimanjem nečega. Nakon toga braniči zauzimaju obrambene položaje, a napadači pripremaju napad.

Društvene igre nešto su između pokera i šaha.

Šahovski smisao društvenih igara prvenstveno se vidi u traženju i osvajanju slabih točaka braniča. Braniči, naravno, brane zauzeto svom svojom snagom, vještinom i lukavstvom. U tom smislu jako je važno prikrivanje. Slabe točke treba sakriti.

Pokerski smisao društvenih igara dolazi do izražaja u neprekidnom povećanju borbenih sredstava (uloga). Počne se s malim ulogom, a onda se on sve više povećava. Bez ograničenja. Tko izdrži, izdrži. Međutim, nije samo u pitanju visina uloga, nego i njihova vrsta. Drugim riječima pitanje je: S čime se boriti?

Toliko općenito i najnužnije o društvenim igrama.

Sada i nešto konkretno.

Jedna od velikih društvenih igara koja je nedavno završila zvala se komunistički društveni sustav. Igra je trajala 72 godine. Sve ostalo o njoj znate. Braniči su 1917. godine zauzeli Rusiju u potpunosti. Onda su se širili, iako su bili braniči, sve više i više, dok nije došao: STOP.

Iza njega i kraj.

To samo kao opća ilustracija.

U Hrvatskoj se upravo igra jedna takva velika društvena igra. Na čelu braniča su (prema Šimi Đodanu) pripadnici „tajnog politbiroa“: Dr. Franjo Tuđman, Josip Manolić, Josip Boljkovac, Dr. Dušan Bilandžić i Ivica Račan, odnosno (prema Marijanu Majstoroviću) pripadnici „Skupine Hennessy“: Franjo Gregurić, Ante Todorčić, Mladen Vedriš ... pa sve do Ante Markovića (usput: Sve sam ih naslikao u svojoj knjizi „Nezakonitosti zamjene dionica u kuponskoj privatizaciji“). Osobno mislim da se radi o istim braničima.

Znajući za kraj komunističke društvene igre na vrijeme su se pripremili, razradili plan i sve što je vrijedilo u Hrvatskoj zauzeli. Kao, dakle, svojedobno Lenjin u Rusiji, ali uz drugačiji vanjski oblik. Bili su jaki. Sve priče o tome da ih se je u tome moglo spriječiti samo su obična obmana. Nije se moglo ništa. Sve je bilo u njihovim rukama: gospodarska poduzeća, uključujući banke, Hrvatski fond za privatizaciju, policija, tajne službe (preoblikovana UDBA), državno odvjetništvo, sudovi, Ministarstvo financija, pa i vojska.

Znali su, međutim, iz iskustva

upravo dovršene komunističke društvene igre da će se ipak pojaviti i napadači, te započeti bitku. Naravno, nisu mogli znati tko su napadači i odakle će sve doći. No, na primjer, Titovo iskustvo da u društvenoj igri ništa ne pomažu niti likvidacije više stotina tisuća potencijalnih napadača, nalagalo im je oprez.

Počeli su tražiti moguće napadače.

Najprije su to bili oni, koje bi se moglo najlakše eliminirati iz dotične društvene igre. Bio sam jedan od takvih. Po njihovom odabiru. Stvorili su od mene napadača, iako bih – da me nisu dirali – sigurno ostao gledateljem i, recimo, „bavio se strukom“.

U mom slučaju uložili su se brzo povećavali i sad su došli do visine, gdje normalnog čovjeka hvata vrtoglavica. Unatoč tomu, mora se nastaviti. To i činim. Ne pišem, u zadnje vrijeme, knjige da bih ukazao na korupciju i slične društvene negativnosti, jer to je ionako dizanje dimnog zastora na položajima braniča, nego da bih udario na slabe točke braniča. Znam ih više, a među njima svakako su pitanja privatizacije (osobito kuponske), braniteljskih fondova, itd.

Izgleda da bi im slaba točka mogao biti i kontinuitet hrvatske državnosti u slijedu Banovina Hrvatska – Nezavisna Država Hrvatska – Republika Hrvatska. Zašto? Divljaju već na sam spomen ustaša, iako dobro znaju da ustaša više nema (u funkciji, nego jedino u osjećaju). Žuroff, Pupovac, braća Puhovski, ... Uz

dr. Ante Pavelić

to, uporno vežu NDH i ustaše.

To, po svim pravilima društvene igre, mora biti njihova slaba točka, koju zato treba bezrezervno napasti. Odmah? Što prije to bolje. Kako? Nadzorom, kao i inače. Sve ono što bi im moglo smetati to treba bezuvjetno napasti.

Dakle, mora se dokazati postojanje državne kontinuiranosti BH – NDH – RH, i to bez ustaša. Zato se i ne slažem s nekim sugovornicima na internetu. Oni koji su odvjetnici znanstvenih pogleda. Pedantni i pouzdani. Nažalost, ne i društveni igrači. Sigurno ne uvažavaju prethodno iznesena pravila društvenih igara, pa ma što god o tom oni govorili.

Njima je, nadam se da mi ne će previše zamjeriti što sam ih uzeo za primjer, jer sam to mogao učiniti i s nekim drugim, važan dokument, a meni zbilja. To dvoje, kao što dobro znamo, nije uvijek isto, budući za sve događaje ne postoje iscrpni dokumenti (primjer: memoari), ali i jer svi dokumenti nikad nisu do-

stupni (primjer: Vatikanska knjižnica).

Prošla zbivanja se mogu, osobito kad je u pitanju društvena igra, rekonstruirati. Nema li dokumenta oni se moraju interpolirati (statističko-planski izraz i praksa).

U ovom slučaju to bi izgledalo ovako, a u Vama dragi čitatelji vidim osobe sposobnu za to izvesti:

1. General Simović 27. ožujka 1941. godine preuzima vlast u Jugoslaviji. Traži od Mačeka da uđe u njegovu vladu. On pristaje na „seljačke“ ministre. Sam je uzdržan, da bi ih ipak na kraju prihvatio. Sve se događa samo u tjedan dana, do 6. travnja 1941. godine.

2. Vladko Maček, koji se je uporno i uspješno borio za vlast u hrvatskom dijelu Jugoslavije, sve od smrti Stjepana Radića, pa do 6. travnja 1941. godine, koji je „slomio“ čak i kneza Pavla, sad odjednom u četiri dana stubokom mijenja mišljenje. Više ga vlast ne zanima, njega koji je bio

tipičan napadač u jugoslavenskoj društvenoj igri. Šipak! Ne bismo nikako mi trebali biti oni koji će to veslo tek tako posisati.

3. Vladko Maček je učinio nešto drugo. „Ratnu vladu“ prepustio je Dr. Anti Paveliću i ustašama, kojih jedva da je u to vrijeme bilo u Hrvatskoj, pristajući da se „Banovina Hrvatska“ preimenuje u „Nezavisnu Državu Hrvatsku“. Mačeka ionako, kao konačni cilj, nikako nije mogla zadovoljiti nekakva „banovina“, nego samo „Kraljevina Hrvatska“. (Zagorci su govorili: „Mi smo za republiku, ali ak' bu Maček kral.“) No, kako rekoh društvene igre nemaju strogih pravila, pa se u njima lako preračunati. Očito, dogodilo se to na kraju i Vladku Mačeku.

Po meni, između 6. travnja 1941. godine (možda već i 5. travnja – s obzirom na Pavelićeva priopćenja) i 10. travnja 1941. godine („neslužbeni“) događaji su tekli ovako:

U „seljačkom“ stožeru:

Maček – „Pristao sam.“

Ostali – „Na što?“

Maček – „Pavelić će biti predsjednik ratne vlade, a država će se, umjesto BH zvati NDH. To je dobro za osamostaljenje Hrvatske od Srbije, a HSS ne će biti odveć izložen ratnim zbivanjima.“

Ostali – „A naša dugogodišnja borba?“

Maček – „Ne brinite, pobijedit ćemo na izborima. Uzmite samo za usporedbu seljačku zaštitu (140.000 ljudi) i ustaški pokret (250 ljudi). Ništa ne brinite. Osim toga, i Slavko je s nama, stari domobran.“

U Glavnom ustaškom stanu:

Pavelić – „Pristao je. Bit ću državni poglavar. Preuzet ćemo sve oružane snage. Slavko Kvaternik proglasit će NDH. Nema njihove BH.“

Ostali – „A oni? U zapečku. Dok mi budemo krvarili oni će se pripremati za izbore. Kad prođe gusto preuzet će vlast.“

Pavelić – „Kad mi uzmemo vlast u svoje ruke, ne ćemo se dati iz sedla. Osim toga, proglasit ću Slavka Kvaternika vojskovođom (maršalom). On će s tim biti zadovoljan. Vodit će vojnici – za nas. Ne zaboravi da je on bio austro-ugarski časnik.“

Bio je, sto posto, i treći razgovor: Naime, Slavko Kvaternik nije bio nikakav „tutlek“. Uskoro ću u potvrdu takva gledanja na portalu www.hrvatskauljudba.hr objaviti članak (lokalnog) povjesničara Vladimira Kapuna na temu „dva Kvaternika iz Međimurja.“

Sad smo na imanju Vladka Mačka:

Maček – „Bog Slavek. Sedni si. Buš nekaj popil?“

Kvaternik – „Se razme. Sami smo?“

Maček – „Kak i uvek.“

Kvaternik – „Se bude kak smo se spominjali.“

Maček – „Javlaj se. Skrivečki, ha, ha, ha.“

Kvaternik – „Ha, ha, ha.“

Maček – „Pazi se.“

Kvaternik – „Bog.“

Maček – „Bog.“

Za ove razgovore, pouzdano, je znao Andrija Hebrang. Odatle Federalna Država Hrvatska. Sigurno je znao i Josip Broz Tito (uostalom na tome je otkrio Hebranga), pa i ban Ivan Subašić.

Vjerujem da su to znali također Dr. Franjo Tuđman i Slobodan Milošević.

Dosad smo bili izvan te društvene igre. Mislim, da tako više ne će ići.

Tito

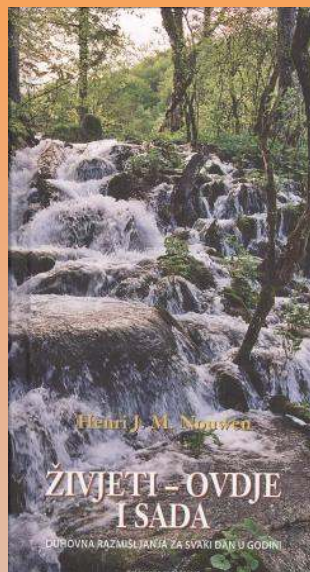
HRVATSKA KNJIŽARA

knjizara.hrvatskauljudba.hr

preporučuje Vam knjigu

Henri J. M. Nouwen:

ŽIVJETI - OVDJE I SADA

Cijena 70,00 kuna + poštarina

Izdvajamo iz ponude antikvarijata (cijene treba uvećati za poštarinu):

Mila Miholjević: ZA SVIJETLOM,

168 str., 1941. godina

40,00 kuna

Antonio Fogazzaro: MALI STARINSKI SVIJET I-II,

str. 155+179, 1942. godina

75,00 kuna

Bernhard Kellermann: ON I ONA,

str. 230, 1943. godina

35,00 kuna

M. Delly: DVORAC KOD CRVENOG POTOKA,

str. 148, 1944. godina

40,00 kuna

Gabriele D'Annunzio: SOLUS AD SOLAM,

str. 259, 1940.

50,00 kuna

ILIRSKI JEZIK I ILIRSKO PISMO

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

Za razliku od susjednih zemalja (a i većine zemalja u Europi), sa znanstvene točke gledišta, valja uzeti u obzir sljedeću tvrdnju: Bosna je jedna od rijetkih zemalja u kojoj, otkad postoje pisani spomenici u vezi s Bosnom (koja se je u antici nazivala "Pannonia strictu senso", koja se stere na manje-više istom prostoru kao i danas, i dalje živi jedan narod, koji govori jednim i jedinstvenim jezikom. Predrimске pokrajine koje poimenice zapisa grčki antički pisac Strabon (S."GE", VII,5,3) posvema su iste kao i veležupe u vrijeme Kotromanića. U to vrijeme današnja Hercegovina nosila je službeni naziv veležupe Hum. Dovoljno je da sumnjičavci pogledaju u arhive franjevačkih samostana u Bosni, pa da uoče kako su, sve do 19. st. matične knjige pisane bosančicom i to na - bosanskom jeziku. Jezik su franjevci Provincije Bosne srebrene nazivali najčešće ilirski, zatim slovinski, a onda i hrvatski). No, u uporabi je bila "bosančica" kojom je fra Nikola Lašvanina napisao "Ljetopis fojničkog samostana". A Matija Divković je preveo s latinskog na bosanski jezik priručnik "Ispovieda-onik prinesen u jezik bosanski" Bosančicom je napisan i "Poljički statut", itd. Netačna je tvrdnja da je bosančica "srpsko pismo". Prvi sačuvani pisani spomenik na bosančici je "Listina bana Kulina".

Na temelju starih predrimskih zapisa kao što je "Skradinski zapis" iz - 339 pr. Kr., kao i "Zapis iz Grebaštica" s početka drugog stoljeća pr. Kr, a zatim i "Lištanska ploča s konca trećeg st. po Kr - omogućuju nam rekonstrukciju "Ilirskog alfabeta" iz kojeg je, može se reći, nastala "Bosančica", a iz nje su se kasnije razvili alfabeti srpskog, bugarskog, ruskog itd. jezika. U vezi s problemom oko toga - koji je to bio

jezik, koji je Tridentski koncil nazvao "lingua illyrica" i priznao ga - "među šest svjetskih jezika" (kako to dokaza hrvatski dominikanac Stjepan Krasić u svojoj knjizi "Pape i hrvatski književni jezik u 17. st"), kao sakralni jezik u katoličkom bogoslužju? Papa je, nakon toga "zapovjedio uredbom da se, uz arapski, grčki i kaldejski na europskim sveučilištima predaje i ilirski jezik" (tvrdi Don Krasić, a citira i zagrebački 'Vjesnik' (od 22,09,04, st,17). Don Krasić je u pravu kad stavlja znak jednakosti između klasičnog naziva 'lingua illyrica' i suvremenog naziva 'hrvatski jezik'. U istom smislu vrijeme je da se zapitamo, ne postoji li znak jednakosti između naziva 'littera illyrica' i 'ćirilica'? Nije li naziv 'ćirilica' nastao iz naziva 'illyrica'? Jer, nije slučajno da u Bosni to pismo nikad nije nazivano ćirilicom, nego jednostavno - bosančica.

Na "bosančici" je napisana najraznovrsnija i najbogatija književnost u srednjem vijeku pa sve do konca devetnaestog stoljeća, kad je "bosančica" bila u uporabi kod franjevaca u Bosni kao domaće pismo.

Veoma važan podatak je i svijest

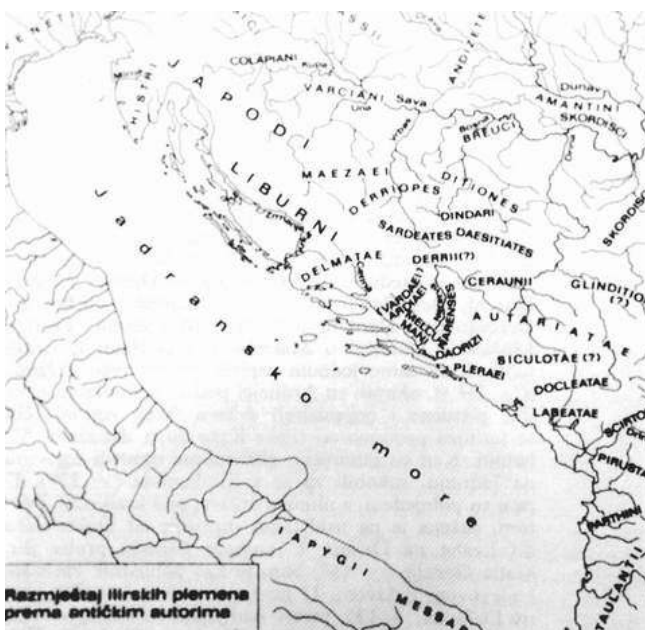
bana Stjepana Kotromanića da je jezik Bosne sastavni dio jezika hrvatskog. Naime, nezadovoljan slanjem u Bosnu prvih franjevaca ino-rodac, ban Stjepan Kotromanić je tražio, u pismu datinarom iz 1347. i upućenom u Rim, da "duhovnici budu vični hrvatskom jeziku", a nakon toga ban Stipan daje domaćim franjevcima široke ovlasti.

Podsjetimo se na najvažniji datum u razvoju književnog, a zatim i službenog jezika na području ukupnosti hrvatskih povijesnih i etničkih zemalja bio tzv. "Bečki dogovor" iz 1850.

Evo šta je o tome zapisao Antun Barac: "Godine 1850. održan je u Beču sastanak istaknutijih srpskih, hrvatskih i slovenskih pisaca, i svršio se zaključkom: "...jedan narod treba jednu književnost da ima. Svrha mu je bila da se poradi na tome kako bi svi Jugoslaveni prihvatili jedan književni jezik, i to u onom obliku kako ga je upotrebljavao Karadžić" (v. Antun Barac: "Jugoslavenska književnost", izd. MH, Zgb, 1963, s.93.).

I Dr Barac dodaje: "Dogovor nije urodio plodom, jer su samo Hrvati u književnosti zadržali južni, ijekavski govor kojim je pisao i Vuk. U Srba je uglavnom pobijedio istočni, ekavski koji se govori u Šumadiji" (vid. s.93). Vuk je, u to nema dvojbe, prisvojio jezikoslovnu baštinu hrvatskog pravoslavca Save Mrkalja i na toj baštini razvijao svoju viziju jezika "za sve Srbe i svuda" - i u Srbiji i izvan Srbije.

Srbijanci su odbacili Vuka i to za živoga Vuka i ostali na

Karta raznih Ilirskih plemena

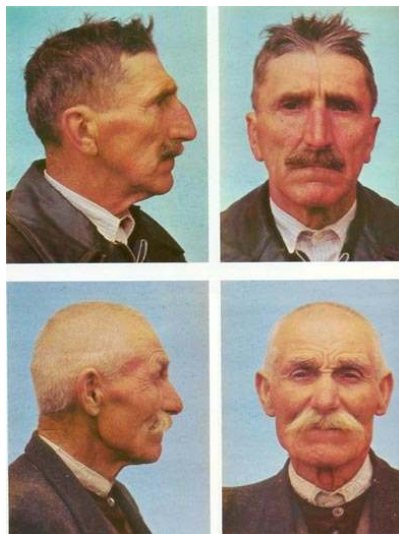
svom siromašnom šumadijskom dijalektu na kojem je građena srpska književnost uz mnoštvo riječi koje su Srbijanci uzeli iz: bosanskog govora te iz raznih drugih jezika kao: turskog, ugarskog, ruskog, njemačkog pa i francuskog jezika. Srbijanci su zbog te heterogenosti svoj jezik nazivali (kronološki): slaveno-serbski, rusko-srpski, srpsko-hrvatski, a tek u zadnje vrijeme i - srpski. "Dušanov zakonik" pisan je bosanskim jezikom i bosančicom. Srbi, koji su stoljećima boravili u Srbiju - istočno od Rašana došli su, prema Pliniju Starijem i Prokopiju iz zapadne Sibirije, a ne zna se kojim jezikom su tamo govorili.

No u Srbiju ("Serblia", kako je nazva K. Porfirogenet) nisu imali razrađeniji jezik - bio je to u biti makedonski jezik, jer je na području između Makedonije i Bugarske i nastao zametak srbijanske države. Da li su toga svjesni vodeći ljudi npr. Srpske pravoslavne crkve?

Izuzetno je važno uzeti, što se tiče Srba i Srbije, slijedeću službenu tvrdnju Srpske pravoslavne crkve: "I mi, kao i Nemanja, ujedinili smo zemlje, pa se mučimo kako da ujedinimo i duše njihovih stanovnika, da nam država bude čvrsta i dugoveka. Sve je slično, samo što je danas veće nego u vreme Save i Nemanje. Nemanja je od Rašana, Zečana, Humnjana i Neretljana pravio Srbe, a mi danas težimo da se po vremenu, od Srba, Hrvata i Slovenaca, i mnogih drugih, stvori jedna veća, jedinstvena jugoslavenska narodna celina" (v. "Pravoslavlje", 22. I. 1970 – članak pod naslovom "O svetom Savi").

Dakle Rašani, nisu prvotno bili Srbi, njih je Srbima pripojio Stefan Nemanja, rodom iz Kotora. Nakon što je ubio svog starijeg brata Tihomira, Stefan je uzurpirao titulu Velikog župana Raške. Po tome što je Raška bila jedna od Veležu-

pa bosanskog velikog Bana (u ono vrijeme Kulina), vidi se zašto je jezik Raške bio isti kao i u drugim bosanskim veležupama, i zašto su Nemanjići (koji su bili katolici) pisali - bosančicom. Papa je poslao krunu za Nemanjina sina Stefana Prvovenčanog, a oko godine 1330 manastir Visoki Dečani na Kosovu gradio je franjevac fra Vito iz Kotora. Tu je 1331 pokopan i Stefan Dečanski - dakle po katoličkom obredu. U vrijeme Nemanjića, Rašani su bili, dakle, katolici istočnog obreda.

Potomci Ilira

A što se Slovenaca tiče, od svih Slovenaca, Janeza Kopitara (carskog cenzora u Beču za slavenska područja Carstva K.u.K) nije slijedio nitko od važnijih pisaca osim Stanka Vraza. France Prešern je udario temelj slovenskom književnom jeziku objavom svog „Sonetnog vijenca“, na jako lijepom jeziku koji je pun arhaizama, leksičkih, gramatičkih pa i sintaksičkih oblika (uz jezik Bosne, slovenski jezik je najbliži od svih živih jezika starom medskom jeziku, jeziku kojim su napisana Zarathuštrina "Gatha"). No Slovenci ipak svoju abecedu nazivaju "gajica".

Srbi su odbacili Vuka, a Slovenci Kopitara.

Zagreb, odnosno Hrvatska je jedina ostala privrženica "Bečkom do-

govoru". U temeljima Gajevih reformi nalazimo jezik Bosne, koji je bio daleko najrazrađeniji i leksički najbogatiji, jer je stoljećima taj jezik bio u uporabi i u vjerskim i u svjetovnim stvarima. Ljepota "Listine Bana Kulina" i njezina svježina, ni nakon osam stoljeća, nije izgubila na svojoj jasnoći i čistoći. Tu je ostala zapisana i naša prekrasna riječ "tisuća".

Dakle, kao što god je talijanski jezik nastao iz toskanskog govora, francuski iz govora pokrajine Ile de France, njemački iz antičkog govora "westik", koji je dao niz govora i dijalekata između Strassburga i Berlina. U istom smislu ispravno je reći: hrvatski književni jezik proizišao je iz jezikoslovne razvijene tradicije govora u Bosni. Stoga ima mjesta tvrdnji: hrvatski književni, a sad i službeni jezik je - jezik Bosne obogaćen leksičkim i prinosima iz raznih govora i dijalekata na suvremenom govornom području, kao jedan i jedinstven jezik. Po logici Velikog bana Stipana Kotromanića, posve je ispravno da se on naziva - hrvatski književni jezik.

U vrijeme bosanskog kralja Tomaša, grčki povjesničar Halkokondiles napisao je prvu "Povijest Turske" u kojoj je ustvrdio da se "zapadno od Drine nalazi zemlja u kojoj žive Iliri, a koju neki nazivaju i Bosna". Za kralja Tomaša zapisa da je bio 'ilirski kralj'. Pa kako su Bosanci bili smatrani Ilirima, posve je shvatljivo zašto je i jezik kojim su govorili nazivan - lingua illyrica (ilirski jezik) i to u toku dvije tisuće godina povijesti Katoličke crkve. No ako je shvatljivo i prihvatljivo da je bosanski govor nastao iz ilirskog jezika, onda je u istom smislu shvatljivo da je i naziv 'littera illyrica' (ilirsko pismo) kasnijim izgovorom dalo - ćirilčko pismo: ILLYRICA = ĆIRILICA.

Sapientia sat.

MOJE RASPRE S MIKOM (3)

dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb

OPET TAJ ZAVNOH

Što je pak ZAVNOH? Budao Wang, kako bi rekao časni Akademik Mirko Vidović. Opsjena koju ni najveća mašta nije u stanju registrirati, kamo li doživjeti:

- Osnivanje ZAVNOHa naložio je tzv. Josip Broz Tito dajući za to naredbu Dr. Paji Gregoriću. S kojom ovlasti?
- Osnivanje ZAVNOHa započeo je Inicijativni odbor, ustroj bez članova, osim već rečenog Dr. Paje Gregorića, nešto slično GOLJP-u Zorana Pusića. U kakvom postupku?
- U Otočcu je održana osnivačka Skupština ZAVNOHa, a bez ikoga iz Zagreba, Hrvatskog Zagorja, Slavonije, Srijema, Dalmacije, Istre, i t.d. Za skupštinu se hrvatski običava reći i – sabor. Proizlazi zaključak: Skupština (ZAVNOH) osnovao je sabor (ZAVNOH). To bi vjerojatno trebalo značiti da je netko (ZAVNOH) sam sebe (ZAVNOH) okotio. Kad su partizani u pitanju, ništa iznenađujuće. Slučaj dostojan prof. dr. sc. Vlade Jukića iz Psihijatrijske bolnice Vrapče.
- U Otočcu su nazočni jedni, u Plaškom i na Plitvicama drugi, a u Topuskom posve neki treći ljudi. Nitko ne zna koji, ali slike pokazuju – malobrojni. Više vojnih izaslanika, nego li tzv. ZAVNOH-saborskih-zastupnika.
- Između zasjedanja u Otočcu, Plaškom, na Plitvicama i u Topuskog ništa. Baš ništa, osim

predmetnog Dr. Paje Gregorića.

- Da, ali istodobno uz obvezatnu parolu ispisanu preko cijele dvorane: „Živio drug Staljin!“

PROVEDBENI REHABILITACIJSKI SUD

Međutim, kad bi se i pronašao valjani tražitelj rehabilitacije NDH, teško bi bilo naći neutralan provedbeni sud.

Zar takvo što povjeriti Stjepanu Mesiću, predsjedniku RH koji je predvodio neprijateljsku osvajačku vojsku JNA u napadu na golbruku Vukovar?

Ili Luki Bebiću, koji se javno „ne odriče svoje komunističke prošlosti“?

Ili dr. sc. Ivi Sanderu koji jedine prijatelje u svijetu vidi u Borisu Tadiću (Tadiću, Tadiću!, od Ljube začetom!) i Mirku Cvetkoviću, pa s njima želi održati zajedničku sjednicu srpsko-hrvatske vlade?

Ne će ići. Nikako. Zapravo, nije to nići moguće. Ne brinem se previše.

Treće.

Reći ćete. Što se zezaš. Ne radi se o njima, nego o onima koji promiču ustašluk, a među takvima sam – očekivano – ja. Pa, kad se radi o meni, onda sam sigurno ja upravo taj, koji sam nadležan o sebi i govoriti.

Moja je jedina nakana spoznati

Nezavisnu Državu Hrvatsku, a ne (otkud uopće ta riječ) rehabilitirati ju. Zanima me u prvom redu njen ustroj, jer pitam se:

* jesu li, na primjer, radnici i tada dobivali plaće,

* jesu li listonoše (poštari) uručivali pisma i imali pravo na godišnji odmor,

* jesu li se športaši natjecali za titulu državnog prvaka, te suprostavljali stranim momčadima,

* jesu li ljudi čitali novine, časopise i knjige (koje su se morale tiskati i postojati),

* jesu li građani putovali vlakovima (i onda kad su ih partizani dizali u zrak: „Ide voz, prođe skroz – ide vlak, ode u zrak“! Neobično?),

* jesu li kumice prodavale jaja i sir na Dolcu, da je građanstvo hrlilo u kina i na koncerte,

* je li država imala pozitivnu vanjsko-trgovačku bilancu (bez turizma), za razliku od Republike Hrvatske, ali i stvarni život na cijelom svom području.

Želim sve to istraživati, o tome razmišljati, pa i pisati. Jednako kao i kad netko izučava stari Rim, staru Troju, stari Egipat.

U čemu je onda problem? U mržnji. U patološkoj partizanskoj mržnji, jer nas ni Križnim putom nisu uspjeli zatrti. Svaka pomisao na nas, na hrvatsku državu, na hrvatstvo uopće, glogov je kolac u njihovom srcu. Uostalom, što Drakulama drugo i preostaje.

Noć i tuđa krv, ali – na kraju – i obvezatan glogov kolac.

URLINE UBOJICA (1)

Ne zaboravljate: „Možemo mi isticanjem vrlina jednoga čovjeka nanizati impozantan niz njegovih kvaliteta ... međutim, ako je on ubojica ...“

Oh, ovo jako dobro poznajem. Cijeli me život prati. Bio sam sve negativno što se može zamisliti: pijanac, megaloman, najčešće lopov, kurvar, čak i luđak (prof. dr. sc. Dragica Kozarić-Kovačić iz Kliničke bolnice „Dubrava“, pripadnica klana Stjepana Mesića, proglasila me je neubrojivim), i to samo zato što sam i ja bio na Bleiburgu i što se nisam htio njima pridružiti.

Znam ja jako dobro te „dokaze“ koji se koriste protiv Dr. Ante Pavelića. Isti su kao i oni što su se rabili, i što se još uvijek rabe, protiv mene. Bez prava na obranu. Nula. Ili ništa.

Upadica: Kako to da jedna država, koja postoji i istodobno ne postoji, može biti ubojicom, pa da joj pritom ne vrijede niti sve njene, inače dobro poznate, kvalitete: „od stoljeća sedmog“, „sinje more jadransko“, „U boj, u boj, mač iz toka braćo!“, „lijepa naša domovino, oj hrvatska zemljo mila“?

URLINE UBOJICA (2)

Uočili ste: „Nije sporno ni da su obje Jugoslavije smišljeno i sustavno radile na zatiranjnu cjelokupnog hrvatsva. Sve su to notorne činjenice.“

Kad ćete ih onda lustrirati? Zar nije vrijeme? Ili se radi staroj domišljatosti ispisanoj na kupusnom listu?

USTAŠKI ZLOČINI

Niste zaobišli: „... ustaše (su) činile masovne zločine. To se ničim ne može prikriti ...“

Najdraža zabava ubojica na Križnom putu bilo je kopanje grobnih raka. Ta je zadaća povjeravana onima koji će nakon toga u njih leći. Zauvijek.

Komunizam nije mogao bez ubojstava i obiteljskih doušnika.

Civilizirano društvo tijekom svakog sudskog postupka ne traži od okrivljenika da govori istinu, niti da on ili članovi njegove obitelji svjedoče protiv njega.

Međutim, Vi to sada od mene tražite. Kao da živimo u pećini Krapinskog pračovjeka.

Ako su ustaše i činile masovne zločine, nije na meni da im ja sudim. Niti da to dojavljujem Tomislavu Badovincu i Ivanu Fumiću. Postoje državna tijela koja se time bave i koja to rade.

Ne mogu vjerovati. Užas.

UVIJEK ISTO: „ČEKA NAS BUDUĆNOST KOJOJ SE TREBAMO OKRENUTI!“

Diana Majhen, Zagreb

Evo čitam Glasnik i smijem se na sav glas. Vidim, naime, da ste u međuvremenu postali "tovarišč" s komunističkim djelovanjem.

Recite, sto ste uradili? Niste htjeli ušutjeti ili prestati pisati i podnositi tužbe?

To je tako stara, danas već doista ofucana metoda.

Znam po sebi kako to otprilike ide.

Prvo vam dođu oni koji su izgradili neku, bar malu, reputaciju

govoreći o partizanskim zločinima. Naizgled, imate istomišljenika. Kako se stvari dalje razvijaju, vaš vam "novi prijatelj" sve češće objašnjava da jeste strašno to što su tzv. "antifašisti" radili, ali nas čeka budućnost kojoj se trebamo okrenuti.

Prevedeno, ne radi dalje ništa, dovoljno je da se o tome malo piše i narod će se ispuhati.

Sjećate se, jednom smo razgovarali o odnosima na internetu. Općenito.

Rekla sam vam da nikada ne vjerujem u startu onima koji se na sav glas busaju nekim ustaštvom

u prsa, kojima je svaka druga rečenica tipa "ja sam ustaša". Oni koji to doista jesu, obično to nose u srcu, ne hodaju okolo i po starim udbanim naputcima viču na sav glas takve stvari, ne bi li se infiltrirali tamo gdje su poslani.

Nadalje, također sam vam rekla, čim meni netko počne govoriti da se treba ostaviti prošlosti i okrenuti budućnosti, meni se pali crvena lampica za oprez. Odmah mi je jasno s kim imam posla.

Jer, recite, zašto bi jedno isključivalo drugo? Iz kojeg mi to razloga ne bi mogli graditi buduć-

nost i usput tražiti tu zakašnjelu, ali svejedno potrebnu pravdu za naše mrtve?

Oni koji zastupaju stavove da nema bolje budućnosti ako se dira u prošlost, imaju jako dobre razloge zašto to rade. Obično se kod hrpe njih skriva neki rođak koji je ubijao Hrvate na sve strane, bio on živ ili mrtav, pa ne bi, eto, bilo zgodno kada bi izašlo na vidjelo što je nekada radio.

Isto tako, ima i onih toliko zadenih partizanštinom i komunizmom, koji smatraju da se u takvom vremenu trebalo tako raditi i da tu ne postoji nikakva odgovornost za počinjena nedjela.

I jedni i drugi su, naravno, idealni suradnici UDBA-e.

Luka Bebić: Da nije bilo ZAVNOH-a ne bi bilo ni našeg Sabora

Pa tako, ako ste principijelan čovjek, koji ne odstupa od svojih stavova i vrijednosti, a vaš "novi prijatelj" nakon izvjesnog vremena shvati da vas nikako ne može nagovoriti da se ostavite prošlosti, onda obično odjednom postajete komunist. Ili udbaša, već prema potrebi. Napraviti će sve ne bi li vas pokušali diskreditirati, tako da svaka vaša pisana ili izgovorena riječ ima što manju težinu, a izaziva sve više dvojbi.

Naravno, oni nikako ne shvaćaju da je to možda palilo još prije dvadesetak godina, ali da su danas već odavno pročitani, da su njihovi ciljevi jasni i da je njihova tehnika prevladana.

No, svejedno, ja sam im uvijek zahvalna kad ovako nastupaju.

Bar svi odmah znaju s kim imaju posla.

Samo vi nastavite dalje s onim što radite. Ima nas jako, jako puno, koji radimo to isto. Ne mogu nas sve pobiti ili pozatvarati.

Niti nas mogu proglasiti sljedbenicima ideologije koju baš oni vjerno zastupaju više od pola stoljeća.

Vrlo često, baš pretvarajući se da su naši.

OKUPLJANJE DOMOLJUBNIH I DRŽAVOTVORNIH HRVATA

ZAGREB - TUŠKANAC - 25. SVIBNJA 2009. - 11 SATI

Prijave za sudjelovanje:

govornici, prateće priredbe

(pjevači, glazbenici, izvoditelji performansa),

te pisani materijali za pročitati, treba slati na

e-mail hrvatska.uljudba@gmail.com ili

brzoglasom (telefonom) na brojeve

00385-1-29.23.756, 29.23.757 (faks),

00385-91-33.88.431 i 91-33.88.433

HRVATSKI ULJUDBENI POKRET
Udruga za zaštitu prava građana
Pete poljanice 7
ZAGREB

Dodjeljuje

Orden

VELERED HUDE JAME
Prvog stupnja

Drugu

STJEPANU HRŠAKU

iz Zagreba

jer je u noći između 4. i 5. lipnja 1945. kod Lepe Bukve u
Maceljskoj šumi osobno poubijao 21 svećenika i franjevca

Orden će se naslovniku predati putem listonoše i preko hrvatske javnosti

U Zagrebu, dne 7. ožujka 2009. godine

Broj: 06-2009-NGUH

T. Dragun
dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

U VJEČNI SPOMEN (3)

na hrvatske vojnike, svećenike, franjevce i sve hrvatske mučenike pobijene u svibnju i lipnju 1945. godine na prostorima Maceljske šume kod Krapine i logorima u Mirkovcu kraj Sv. Križa Začretje i Oroslavju

Fran Živičnjak, Zagreb-Durmanec, 1997.

Dva logora u Mirkovcu bila su smještena ispred samog dvorca Mirkovec, a dijelila ih je prilazna cesta. S lijeve strane ceste stajale su drvene barake bivše Radne službe i tu su bili smješteni domobrani i civili, a s desne strane ustaške postrojbe i njemački vojnici, pripadnici Rommelovog Afričkog korpusa (nosili su kaki odore u kape s velikim šiltovima).

U lijevom logoru, u kojem su bili domobrani i civili, dopuštali su zarobljenicima primiti hranu i vodu koju su donosili okolni seljaci. Međutim, u desnom logoru – koji je čuvao veliki broj naoružanih partizana s ruskim šmajserima – nije se smjelo, usprkos velikoj ljetnoj vrućini, davati zarobljenicima ni vodu ni hranu, uz prijetnju smrtnom kaznom ako bi im netko preko žice pokušao ubaciti komadić kruha.

Posebno pripominjem da je u

lijevom logoru bilo i žena i djece. Po mome dolasku u taj logor, 22. svibnja 1945. poslije podne jedna se trudna žena porađala uz pomoć zatočenica u baraci bez pružene stručne pomoći i vode. Umrla je zajedno s djetetom i vjerojatno su kasnije oboje mrtvi preneseni u jamu nedaleko od logora s lijeve strane mirkovečkog jezera.

„Veliki i zloglasni krvoločni komandant“ tih logora, kojega u svom članku u glasilu „Hrvatski domobran“ broj 2 od travnja 1966. također spominje sada pokojni gospodin Slavko Ivanković, koji je kao ustaški pripadnik boravio u desnom logoru Mirkovca, bio je domaći čovjek, sada pokojni Milan Kunštek, rođen u Petrovskom kraj Krapine. Njega je zamjenjivao komesar, partizanski potporučnik Petar Bezjak, zvani Perica, rođen u Kumrovcu, koji je nakon rata dugo godina radio kao isljednik u UDB-i na Savskoj cesti u Zagrebu. Umro je 1966. godine.

Surovi komandant Milan Kunštek poslije rata se oženio sestrom pokojnog župnika iz sela Benkovca kod Petrovskog kraj Krapine Josipa Hršaka i brata mu dr. Mirka Hršaka, ginekologa iz Zagreba. Ovaj je pak stariji kolega dr. Miroslava Kopjara, također ginekologa u Zaboku, čijega je oca Miroslava 22. svibnja 1945. poslije podne, pred svim zatočenicima logora Mirkovec, strijeljao metkom u potiljak isti Milan Kunštek, što je i u svome članku opisao gospodin Slavko Ivanković, koji je bio zatočen kao ustaša u desnom logoru Mirkovec.

Milan Kunštek je zajedno s krvoločnim djelatnikom tadašnje OZN – e Štefom Gretićem, bratom zloglasnog partizanskog komesara – pukovnika Ivica Gretića, 8. rujna 1946. kod Pećine na putu za Krapinu dočekaao tadašnjeg župnika iz Petrovskog vlč. Josipa Ormuža i pokušao ga ubiti.

Po pričanju samog komandanta Vojne OZN-e u Krapini Stjepana Hršaka, odmah nakon rata Kunštek je pucao u staro raspelo u Pećini, u pravcu Petrovsko – Krapina. To je raspelo povišeno stajalo u kamenoj niši više od 200 godina u znak zahvalnosti nekog tamošnjeg seljaka Zajeca za spašeni mu život, kad je ispred njega na tome mjestu pao kamen a nije usmratio.

Križ s malim Isusom Kunštek je rafalima iz pištolja izbacio iz niše. Na tome mjestu trebalo bi podići novo raspelo.

Također se sa sigurnošću pretpostavlja da je krvoločni Kunštek kao dobrovoljac prisustvovao ubijanju hrvatskih mučenika u Maceljskoj šumi. O tome točne podatke može dati samo spomenuti zloglasni Stjepan Hršak, koji danas bezbrižno živi u Zagrebu.

Cesta za logore u Mirkovcu ispred samog dvorca. Odatle su zarobljenici odvedeni u Maceljsku šumu i jamu pokraj mirkovečkog jezera s lijeve strane, gdje su bez suđenja pogubljeni

HRVATSKI ULJUBBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana

Registrirana 18. veljače 2003.

Pete poljanice 7

10000 ZAGREB

hrvatska.uljudba@gmail.comwww.hrvatskauljudba.hr

Glasnik, online tjednik za javna pitanja

www.svakovamdobro.hr (internetska TV)

091-33.88.431, 01-29.23.756, 01-29.23.757 (fax)

POSREDOVANJE U PROMETU NEKRETNIM PRAVIMA
POSREDOVANJE U PROMETU NEKRETNIM PRAVIMA
POSREDOVANJE U PROMETU NEKRETNIM PRAVIMA

Dana: 08. 04. 2009.	
Ime i prezime osobe:	Mr. B.
Ime i prezime prij.	Mr. B.

Zagreb, na dne 8. travnja 2009.

POLICIJSKA UPRAVA ZAGREBAČKA

Načelnik Odjela za osiguranje

Matice Hrvatske 4

10000 ZAGREB

Predmet:

Osiguranje prosvjedno-pokajnički skup.-

Hrvatski uljudbeni pokret priprema prosvjedno-pokajnički skup sadržajno označen kao

**OKUPLJANJE
DOMOLJUBNIH I DRŽAVOTVORNIH HRVATA**

sljedećih odlika:

Vrijeme održavanja skupa: 25. svibnja 2009.

Trajanje skupa: od 11 do 13 sati

Lokacija održavanja skupa: ispred zgrade u Zagrebu, Tuškanac 61 ili travnjak u parku Tuškanac prije prvih neparnih brojeva kuća dotične ulice.

Ustroj skupa: pokretni stolovi, te stajanje sudionika.

Sadržaj skupa: prigodni govori sa zvučnim pojačanjem.

Cilj skupa: zatražiti javno kajanje Stjepana Hršaka koji je u noći na dne 4/5. lipnja 1945. godine osobno pobio 21 franjevca i svećenika kod Lepe Bukve u Maceljskoj šumi.

Molimo policijsko osiguranje.

T. Dragun
dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

HRVATSKI ULJUBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana

Registrirana 18. veljače 2003.

Pete poljanice 7

10000 ZAGREB

hrvatska.uljudba@gmail.com

www.hrvatskauljudba.hr

Glasnik, online tjednik za javna pitanja

www.svakovamdobro.hr (internetska TV)

091-33.88.431, 01-29.23.756, 01-29.23.757 (fax)

Zagreb, na dne 8. travnja 2009.

STJEPAN HRŠAK

Tuškanac 61

10000 ZAGREB

Predmet:

Okupljanje domoljubnih i državotvornih
Hrvata (ovo je povijesna isprava).-

Cijenjeni g. Hršak,

S velikim zadovoljstvom pozivamo Vas na Okupljanje domoljubnih i državotvornih Hrvata, koje upriličujemo na dne 25. svibnja 2009. s početkom u 11 sati ispred Vaše kuće, odnosno u parku Tuškanac, zavisno od policijske suglasnosti.

Na skupu ćemo Vam predložiti javno kajanje za smrt 21 franjevca i svećenika koje ste prema knjizi Frana Živičnjaka: U VJEČNI SPOMEN osobno ubili u noći na dne 4/5. lipnja 1945. godine kod Lepe Bukve u Maceljskoj šumi.

Priloženo dostavljamo Vam odličje ORDEN VELEREDA HUDE JAME - Prvog stupnja koje Vam je dne 7. ožujka 2009. dodijelio Hrvatski uljudbeni pokret, te policijsku prijavu skupa.

S poštovanjem

dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

HRVATSKI ULJUBENI POKRET
Udruga za zaštitu prava građana
Registrirana 18. veljače 2003.
Pete poljanice 7
10000 ZAGREB
hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
Glasnik, online tjednik za javna pitanja
www.svakovamdobro.hr (internetska TV)
091-33.88.431, 01-29.23.756, 01-29.23.757 (fax)

Zagreb, na dne 8. travnja 2009.

Uzoriti kardinal JOSIP BOZANIĆ
LUKA BEBIĆ, predsjednik Hrvatskog sabora
STJEPAN MESIĆ, predsjednik RH
dr. sc. IVO SANADER, predsjednik Vlade RH
ZAGREB
viš. DRAGO BRGLEZ
ĐURMANEC

Predmet:
Okupljanje domoljubnih i državotvornih
Hrvata (ovo je povijesna isprava).-

Čijenjena gospodo,

S velikim zadovoljstvom pozivamo Vas, odnosno Vašeg izaslanika, na Okupljanje domoljubnih i državotvornih Hrvata, koje upriličujemo na dne 25. svibnja 2009. s početkom u 11 sati ispred Vaše kuće, odnosno u parku Tuškanac, zavisno od policijske suglasnosti.

Na skupu ćemo predložiti javno kajanje Stjepana Hršaka, bivšeg komandanta OZNA-e u Krapini, za smrt 21 franjevca i svećenika koje je prema knjizi Frana Živičnjaka: U VJEČNI SPOMEN osobno ubio u noći na dne 4/5. lipnja 1945. godine kod Lepe Bukve u Maceljskoj šumi.

S poštovanjem

dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

HRVATI U FEDERACIJI BIH IZGUBILI VIŠE OD 4 MILIJARDE KM (5)

Leo Pločkinić, Mostar

O UTROŠKU SREDSTAVA „PREVENCIJA ZLOUPORABE DROGA I PROGRAMSKE AKTIVNOSTI ZA BOLJI TRETMAN OBITELJI I MLADIH“ U 2007. GODINI

Vlada Federacije BiH prihvatila je Izvješće o utrošku sredstava „Prevenција zloporabe droga i programske aktivnosti za bolji tretman porodice i mladih“ u 2007. godini u predviđenom iznosu od 150.000 KM, od čega je utrošeno 147.254,48 KM.

Sredstva u iznosu od 51.823 KM su usmjerena na „Aktivnosti za bolji tretman porodice i mladih“, a 96.430 KM za financiranje Programa protiv zloporabe droga.

O RADU FEDERALNOG ZAVODA ZA ZAPOSŁJAVANJE ZA 2007. GODINU

Vlada Federacije BiH usvojila je Izvješće o radu Federalnog zavoda za zapošljavanje za 2007. godinu. Aktivnosti Federalnog zavoda i kantonalnih službi za zapošljavanje bile su usmjerene na očuvanje dostignute razine zaposlenosti i provođenja ukupnih mjera kojima se pospješuju i unapređuju uvjeti za zapošljavanje, posredovanje u zapošljavanju i materijalno-socijalna sigurnost nezaposlenih osoba za vrijeme nezaposlenosti.

U Federaciji BiH je tokom 2007. godine prosječno bilo zaposleno 405.086 radnika, što je u odnosu na 2006. godinu (389.601) povećanje za 15.485 radnika, odnosno 3,97%. Prosječan broj neza-

poslenih u 2007. godini iznosio je 370.459 i u odnosu na prosjek prethodne godine (355.102) veći je za 15.357 ili 4,32%. Povećan broj nezaposlenosti posljedica je nedovoljne razvijenosti gospodarstva, stečaja i likvidacije poduzeća, nedovoljnog ulaganja u otvaranje novih radnih mjesta, visoke zastupljenosti skrivene (sive) ekonomije, motiviranosti za prijavljivanje na evidenciju nezaposlenih radi sticanja prava na zdravstvenu zaštitu i prava na novčanu naknadu po Zakonu o pravima demobiliziranih branitelja i članova njihovih obitelji, zav-

Neum - hotel "Zenit"

ršetka obrazovanja i dr.

Prosječna stopa nezaposlenosti u Federaciji BiH 2007. godine iznosila je 47,8% i ima blagu tendenciju rasta u odnosu na prethodne godine. Pravo stanje je teško utvrditi jer mnogi sa evidencije nezaposlenosti rade na crno u privatnim firmama i međunarodnim organizacijama koje djeluju u BiH. Prema nekim istraživanjima i procjenama WB i IMF stopa nezaposlenosti iznosi 17%-23%. Bez obzira na način iskazivanja stope nezaposlenosti, ona ukazuje na potrebu većeg angažiranja društva u cjelini, te svih institucija koje na bilo koji način imaju utjecaja na rješavanje ovog pro-

blema. Ovakvo stanje zahtijeva obvezu reforme tržišta rada i prilagođavanje ovog dijela socijalnog sektora tržišnim uvjetima privređivanja.

O AKTIVNOSTIMA NA IZGRADNJI JONSKO-JADRANSKOG PLINOVODA

Vlada je nakon razmatranja prihvatila Informaciju Federalnog ministarstva energije, rudarstva i industrije o aktivnostima vezanim za projekt izgradnje Jonsko-Jadranskog plinovoda s osvrtnom na udio Bosne i Hercegovine.

Pošto se radi o projektu koji omogućava dugoročno pouzdano snabdijevanje gasom i uključivanje naše zemlje u regionalnu ekonomsku suradnju u oblasti energetike, u Federalnom ministarstvu energije, rudarstva i industrije su predložili da Vlada da suglasnost na pristupanje BiH ovom projektu.

Vlada je usvojila zaključak kojim se daje suglasnost Ministarstvu vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH za potpis Ministarske deklaracije o projektu i podršku aktivnostima u pravcu uvrštavanja naše zemlje u poziciju aktivnog sudionika u projektu. Ovo je značajno i zbog mogućnosti da trasa Jadransko-Jonskog plinovoda jednim dijelom prelazi i preko teritorije naše zemlje (tranzit).

Zadužuje se BH plin da, s Federalnim ministarstvom energije, rudarstva i industrije, sudjeluje u tehničkoj pripremi i surađuje s Radnom skupinom zaduženom za izradu Studije izvodljivosti ovog projekta.

ZA OBNOVU SOCIJALNOG PORETKA (7)

dr. Boran Ivasović,
Zagreb

Zdrav razum ne može prihvatiti, a pa prema tome ni Crkva, da se društvo može savršeno urediti, ljude usrećiti, pravda zavladati samim vanjskim nasilnim sredstvima, kako nam to nudi komunistička revolu-

cija. Komunistička propaganda koja se širi svijetom da „Crkva blagoslivlja rat i oružje“, stručno je demistificirao dr. Koplek. Prelistavajući stare obrednike dobio je uvid, iz kojeg je vidljivo da je Crkva tek u 11. vijeku za trajanja srednjovjekovnog viteštva imala obrazac za blagoslov viteškog mača, katkada koplja i štita. U svojim letcima u Zagrebu, KP-Zagreba napada gradnju novih crkava u Zagrebu što je ponukalo preuzvišenog g. nadbiskupa-koadjutora Dr. Stepinca da kroz crkvene institute odgovori: „Odakle komunistima uopće pravo da govore o tim crkvama, koje se ne grade s moskovskim novcem, niti se grade za njih, nego našim novcem, za hrvatski narod, u našoj hrvatskoj domovini? Pa podsjeća na neke stvari i činjenice:

1.) Nove crkve u Zagrebu imaju se graditi doprinosima samih već postojećih crkava, katoličkog svećenstva i katoličkih vjernika. Ti doprinosi su redovito maleni, ali uvijek dobrovoljni, to znači ako netko neće da daje i ne treba, sile nema.

2.) Komunisti kao pravi materijalisti i bezbožnici ne mogu shvatiti duševne i vjerske potrebe ljudi. Isto kako kapitalistima tako je i njima jedino životno mjerilo koliko što teži, koliko vrijedi, koliko se proizvodi, što je produktivno i sl. Pa se iznose podatci koje je ministar (komesar) vojske SSSR-a 1935. g. iznio na kongresu Kominterne u Moskvi:

„U ove četiri godine koje nas dijele od prošlog kongresa, avijacija se pojačala za 33 %. ... Broj avionskih mitraljeza povećao se za 8 %. Što se pak tiče artiljerije ona je za 210 % jača nego je bila 1931. g. Manji i srednji tenkovi umnožili se za 800 %. Broj podmornica u odnosu na 1931. g. se više nego učetverostručio. Sveukupni broj ljudi pod oružjem bio je godine 1931. u boljševičkoj Rusiji 649.000. Danas 1935. g. vojska broji 940.000 ljudi. Vojni budžet iznosio je 1934. g. pet milijardi

rubalja, a godine 1935. iznosi 6 milijardi rubalja.“ (Podatci vađeni iz „Le Temps“ od 1. veljače 1945. g.)

3.) Možda bi nam naši komunisti znali što reći o skupom mauzoleju u Moskvi, u koji su postavili Lenjinovo tijelo.

4.) Što se pak tiče bolnica, to je anonimni komunist mogao slobodno i ne spominjati, jer i ako nije možda kriv svom neznanju, tad neka barem šuti. Komunizam je nikao iz mržnje, on živi od mržnje i laži, on ne može vjerovati, da netko može raditi iz ple-

Blazeni Alojzije Stepinac

menitih motiva. Ali kao što su predšasnici komunizma morali priznati pobjedu Krista i Njegove Crkve tako će jednom i komunizam morati priznati „Isuse Kriste, Galilejče pobijedio si!“ Koliko je živa vjera bila tada, Alojzija Stepinca, kada je 1936. g. proreкао pobjedu Kristovu.

ANTI-ISLAMSKI MANIFEST ZA EUROPSKU UNIJU (7)

Eugen of Savoia

Pokretačka snaga Eurabije, Parlamentarno Udruženje za Euro-arapsku Suradnju, utemeljeno je 1974. godine u Parizu. Ono sada ima više od šest stotina članova - iz svih većih europskih stranaka - aktivnih kako u svojim nacionalnim parlamentima, tako i u Europskom Parlamentu. Francuska nastavlja biti ključni igrač ovog udruženja.

Isplanirana je obuhvatna politika. Ta politika za logičnu posljedicu ima stvaranje simbioze Europe i muslimanskih arapskih zemalja, što bi Europi trebalo dati - pri tome posebno Francuskoj, glavnom igraču projekta - težinu i prestiž koji bi se mogli mjeriti sa Sjedinjenim Državama. Ova politika je poduzeta prilično neprimjetno i samozatajno, gotovo sasvim izvan službenih sporazuma, koristeći se naizgled bezazlenim imenom Euro-arapskog Dijaloga. Organizacija je djelovala pod blagoslovom i vodstvom ministara europske Vlade, koji su blisko surađivali sa svojim arapskim pandanima te s predstavnicima Europske Komisije i Arapske Lige. Cilj je bio stvaranje pan-mediteranskog entiteta, koji bi omogućio slobodno kretanje ljudi i dobara.

Na kulturnoj bojišnici započela je potpuna rekonstrukcija povijesti, prvotno poduzeta tijekom 1970-ih na europskim sveučilištima. Ovaj proces je odobren na parlamentarnom sazivu Vijeća Europe u rujnu 1991., na sastanku posvećenom "Doprinosu islamske civilizacije europskoj kulturi." Ponovo je potvrđen od strane francuskog predsjednika Jacquesa Chiraca u njegovom obraćanju 8. travnja 1996. u Kairu, osnažen od strane Romana Prodijsa, predsjednika moćne Europske Komisije, EU "vlade" i kasnije predsjednika talijanske Vlade, kroz stvaranje Zaklade za Dijalog Kultura i Civilizacija. Namjena ove zaklade bila je kontrola svega što se u Europi o islamu priča, piše i

misli.

Kroz protekla tri desetljeća, EEC i političke i kulturne organizacije EU izumile su izmišljenu islamsku povijest i civilizaciju. Povijesni zapisi o gaženju osnovnih ljudskih prava svih ne-muslimana i žena pod šerijatom (islamskim zakonom) se ili ignoriraju ili odbacuju. U ovom viđenju svijeta jedina moguća opasnost dolazi iz Sjedinjenih Država ili Izraela. Stvaratelji Eurabije su u europskim medijima poduzeli uspješnu promidžbenu kampanju protiv ove dvije zemlje. Izmišljanje i podmetanje je olakšano otprije postojećim anti-semitskim (abbr) i anti-američkim naginjanjima u nekim dijelovima Europe, iako su se obje sklonosti uvelike ispuhale, zahvaljujući upravo Eurabijancima i njihovim suradnicima.

Mamluci

Ponovnom pojavom palestinskog terorističkog džihada, 31. siječnja 2001. godine europski povjerenik za vanjske poslove Chris Patten objavio je Europskom Parlamentu kako bi europska vanjska politika posebnu pažnju trebala posvetiti svom južnom krilu (u EU žargonu - arapskim zemljama), dodajući kako je on osobno oduševljen općim prihvaćanjem davanja veće važnosti mediteranskom partnerstvu.

Bat Ye'or drži kako su "naši političari savršeno dobro informirani o islamskoj povijesti i o trenutnoj politici njihovih poslanstava, agencija i stručnjaka. Tu nema nevinosti, već samo velike krutosti u korupciji, cinizmu i perverziji vrijednosti."

U uvodu svoje knjige, ona piše:

"Ova knjiga opisuje evoluciju Europe od judeo-kršćanske civilizacije, sa važnim post-prosvjetiteljskim svjetovnim elementima, do post-judeo-kršćanske civilizacije, podložne ideologiji džihada i islamskih snaga."

Nova europska civilizacija u stvaranju može se ispravno opisati "civilizacijom dhimmizma." Riječ dhimmizam dolazi iz Kuranske riječi "dhimmi." Ona se odnosi na podložene individue, ne-muslimane koji prihvaćaju ograničavajuću i ponižavajuću podložnost islamskim snagama, kako bi izbjegli porobljavanje ili smrt. Cijeli islamski svijet kakvim ga danas znamo, jest proizvod ovih 1300 godina stare džihadске pokretačke snage, pri čemu su jednom cvatuće većinski ne-muslimanske civilizacije bivale dovedene do kolapsa i dhimmizma. Dhimmi je manje vrijedno biće, koje ponižavanje i agresiju trpi u tišini. Ovako postavljeni odnosi muslimanima dozvoljavaju uživanje u višem statusu te povećavaju i njihovu mržnju i osjećaj nadmoćnosti, a sve pod zaštitom zakona.

Eurabija je čudnovat novi entitet. Posjeduje političku, religijsku, kulturnu i medijsku komponentu, koje su Europi nametnute od strane moćnih vladinih lobija. Dok Europljani žive u ograničenjima Eurabije, izvan ponešto zbunjene opće svijesti malo je onih koji su ih svakodnevno svjesni.

Ova Eurabijska politika, namjerno nejasno izražena, poduzeta je na najvišim političkim razinama i koordinirana je preko cijele Europske Unije. Ona usađuje anti-američku i anti-semitsku euro-arapsku subkulturu u srž svakog društvenog, medijskog i kulturnog područja. Oni koji se s njom ne slažu bivaju ušutkani ili bojkotirani. Ponekad bivaju otpušteni sa svojih poslova, žrtve totalitarne "ispravnosti," nametnute uglavnom od akademskih, medijskih i političkih krugova.

Prema Ye'or, Francuska i ostatak zapadne Europe više nisu u stanju promijeniti ovu politiku: "To je projekt koji je zamišljen, isplaniran i ustrajno ostvarivan kroz politiku useljavanja, propagandu, crkvenu podršku, ekonomska udruženja i humanitarnu pomoć, kulturnu, medijsku i akademsku suradnju. Unutar ovog političkog okvira odrasli su naraštaji; školovani su i uvjetovani za podršku i slaganje s njim."

Jesu li tvrdnje Bat Ye'or točne, ili, jesu li uopće moguće?

Bernard Lewis je istaknuo kako je, uz uzajamni pristanak među povjesničarima, "moderna povijest Bliskog istoka počela 1798. godine, kada je francuska revolucija stigla u Egipat, u obliku malih ekspedicijskih snaga, vođenih mladim generalom Napoleonom Bonaparteom - koji ga je osvojio i zatim dugo njime vladao, zapanjjućom lakoćom."

U neuspješnom pokušaju pridobivanja podrške egipatskog puka, Napoleon je izdao proglase u kojima je veličao islam. "Narode Egipta," objavio je nakon svog ulaska u Aleksandriju 1798. godine, "govorit će ti kako sam došao uništiti vašu religiju; nemojte tome vjerovati! Odgovorite im da sam došao obnoviti vaša prava, kazniti uzurpatore i da ja, više nego Mamluci, poštujem Boga, njegovog Proroka i Kuran."

Prema svjedocima, Napoleon je svoj proglas završio frazom: "Bog je velik, a Muhamed je njegov prorok." Muslimanskom uhu ovo zvuči kao shahada - izjava vjerovanja u jedinstvo Alaha i u Proroka Muhameda kao njegovog zadnjeg glasnika. Recitacija shahade, prvog od pet stupova islama, smatra se trenutkom obraćenja na islam (islam ne poznaje obraćenje u kršćanskom smislu). Muslimani su tako mogli zaključiti da se Napoleon obratio na islam. Zapravo, jedan od njegovih generala, Jacques Méneou, zaista se obratio na islam.

Engleski admiral Nelson kasnije je porazio Francuze i prisilio ih na od-

lazak. Iako je francuski pohod na Egipat trajao samo tri godine, pokazao je kako je Zapad sada tako nadmoćan islamskom svijetu, da su Zapadnjaci mogli ući u samo središte arapskog područja, tada još uvijek dijela Otomanskog Kalifata, kako god su htjeli. Samo ih je druga zapadna sila mogla prisiliti na odlazak. Šok shvaćanja ove situacije pokrenuo je u 19. stoljeću prve pokušaje reformiranja islama.

Kamen iz Rozete

Jedna od pozitivnih posljedica zapadnih osvajanja bio je dolazak francuskih znanstvenika u Egipat i zasnivanje moderne egiptologije. Među najvažnijim, to je dovelo do otkrića kamena iz Rozete, koji je kasnije francuskom filologu Jean-François Champollionu poslužio za dešifriranje drevnih egipatskih hijeroglifa. Međutim, taj susret je također ostavio i trajne posljedice na Europu, prije svega Francusku.

Francuska invazija na Alžir 1830. godine označila je još jedno poglavlje ove priče. Kasnije su Francuzi zavladaali Tunisom i Marokom. Konačno, nakon Prvog svjetskog rata, stekli su vlast nad nekadašnjim područjima Otomanskog Kalifata, koji danas čine Siriju i Libanon. Nakon Drugog svjetskog rata, Francuski vojnici postupno su se povukli s arapskih područja, vrhunac čega je bio rat u Alžiru i alžirska nezavisnost 1962. godine. Međutim, dugi odnosi sa Arapima rezultirali su vjerovanjem kako Francuzi imaju poseban odnos i razumijevanje Arapa i muslimana. Zajedno sa vodstvom Francuske u kontinentalnoj Europi, ovo je imalo omogućiti osnovu nove vanjske politike.

Predsjednik de Gaulle je nastojao na

Francuskoj i Europi neovisnima od dviju supersila. U jednom govoru je izjavio: "Da, to je Europa, od Atlantika do Urala, to je Europa, cijela Europa koja će odlučiti sudbinu svijeta." U 1966. godini povukao je Francusku iz zajedničkog vojnog zapovjedništva NATO pakta, iako je ostao unutar organizacije.

Nakon Šestodnevnog rata 1967. godine, de Gaulleova osuda Izraelca zbog njihove okupacije Zapadne Obale i pojasa Gaze označila je značajnu promjenu u Francuskoj vanjskoj politici. Prije toga Francuska je - jednako kao i ostatak Zapadne Europe - snažno podržavala Izrael, do te mjere da je zajedno s Izraelom još 1956. godine ratovala protiv Naserovog Egipta. Međutim, od 1967. nadalje, Francuska je zauzela naglašeno pro-arapski stav.

Često se govori kako je engleska vanjska politika ostala ista još od 16. stoljeća. Njezin cilj bilo je sprječavanje bilo koje zemlje, bilo Španjolske, Francuske ili kasnije Njemačke, od dominacije kontinentalnom Europom, do one mjere do kojeg bi to predstavljalo opasnost za Englesku. S druge strane, može se reći kako je i francuska politika ostala istom kroz nekoliko stoljeća; njezin cilj je francusko vodstvo nad Europom i mediteranskom regijom u cilju zadržavanja anglo-saksonske (kasnije anglo-američke) dominacije. Ovu sliku zakompliciralo je ujedinjenje Njemačke u kasnom 19. stoljeću, ali njezine glavne crte ostaju iste do danas.

Napoleon je osobni heroj francuskoj premijera de Villepina. Nekoliko istaknutih francuskih vođa 2005. godine je sasvim otvoreno izjavilo kako je predloženi EU ustav u svojoj biti proširena Francuska. Ministar pravosuđa Dominique Perben je rekao: "Konačno smo postigli ovu 'Europe à la française', koju smo tako dugo čekali. Ustavni sporazum jest proširena Francuska. To je Europa ponovno napisana na francuskom."

MEMORANDUM OF THE CROATIAN NATIONAL COUNCIL OF NORTH AMERICA (1933) - (5)

Priredio *dr. sc. Ante Čuvalo*, Chicago

In the Austrian-Hungarian army there were always from ten to twenty commanding generals who were Croats. In Yugoslavia, which was supposed to be "their own" country to the Croats, there were at one time more than 80 generals, and not one of them was a Croat, although there still lived several of the former Austro-Hungarian high officers of Croatian nationality, who had rendered, during the critical period of October and November 1918, a great service to the cause of liberty of all the South-Slavic peoples.

This simple example may serve as a fair illustration of the "equality in privileges and civic rights" as between the Croatian and Serbian citizens of Yugoslavia.

Dictatorship—violation of the original "pact"

Still another cardinal provision in that "Pact" concluded between representatives of Serbia and the members of the National Council SHS was the unconditional stipulation that the united country would be run in accordance with the principles of democracy and parliamentarism.

In the above mentioned address of acceptance of the National Council's declaration of Nov. 24, the prince-regent made the following pledge:

"Faithful to the example and to the counsels of my exalted parent, I shall be the king to only the free citizens of the State of Serbs, Croats and Slovenes, and shall always remain faithful to the

great constitutional, parliamentary and broadly-democratic principles, based on the right of general popular franchise".

This pledge was reiterated by the prince-regent in his first proclamation addressed to the people, and dated January 6, 1919, in the following words.

"As the king of a free and democratic people, I shall steadfastly, in everything I do, remain true to the principle of constitutional and parliamentary government . . ."

On the tenth anniversary-day of this last quoted proclamation, i. e., on January 6, 1929, king Alexander made another one by which he suspended the constitution, dissolved the parliament, and set up an absolutist dictatorship.

A MEDIEVAL CONSPIRACY

IV. In setting up the dictatorship, the real rulers of Serbia have not only removed from their authority in Croatia the last remaining vestige of legality, but, since the preliminary steps leading to dictatorship included the murdering of foremost Croatian leaders, they

have also made any reconciliation between Croatia and Serbia—as long at least as they are the masters in the latter nation—quite impossible, except, of course, on the basis of complete restoration to the former of all the national and state rights.

Croatian opposition

The fraudulent manner in which the union with Serbia was executed, and the terrible misrule which followed that union, were naturally resented by the Croatian people, who in a short time developed a strong opposition to the whole system of government which was imposed on them against their will, and under which they were subjected to a reign of brutal terrorism. Since the very first elections held in the new state—those for the Constituent Assembly, in the fall of 1920—the Croatian voters expressed their dissatisfaction with the conditions by electing to the Belgrade parliament ever increasing numbers of deputies, who were opposed to the whole system on which the country was organized.

The Croatian opposition was becoming ever stronger. The ruling clique of Belgrade felt itself really endangered, and particularly so, when, through the efforts of Croatian deputies, one of their own number—R. Pasich, the son of the former veteran premier—had been publicly convicted for corruption, shady dealings, and misappropriation of public property. Then, for the first time, rumors of an impending suspension of the parliamentary principle began to circulate in Belgrade coffeehouses and newspaper offices.

SRPSKO-HRVATSKI TEROR

Lasa Šukilo, poticajni izvor: **Jurica Pavičić, GOSPODO JEZIKOSLOVCI, HRVATSKI JEZIK JE REGIONALNA SILA**, „Jutarnji list“, 4. travnja 2009.

Odmah na početku, zapjenjeni jurš znanog galamdžije iz tora Nine Pavića, Titova omladinca iz vremena odmah nakon Hrvatskog proljeća. Zaduženog za omladinsko nakladništvo. Poznati „Polet“. Nedavno poticatelj i voditelj poslovnog sustava „Grupno“ kojim je preuzet nadzor nad hrvatskim medijskim prostorom. I nad medijskim sredstvima. Iz kojih pobuda: zna se!

Slušajmo zov mržnje.

Priručnik govнарstva

„Da, **hrvatski jezik** Stjepana Babića i Dunje Brozović je mrtav. Ja sam mu pripravan plesati na grobu. Bio je dobar **samo za stočarsko selo.**“

U samostalnoj i nezavisnoj Republici Hrvatskoj. Zaista su se neki oteli s lanca. Morat će ih se opet privezati.

„Pored svih ostalih inkuba i dž-gracija, među ostalim umiru i jezici: nestaju na desetine, a među onima koji teško i hripljivo dišu mnogi su i europski – škotski i gelski, gagauski i irski, retroromanski i okcitanski. No, ako bi suditi bilo po ustanovi kojoj je posao bistriti nacionalne prioritete – to jest Saboru – u ovo dično društvo jezika u smrtnoj pogibli ubraja se i još jedan. Hrvatski.“

Što pak, ako se tome suprostavimo? Otvoreno i snažno.

„Tako bi se dalo zaključiti iz sadržaja tematske sjednice saborskog Odbora za obrazovanje, znanost i kulturu koja je održana koncem prošlog tjedna. Pod predsjedanjem Petra Selema, u sabornici se sastao sjedj, mudri zbor filologa, gramatičara, leksikologa i političara i stao zbornski pomagati zbog strašnog stanja u koje nam je zapao jezik.“

Nešto te očito žulja Jurice Paviću. Tebe i tvog gazdu.

„Taj je jezik, kao komunizam, morao umrijeti.“

Već naziremo i dičnog Slavka Goldsteina.

„Jezik koji zagovaraju naši jezični puritanci u biti nije mnogo drukčiji od trabanta ili zastave 750: on potire razlike, ne prilagođava se funkciji, te ima – rekli bi u autoprilogu – 'slabe performanse'.“

Eh, gdje nestade pravo rješenje: srpsko-hrvatski jezik.

„Da, hrvatski jezik je mrtav. Ali – to nije loša, nego dobra vijest. Tom jeziku Stjepana Babića i Dunje Brozović ja sam pripravan plesati na grobu i zapalit ću mu nad mramornom pločom bengal-

ku od ushita. Jer, taj jezik bio je dobar za stočarsko selo, no nije me nisi mogao imenovati ono što vi zovete nahtkasl, a ja kantunal. On je bio dobar za sricanje presuda prijekog suda, ali na njemu niste mogli napisati dobar dramski dijalog ili realističku urbanu prozu. Taj jezik kaskao je za ekonomskom i socijalnom zblijom sto pedeset godina, on je naglavce iz jezičnog iskustva izbacio tri od četiri hrvatske civilizacijske paradigme. Od trenutka kad je sačinjen, on nije bio ništa drugo nego kontinuirana šteta, i nije stoga čudo da su svi ljudi koji su u ovoj zemlji nešto ozbiljno pisali imali potrebu taj jezik rasturiti kao beba zvečku: neki su uronili u rodnu kuću dijalekta, neki poput Andrića pobjegli u srpski, neki poput Krležje i Marin-kovića taj su jezik potkapali svakom napisanom rečenicom. Taj jezik svoje je krunsko utjelovljenje doživio u jezičnoj politici tuđ-manovštine, i tu se potpuno razotkrio. Ispostavilo se da je hrvatski jezik sasvim nalik onom lažnom voću i knjigama koje krase interijere u sabnu pokućstva: niti to voće možete zagristi, niti knjige čitati. Od tada do danas život je otišao drugamo. Hrvatski doživljava spontani poluraspad, a taj je poluraspad (ako mene pitate) divan. Umjesto suhe kartonske jabuke dobili smo spektakl pluralizma, a dio tog pluralizma su i Žan Jakopač i Metastaze, i TBF i Tamara Obrovac i Inšalah Madona.“

Jeste li ikad pročitali nešto ružnije o Hrvatima i hrvatsku? Ne vjerujem!

Takvi danas drmaju hrvatskim glasili. Mi šutimo. Dokad?

USPJEŠNA BIANCA MATKOVIĆ (2) - NA MUKAMA

Lasa Šukilo, poticajni izvor: **Zvonimir Despot, UDBA, „Večernji list“**, 25. ožujka 2008.

Stric Zdravko Mustač je u velikim nepravilnostima. Samim tim i nećaka Bianca Matković.

„Bavarski zemaljski kriminalistički ured iz Münchena započeo je predistražne radnje u daljnjem postupku za ubojstvo hrvatskog emigranta Stjepana Đurekovića 1983. godine. Kako je bilo i očekivano i kako smo najavili da je „otvoren lov na udbaše“ nakon odluke o pravomoćnosti presude doživotnog zatvora Krunoslavu Pratesu, istraga je proširena na čak 12 osoba!

Prva trojica osumnjičenih nekadašnji su šefovi jugoslavenske i hrvatske Službe državne sigurnosti, nasljednice Udbe – Josip Perković i Zdravko Mustač te njihov 'kolega' iz BiH Ivan Lasić. Kao četvrtoosumnjičeni navodi se Luka Sekula. Usporedno s otvaranjem tih predistražnih radnji, na internetu je blog pokrenuo Vinko Sindičić, bivši udbaški agent i jedan od ključnih svjedoka njemačkog tužiteljstva.“

Stjepane Mesiću, zar ćeš dopustiti progon osvjedočenih antifašista?

„On napominje da je Sekula 1999. pobjegao iz Splita u Švedsku nakon što je njegovo ime spomenuto u istrazi za uboj-

stvo Brune Bušića. Sindičić navodi da je među osumnjičenima 'veći broj osoba koje danas žive na području Primorsko-goranske županije i samoga grada Rijeke' s čijeg je područja i on.“

Ne čujem te Stjepane!

„Nijemci protiv svih njih vode istragu zbog naređivanja, organiziranja, pomaganja, pripremanja te izvršenja Đurekovićeve ubojstva. Sindičić navodi da je danas trebao biti ispitan prvi osumnjičenik, državljanin SR Njemačke.“

Lako je njima tako se življavati. Vidjet ćemo mi njih kad se vrate Mika i Joža.

Je li tako Stipe?

VOJNI ORDINARIJ JURAJ JEZERINAC POSVE JE RAZOČARAO ŽARKA PUHOVSKOG

Lasa Šukilo, poticajni izvor - **JEZERINAC: „NATO PRUŽA JOŠ VEĆU MOGUĆNOST OSTVARENJA NAŠEG KATOLIČANSTVA“**, „Nacional“, 7. travnja 2009.

Zašto kriti istinu?

„Kako napominje upravo 'u tome vidimo i radost našeg ulaska u NATO asocijaciju, gdje nam se pruža još veća mogućnost ostvarenja našeg katolištva jer upravo u tim asocijacijama otkrivamo, na opipljiv način, pripadnost velikoj obitelji naroda'.“

Reče upravo tako ovih dana vojni ordinarij Juraj Jezerinac. Nema druge, opet ga čeka šefova jezikova juha, dakako Stjepana Mesića.

„Poštujući svačije uvjerenje, mi

Vojni biskup Juraj Jezerinac

kršćani u vojno-redarstvenim snagama po svom krštenju želimo s radošću živjeti svoje poslanje u svijetu izvršavajući sve svoje obveze ne poradi straha, nego po savjesti jer smo povjerovali Isusu Kristu svjesni da time njemu služimo', navodi u po-

ruci Jezerinac.“

Što će tek reći Žarko Puhovski, a svaku njegovu riječ treba dobro slušati.

„Kako napominje upravo 'u tome vidimo i radost našeg ulaska u NATO asocijaciju, gdje nam se pruža još veća mogućnost ostvarenja našeg katolištva jer upravo u tim asocijacijama otkrivamo, na opipljiv način, pripadnost velikoj obitelji naroda'.“

Katastrofa, rekao bi, Stjepan Mesić.

„Po njegovim riječima, to je prisutno u mirovnim misijama gdje sudjelujemo, gdje, služeći se istom crkvom, svatko na svojem jeziku slavi Boga i stvara zajedništvo i bratstvo 'sinova Božjih'.“

Ja se pak otvoreno radujem ovoj izjavi vojnog ordinarija.

ESTÉE LAUDER: "AKO NE PRODAŠ, TO NIJE ZATO ŠTO NEŠTO S PROIZVODOM NE VALJA, NEGO ZATO ŠTO NEŠTO S TOBOM NE VALJA" (2)

Jagoda Bush, VOANews.com, 25/03/2009

Prvi je prodajni prostor dobila u slavnoj njujorškoj Saks Fifth Avenue, 1948. godine, i odmah primijenila poslovni pristup i prezentaciju koji će se pokazati jednako moćnima kao i obećanja njenih krema i parfema. Estée je uvijek bila osobno prisutna otvaranju novog prodajnog prostora, lansiranju novog proizvoda, putovala u bilo koji drugi grad Amerike, pa i dalje, izvan Sjedinjenih Država.

Bila je vrlo inovativna za ono vrijeme, uvela nekoliko marketinških tehnika. Dopustila je kupcima da na licu ili zglobu ruke isprobavaju njene kreme i parfeme. Nije svoj proizvod jednostavno "prodavala," imala je "intuitivno razumijevanje nekih finijih aspekata prodaje." Njoj i možemo zahvaliti na tome što u robnim kućama dobijamo besplatne uzorke, a s kupovinom, i poklon-uzorke. Estée Lauder je taj koncept uvela. I uvjerala žene da parfem mogu kupiti i za sebe, a ne samo kao poklone.

"Misli globalno, djeluj lokalno," bila je njena mantra. Lokalno, u Saks Fifth Avenue, prvoj robnoj kući koja je njene proizvode i primila, Estée Lauder je osobno obučila prodavače vještini prodavanja i specifičnom ponašanju potrebnima za kapitalizaciju prodajnih napora. To je nastavila raditi i u drugim robnim kućama, govoreći prodavačima: "Ako ne prodaš, to nije zato što nešto s proizvodom ne valja, nego zato što nešto s tobom ne valja." Kvalitetan trening bio je za Estée od najvećeg značaja: "Dotaknite lice, dotaknite ruku mušterije," ponavljala je. "Recite joj: Ovo je za vas, to je ono što želim da stavite na sebe."

Još jedan od dobro poznatih "lauderizama:" "Kad prestanete s mušterijom razgovarati, izgubili ste je. Kad joj okrenete leđa, nje nema više."

Svoje osnovne strategije – biti uvijek osobno prisutna otvaranju svakog novog Estée Lauder prodajnog prostora, dijeliti besplatne reklamne uzorke, imati i uvijek pokazati osobni interes za mušterije, biti uvijek osobno angažirana u radu kompanije, fokusiranje – fokusiranje, fokusiranje, na svijet oko sebe i sve žene tog svijeta, Estée Lauder je opisala u autobiografiji, objavljenoj pod naslovom Estée: A Success Story, 1985. godine.

"U savršenom svijetu," pisala je, "sve bi nas sudili po ljepoti duše, ali u ovom našem svijetu koji savršen nije, žena koja lijepo izgleda uživa veliku prednost i njezina je obično posljednja!" Stanley Marcus, bivši "glavni" robne kuće Neiman Marcus, rekao je: "Estée je bila tako odlučna i tako upoma, tako graciozna i tako ljupka i dražesna u svemu tome... da joj je lakše bilo reći DA nego reći NE."

Ona sama nije bila ljepotica, barem ne u konvencionalnom smislu te riječi. No, ta utemeljiteljica globalne kozmetičke korporacije, s prihodima, prema podacima iz 2008. godine, u visini od sedam milijardi dolara, i sa preko 28.000 uposlenika diljem svijeta, "u svakom je smislu kalup razbila." Vizionarka Estée Lauder doslovno je promijenila lice kozmetičke industrije. Sama, međutim, vjerovala je da su lijepe žene one koje razumiju da tajna nije u kremama i mirisima, već da ljepota dolazi iznutra, da je odraz njihova stava i držanja.

Danas, Estée Lauder krovna je kor-

poracija za 18 kompanija, među njima – Estée Lauder, Clinique, Prescriptives, Origins, Aveda, i Aramis, linija muške kozmetike. Još 1960. godine, kompanija je izašla na svjetsko tržište, a s početkom 21. stoljeća, Estée Lauder proizvodi postali su dostupni u više od 130 zemalja.

Estée je govorila: "Nisam do ovoga došla zato što sam tako željela ili zato što sam se tome nadala nego zato što sam na tome radila."

Estée Lauder je bila poznata i po svom dobrotvornom radu, vraćala je užoj i široj zajednici. U njujorškom Central Parku dala je izgraditi nekoliko dječjih igrališta. Za svoje doprinose obnovi Versaillesa, francuska joj je vlada, 1978. godine, dodijelila orden Legije časti. Američka – predsjedničku Medalju slobode. Estée Lauder dobitnica je i brojnih drugih nagrada – još g. 1967., American Business Women's Association proglasila je Estée Lauder jednom od Deset izvanrednih poslovnih žena u Sjedinjenim Državama; g. 2002., američko Ministarstvo trgovine proglasilo je Estée Lauder Međunarodnim poslovnim liderom godine.

Službeno, Estée se povukla u mirovinu 1995., ali ostala je, do kraja života, duboko angažirana u kompaniji i potpuno predana njenim proizvodima i njenim ljudima.

Umrla je 2004., u devedeset sedmoj godini života iako neki vjeruju da je bila i par godina starija. Kozmetičko carstvo koje je ona stvorila u rukama je njena dva sina, Leonarda i Ronalda, i njenih unuka. I ostaje jedan od vodećih sponzora u područjima od umjetnosti do medicinskih istraživanja do zaštite okoliša.

NACIONALNE FEDERACIJE AMERIČKIH HRVATA: PRIDRUŽIVANJE HRVATSKE NATO SAVEZU OBILJEŽAVA POČETAK NOVOG DOBA

Ivica Puljić,
VOANews.com,
04/04/2009

U priopćenju Nacionalne Federacije Američkih Hrvata povodom primanja Republike Hrvatske u članstvo NATO saveza navodi se da je NFCA godinama radila na približavanju

Hrvatske NATO savezu te da bi svi američki Hrvati trebali biti zahvalni za primanje Republike Hrvatske u tu elitnu skupinu.

NFCA se tim povodom zahvaljuje hrvatskoj vladi i predsjedniku, veleposlanstvu Hrvatske u Washingtonu te članovima Kongresa koji su prepoznali demokratski progres u Hrvatskoj

kroz svoje rezolucije i ostale vidove potpore.

Pridruživanje Hrvatske NATO savezu obilježava početak novog doba koje će, nadamo se, uskoro biti praćeno učlanjenjem u Europsku uniju.

NFCA je krovna organizacija skupina Amerikanaca hrvatskog podrijetla.

ALZHEIMEROVA BOLEST MOGLA BI IZAZVATI VLASTITU GOSPODARSKU KRIZU (2)

Carol Pearson, VOANews.com,
03/04/2009

Jedno novo istraživanje pokazuje da bi Alzheimerova bolest mogla izazvati svoju vlastitu ekonomsku krizu. Trenutno u Sjedinjenim Državama od te bolesti boluje, kako se procjenjuje, 5 milijuna i 300 tisuća ljudi. Diljem svijeta, broj oboljelih će se značajno povećavati kako stare populacije određenih zemalja. Danak Alzheimerove bolesti - i u ljudskim patnjama i financijski - bit će vrlo visok, pokazuje spomenuto istraživanje.

Alzheimerova bolest šesti je po učestalosti uzrok smrti u Sjedinjenim Državama. Prvi znaci bolesti su ispadi pamćenja. Na koncu, oboljela osoba se više ne sjeća, niti ne prepoznaje svoje najbliže, ne može govoriti, hodati, pa čak se ni nasmiješiti.

Bolest ubire težak danak i kod njegovatelja i skrbnika. Krajem ožujka, jedna takva skrbnička skupina održala je prosvjed u Washingtonu kako bi povećala saznanje javnosti o teškim teškoćama te bolesti, kao i financiranje istraživanja.

Među prosvjednicima je bila i Bar-

bara Barham, koja se stara o svojem oboljelim roditelju: "Svaka promjena koja se dogodi u stanju bolesnika izaziva novi krug tuge i žalovanja. Prvi puta kad se više ne sjeti tvog imena ... prvi puta kad se više ne sjeti da si mu kćerka."

I troškovi povezani sa skrbi oko oboljelog vrlo su visoki. Xuan Quack mijenjala je poslove i preselila se, na koncu, natrag svojoj 62-godišnjoj oboljeloj majci. Zajedno sa svojom braćom brine o majci 24 sata dnevno: ne samo o lijekovima i tjelesnoj njezi, nego i o tome da joj pruži što više radosnih trenutaka.

"Često je sretna. Mislim da su to trenuci kada sam stvarno zahvalna što sam ovdje, kraj nje, da sudjelujem u tim momentima i s njom ih dijelim," kaže Quack.

Udruga skrbnika kaže da su troškovi zdravstvene skrbi za oboljele od Alzheimerove bolesti trostruko veći od onih drugih starijih osoba. Jedno neovisno istraživanje pokazuje

da Alzheimerova bolest američku vladu godišnje košta 148 milijardi dolara za skrb oboljelih.

U ime ove udruge, pred senatskim odborom je govorila prva dama Kalifornije Maria Shriver, tražeći veće financiranje istraživanja kao i financijsku pomoć skrbnicima. Njezin otac Sergeant Shriver boluje od te bolesti. On je svojedobno bio političar i prvi direktor Mirovnog korpusa.

"Znam da će trebati mnogo hrabrosti da se provedu neke od naših preporuka. Ali, isto tako sigurno znam da ako se da veća financijska podrška briljantnim znanstvenicima, poput onih koje sam i sama upoznala u istraživačkim laboratorijima diljem zemlje, da će oni iznaći lijek koji će usporiti, a možda čak i spriječiti propadanje izazvano Alzheimerovom bolešću," izjavila je Shriver.

Udruga skrbnika oboljelih od Alzheimerove bolesti upozorava da, ukoliko se ne nađe način za usporavanje nastupa bolesti, a potom i sprečavanje bolesti, troškovi skrbi bolesnika dostići će krizne razmjere.

KORIZMENO BDIJENJE

ZAJENICA UDRUGA HVIDR-A GRADA ZAGREB

Slovenska 21
10104 ZAGREB
00385-1-37-02-348, 37-57-878
Fax: 00385-1-37-57-877
e-mail: hvidr-a-zagreb@zg.t-com.hr
www.hvidra-zagreb.hr

Zagreb, 7. travnja 2009.

Poštovani,

Pozivamo Vas da svojim prisustvom uveličate naše korizmeno bdijenje pod nazivom POSLJEDNJE RIJEČI RAZAPETOG KRISTA: „U OVOM ZNAKU ĆEŠ POBIJEDITI“, a koje u organizaciji ZU HVIDR-a Grada Zagreba i akademskog slikara gospodina Branimira Čilića.

Korizmeno bdijenje će se održati kroz cijeli dan i noć na Veliki četvrtak 09.04., Veliki petak 10.4., Velika subota 11.4. i Nedjelja – Uskrsnuće 12.04.2009., na Trgu maršala Tita.

Uveličajmo naše korizmeno bdijenje uz molitvu i

Sretan Vam Uskrs!

Uz poštovanje

Za Zajednicu udruga
HVIDR-a
Ivan Pandža,
predsjednik

UVIJEK POSTOJI IZLAZ

U utorak 31. Ožujka 2009. godine, u HVIDR-i Grada Zagreba svečano je otvorena izložba "Uvijek postoji izlaz", posvećena hrvatskim generalima u Haagu, zatočenicima srpskih koncentracijskih logora i osuđenim braniteljima u hrvatskim zatvorima.

Na otvorenju izložbe snimljene su i video poruke i

čestitke za Uskrs koje ćemo uputiti zatočenim hrvatskim generalima.

Povodom otvorenja, u punoj dvorani HVIDR-e Grada Zagreba, pozdravni govor i Uskrsnju čestitku uputio je i biskup Vlado Košić.

U OVOM ZNAKU ĆEŠ POBIJEDITI

Zabilježio **Hrvoje Mirković**

Vi ste ...

Da, ja sam taj!

Akademski slikar
Branimir Čilić?

Tako je. Ja sam Branimir Čilić, rođen 12. ožujka 1949. godine u Zagrebu. Diplomirao sam slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, u klasi prof. Raula Goldonija. Od 1981.-1988. godine samostalno sam izlagao u nizu gradova i mjesta: Zagreb - 9 izložbi, Dubrovnik - 2 izložbe, Klek, Slano, Hercegnovi, Sarajevo, Cavtat, Čitluk, Mostar, Neu-Ulm, Stuttgart, Uim, Slavonski Brod, Seul (Koreja). U ovom razdoblju uglavnom sam izlagao u galerijama. Od 1990. godine, osim tridesetak samostalnih izložbi u galerijama i drugim prostorima (Zagreb - 5 izložbi, Dortmund, Metman, Kempten, Braunschweig, Duisburg, Koln, Bonn, Mechede, Berlin, Kijevo, Knin, Slunj, Mostar, i Čitluk, Međugorje, Imotski, Ljubuški, Široki Brijeg, Čapljina, Klek, Dubrovnik, Sv.

Križ ! Začretje) započeo sam i s drugačijim oblicima umjetničkog prezentiranja: inscenacijama (Zagreb, Bensberg, Ansberg, Bleiburg), multimedijским komunikiranjem (Dortmund) i hepeninzi-ma (Sv. Križ

Začretje). Od 1988. godine - unutar udruge Art 88 - pokrenuo sam realizaciju multimedij-skog prezentiranja art i projekta „Hrvatska na križu, križ u Hrvatskoj“. Živim u Zagrebu, gdje djelujem kao samostalni umjetnik.

Ovo sada, ovdje pred Hrvatskim narodnim kazalištem u Zagrebu?

Pasijska baština – sakralni molitveni performans. Otvorena scena na povijesnom trgu.

S ciljem?

Slaviti Krista rassetoga. Prosvjetliti pamet Hrvatima. Umjesto trga tzv. Maršala Tita, trg Krista kralja. Ne, Marko?

Marko Francišković, hrvatski književnik:

**„Prije Tito, sada NATO,
Sve je to isto, đavolje jato.“**

Još neko pitanje?

Hvala na odgovorima. Drugi put.

**Marko Francišković, Branimir Čilić i
dr. sc. Tomislav Dragun**

RUMUNJSKO MINISTARSTVO UNUTARNJIH POSLOVA I TAJNA SLUŽBA POGOĐENI SKANDALOM

SETimes.com, 08/04/2009

Uhićenje šefa Glavnog ravnateljstva za zaštitu informacija i unutarnju zaštitu (DGIPI) Cornela Ilie Serbana i ravnatelja Operativnog odjela Glavnog ravnateljstva za borbu protiv korupcije (DNA) Petru Pitcovicia prije dva tjedna posljednja su uhićenja u velikom skandalu koji je pogodio rumunjsko ministarstvo unutarnjih poslova.

Policija je također uhitila bivšeg rektora sveučilišta Ioana Nicolaea Alecu i poduzetnika Aurela Puiua Popovicua.

Protiv četvorice osumnjičenika vodi se istraga zbog navodnog sudjelovanja u tajanstvenim poslovima vezanim za nekretnine 2000. godine, priopćili su tužitelji za borbu protiv korupcije. Vlasti terete Serbana i Pitcovicia za pokušaj blokiranja istrage navodne umiješanosti Popovicua i Alecu.

Ugovori su vezani za zemljište od 220 hektara u Baneasi, bogatom predgrađu Bukurešta. Zemljište vrijedi više stotina milijuna eura, ali su kupci platili samo 82.000 eura. Jedan od najambicioznijih projekata Rumunjske vezanih za nekretni-

ne, u vrijednosti od 1,5 milijardi eura, koji je osmislio Popovicu, nalazi se na tom dijelu zemljišta.

Skoro 90 posto kriminalaca uhićeno je na temelju obavještajnih podataka iz DGIPI-ja, izjavio je rumunjski ministar unutarnjih poslova Dan Nica

Istražitelj DNA kazao je tužiteljima kako su mu Serban i Pitcovici obećali velik iznos novca i posao u ministarstvu ukoliko može "poraditi na dosjeu Popovicua". Policija je pratila njih dvojicu tri mjeseca prije nego ih je uhitila. Tijekom motrenja, DNA je otkrila kako je Serban također odao povjerljive informacije rumunjskom konzulu u Milanu, Tiberiu Dinu.

DNA je pozvala Dinua kao svjedoka.

Istražitelj DNA također je kazao kako su dvojica dužnosnika spomenuli kako se predsjednik Traian Basescu umiješao u slučaj u korist Popovicua jer je njegov brat navodno poslovao s Popovicuom.

Ured predsjednika odbacio je svaku povezanost Basescu i Popovicua.

Međutim, lokalni mediji izvijestili su kako je Basescuova kći Ioana otvorila ured javnog bilježnika u Popovicuovom stambenom kompleksu, gdje je također kupila stan u iznosu od 550.000 eura.

Dvojica bivših ministara unutarnjih poslova koje je predložila vladajuća koalicija ranije su podnijeli ostavke u svezi sa skandalom koji se odnosi na DGIPI. Serbanovo uhićenje dolazi manje od mjesec dana nakon što je položio prisegu za šefa tajne službe.

Među ostalim visokim dužnosnicima koji su navodno umiješani u skandal bivši su premijer Calin Popescu Tariceanu čija je tvrtka za uvoz automobila smještena u Baneasi i ministar zdravstva Ioan Bazaac koji posluje s Dinuovom kćeri.

Ministar unutarnjih poslova Dan Nica opovrgnuo je glasine kako će raspustiti DGIPI. Nica je 1. travnja izjavio kako će umjesto toga preustrojiti ravnateljstvo kako bi se pridržavalo europskih standarda. Istaknuo je ključnu ulogu DGIPI-a u borbi protiv kriminala; skoro 90 posto kriminalaca uhićeno je na temelju obavještajnih podataka DGIPI-a, kazao je Nica.

INZKO POZIVA PARLAMENT BIH NA UBRZANJE ZAKONODAVNOG PROCESA

SETimes.com, 08/04/2009

SARAJEVO, Bosna i Hercegovina (BiH) -- Visoki predstavnik Valentin Inzko sastao se u utorak (7. travnja) s Kolegijem obaju domova parlamenta kako bi ih pozvao na brži zakonodavni proces. Na svojoj posljednjoj sjednici Vijeće za provedbu mira okrivilo je spor rad parlamenta -- djelomice -- za razočaravajući tempo reformi. Inzko ističe kako osim predanosti Europe BiH

mora postojati jednaka predanost BiH radu na potrebnim reformama. Kazao je kako je nedavno usvajanje ustavnog amandmana o statusu Distrikta Brčko jedan primjer konstruktivna rada i pozvao članove parlamenta da iskoriste taj zamah i počnu raditi na provedbi programa vezanog za EU.

U međuvremenu u utorak, švedski ministar vanjskih poslova Carl Bildt posjetio je Sarajevo i izjavio kako

BiH nije spremna za podnošenje zahtjeva za dobivanje statusa kandidata za prijam u EU. Bildt, čija zemlja preuzima rotirajuće predsjedavanje EU u srpnju, doputovao je u Sarajevo zajedno s ministrima vanjskih poslova Češke i Francuske Karelom Schwarzenbergom i Bernardom Kouchnerom, na razgovore s čelnicima BiH o tempu reformi potrebnih za pridruživanje EU.

SAVEZNIK SRPSKOG PREDSJEDNIKA OPTUŽEN ZA KORUPCIJU

SETimes.com, 02/04/2009

BEOGRAD, Srbija -- Bivši gradonačelnik Zrenjanina i čelnik Demokratske stranke (DS) predsjednika Borisa Tadića optužen je za korupciju, zajedno s još 21 osobom, priopćio je Ured posebnog tužitelja za organizirani kriminal u srijedu (1. travnja). Goran Knežević i ostali osumnjičeni su da su općini prouzročili financijski gubitak u iznosu od 1,6 milijuna eura putem kriminalne skupine koja je primala i nudila mito. Knežević, 51, uhićen je u listopadu u sklopu opsežne policijske operacije protiv skupine optuženih za zlorabu položaja u poslovima oko građevinskih parcela i javne nabave. Zločini su navodno počinjeni između 2006. i 2008. godine.

SRBIJANSKA VLADA NAJAVILA PROGRAM ŠTEDNJE U IZNOSU OD MILIJARDE EURA

SETimes.com, 08/04/2009

BEOGRAD, Srbija -- Vlada je u utorak (7. travnja) predstavila niz mjera štednje usmjerenih na smanjenje proračunskog manjka zemlje za milijardu eura kako bi se ispunili uvjeti MMF-a. Premijer Mirko Cvetković izjavio je kako vlada planira smanjiti javnu upravu za 10 posto, što znači da će oko 8.000 djelatnika ostati bez posla. Vlada je stavila moratorij na zapošljavanje i zamrznuła plaće. Među vladinim mjerama također su dodatni porezi na državne plaće, benzin i luksuznu robu kao što su jahte i skupi automobili. Cvetković je kazao kako će 85 posto fiskalnih usklađivanja biti vezano za smanjenje troškova, a 15 posto za poreze, što znači da neće imati veliki utjecaj na prihode kućanstava te neće oslabiti životni standard.

REGIONALNI IZASLANIK UPOZORAVA KAKO BI GOSPODARSKA KRIZA MOGLA BITI OKIDAČ ZA NOVA POLITIČKA PREVIRANJA NA BALKANU

SETimes.com, 02/04/2009

SARAJEVO, Bosna i Hercegovina (BiH) -- Gospodarska kriza mogla bi dovesti do socijalnih nemira i novih političkih previranja na cijelom Balkanu, rekao je Reutersu u srijedu (1. travnja) Hido Bišćević, šef Regionalnog vijeća za suradnju zemalja jugoistočne Europe sa sjedištem u Sarajevu. Ukazujući na činjenicu da su i BiH i Srbija već zatražile pomoć MMF-a, Bišćević je rekao kako stanje u ostatku regije nije mnogo bolje. Općenito, učinci krize bit će mnogo dublji od očekivanih, a politička napetost sve je veća, upozorio je Bišćević. Dodao je kako organizacija kojoj je na čelu predlaže "New Deal" za Balkan -- fond iz kojeg bi se financirali veliki infrastrukturni projekti. Bišćević je također dodao kako se Europska komisija složila osigurati 150 milijuna eura, dok se trenutačno vode razgovori s Europskom bankom za obnovu i razvitak te Europskom investicijskom bankom o dodatnoj pomoći u iznosu od 500 milijuna eura.

HAAŠKI SUD ODBACIO KARADŽIĆEV ZAHTEJ ZA IMUNITETOM

SETimes.com, 08/04/2009

DEN HAAG, Nizozemska -- Haaški sud za ratne zločine priopćio je u utorak (7. travnja) kako su suci odbili zahtjev bivšeg članka bosanskih Srba Radovana Karadžića za imunitetom na kazneni progon, na temelju sporazuma koji je navodno imao s bivšim izaslanikom Sjedinjenih Američkih Država Richardom Holbrookeom. Prema Karadžićevim riječima, Holbrooke mu je obećao 1996. godine kako će sud UN-a

ostaviti Karadžića na miru ako ode s vlasti. Holbrooke opovrgava da je postignut takav sporazum.

U međuvremenu, Haaški tužitelji zahtijevali su u ponedjeljak povratak optuženika Jovice Stanišića u Nizozemsku kako bi se podvrgnuo liječenju mentalne bolesti. Bivši šef srbijanske službe sigurnosti pušten je privremeno na slobodu koncem lipnja prošle godine kako bi se liječio na Vojno medicinskoj akademiji u Beo-

gradu. Tužitelji ističu kako se Stanišiću u Beogradu ne pruža skrb koja mu je potrebna. Stanišić je optužen za naoružavanje i obuku paravojnih postrojba koje su počinile ratne zločine nad n Srbima u Bosni i Hrvatskoj.

KRIŽNI PUT HRVATSKOG NARODA (9)

Dragutin Šafarić, Velenje, Republika Slovenija, predstavlja Vam vječnu izložbu fotografija pod nazivom:

KRVAVI TRAGOVI JOSIPA BROZA

Loibach 1945. g.: prvo grobište Hrvata - tu je sveto tlo Hrvata

BLEIBURG I KRIŽNI PUT HRVATSKOGA NARODA 1945.

dr. sc. Anđelko Mijatović

Ubrzo, nakon dolaska na Loibaško polje (u popodnevnim satima 14. svibnja), zapovjedništvo HOS-a na čelu s generalom Herenčićem, uspostavilo je u mjestu Hrustu kraj Bleiburga vezu sa zapovjedništvom tamošnje britanske postrojbe.

U razgovoru koji je bio skoro srdačan, generali Ivan Herenčić i Mirko Gregurić britanskom su

zapovjedniku izjavili da su došli predati se britanskoj vojsci i pod njihovu zaštitu staviti civilno pučanstvo u izbjegličkoj koloni.

Britanski zapovjednik, s činom bojnika, izjavio je da je obaviješten o hrvatskom dolasku, zatražio je da Hrvati ne napreduju dalje od potoka Loibacha, da će sutra moći krenuti dalje, da mogu zadržati oružje i ako imaju ranjenike da ih mogu uputiti u bolnicu u Klagenfurtu.

Glavnina snaga HOS-a, s topništvom i 30 oklopnjaka, s povozom, s ranjenicima i bolnicom i mnoštvo civilnoga pučanstva, dočekala je 15. svibnja 1945. na Loibaškom polju pred Bleiburgom, raspoređena do potoka Loibach, skoro do ulaza u istoimeno selo, a pojedine postrojbe iz strateških razloga, radi obrane, zaposjele su okolne brežuljke.

*Loibach 2008. g.: povjesničarka g.
Blanka traži odgovor*

Loibach 1945.-2008. g.: sveto tlo hrvatsko

MENTALITET ZBOG KOJEG BOSNA I HERCEGOVINA NESTAJE - SLUČAJ SEFERA HALILOVIĆA

bosanski_kongres@hdmagazine.com

Mnoge riječi imaju različita značenja u Engleskom i Bosanskom jeziku. Na primjer riječ 'Kultura'. Kod nas se pod kulturom naroda podrazumjeva narodni folklor i lijepo ponašanje, dok se u Engleskom pod kulturom podrazumjeva mnogo širi spisak pojmova, nešto kao mentalitet naroda. Najkraće rečeno pod kulturom se podrazumjeva sistem vrijednosti nekog naroda, ili sistem prioriteta pripadnika naroda. Kada se karakteriše kultura, tj. sistem vrijednosti naroda u Engleskom, koriste se neki važni pojmovi koje mnogi naši ljudi još nisu dokučili.

DUGOROČNI ILI KRATKOROČNI LJUDI

Na primjer, u kulturu, tj. mentalitet naroda spada i odnos prema dugoročnim ili kratkoročnim vrijednostima (Long term/short term values). Da li je narod spreman žrtvovati se danas da bi nekada u budućnosti ubrao plodove? Ako je narod okrenut dugoročnim vrijednostima, on je u stanju žrtvovati trenutni komoditet da bi obezbijedio bolju budućnost. Prevedeno na BH situaciju, narod koji misli dugoročno bi se suprotstavio BH vlastima koje ruše državu, pa makar ugrozio svoj trenutni položaj. Na primjer, "dugoročni" karakteri kupuju životno osiguranje, štede, investiraju u budućnost. "Kratkoročni" karakteri, kada dođu do novaca, kupuju skupe stvari i provode se

- "Drugi dan druga nafaka", kažu. "Kratkoročan" čovjek lako slaže da obezbijedi neku trenutnu korist, olako uradi neprincipijelnu stvar, nije ga briga što će se laž i neprincipijelnost otkriti, jer mu je važniji neki trenutni cilj od budućnosti. Dugoročan čovjek se drži datih obećanja i drži do principa, čime stiče kredibilitet i povjerenje ljudi.

EGOISTI ILI PATRIOTI

Druga stvar koja karakteriše kulturu naroda je odnos prema zajednici tj. kolektivitetu. Koliko je prosječan pojedinac iz naroda spreman dati od sebe za širu zajednicu, prvo za porodicu, pa za komunu, pa za domovinu? Imate narode koji nikada nisu bili u stanju da se politički organizuju, a pogotovo ne da se organizuju do tog nivoa da bi kreirali svoju državu. Mnogi od tih naroda tek sad sazrijevaju i počinju da se politički organizuju, npr. Kurdi.

Nama Bošnjacima je Tito dao u ruke Republiku BiH, a mi nismo bili dovoljno zreli da shvatimo vrijednost poklona. Pokloniti Bošnjacima državu je ispalo isto kao

pokloniti djetetu od pet godina skupocjenu kinesku vazu. Dijete ne može shvatiti vrijednost te vaze pa će je razbiti, baš kako mi razbijamo Bosnu i Hercegovinu. (Naravno to ne oslobađa od odgovornosti izdajnike države.)

DOSTOJANSTVENI LJUDI ILI ROBOVI - SLUČAJ SEFERA HALILOVIĆA I SADIKA AHMETOVIĆA

Možda najvažnija karakteristika naroda je dostojanstvo. Koliko ti je stalo do slobode? Koliko si u stanju podnositi nepravdu, uvrede, poniženja? Gdje je ta crta ispod koje nećeš ići?

U posljednje vrijeme smo dosta analizirali prave četničke agente, bivše udbaše, ljude koje je za vrijeme Jugoslavije velikosrpski projekt prevaspitao tj. asimilirao u Srbe. To su Tihić, Izetbegović, Silajdžić, Belkić, Lagumdžija, Džaferović, Cerić i mnogi drugi "predstavniči" Bošnjaka.

Međutim, kada govorimo o mentalitetu, tj. o kulturi naroda, interesantniji su nam ljudi kao npr. Sefer Halilović i Sadik Ahmetović.

Pogledajmo "dostojanstvo" Sefera Halilovića. Sjetimo se, njemu su protagonisti velikosrpskog projekta ubili ženu i njenog brata. Kada je bomba eksplodirala, na istom mjestu su bila i Seferova djeca, ali su srećom preživjela. Sve je to urađeno da bi ubili Sefera, koji im se trenutno našao na putu. Kasnije su ponovo organizovali zasjedu na njegovog sina. Zatim, namjestili su Seferu

da bude "ratni zločinac", ali nisu računali na profesionalizam zapadnih sudija koji su oslobodili Sefera.

I onda Sefer, umjesto da se na svaki mogući način suprotstavi projektu, odlučuje da se pridruži, jer mu je tako trenutno lakše. Za one koji ne znaju o čemu govorim, Sefer Halilović je glasao za brčanski amandman kojim se obezbjeđuju koridor za RS i kojim se ujedno legalizuje RS. Gdje je tu dostojanstvo Sefera Halilovića? Zar je baš sve predmet trgovine?! Zar se smije prestati boriti protiv istog onog projekta koji ti je pokušao ubiti djecu, i čak mu se pridružiti?!

Šta ima veze što bi amandman imao većinu i bez njegovog glasa?! Dostojanstven čovjek bi glasao protiv četničkog projekta, bez obzira na trenutni odnos snaga u skupštini. Osim toga, to bi bila ogromna stvar za Bosnu i Hercegovinu. Jer zna se da četnici kontrolišu ostale stranke. Jedan bošnjački glas protiv bi značio mnogo. Evo npr. u Palestini je (Fatahova) Skupština priznala Izrael, ali Izraelu to ne vrijedi toliko, dok ih i Hamas ne priznaje. Zato je sada problem Re-

publici srpskoj ovo što narod nije priznao RS u javnoj raspravi. Strahovit je gnjev četnika protiv nas iz NKRBiH, jer smo to uredno evidentirali i obavjestili evropsku i svjetsku javnost. Nećemo spominjati izlive mržnje sa četničke strane, uključujući Belkića i Kalabića, jer od njih ništa drugo nismo ni očekivali. Samo ćemo kasnije u Glasniku spomenuti na kakav doček smo našli u sarajevskim medijima, koji su nam bili dostupni.

Drugi primjer, nedostojanstva je poslanik SDA Sadik Ahmetović iz Srebrenice. Njemu su četnici pobili "polu familije", a o prijateljima, poznanicima, sugrađanima da i ne govorimo. Na istoj sjednici na kojoj je glasano za amandman u prvom čitanju, poslanici "srpskih" stranaka su stavili veto na Ahmetovićev prijedlog da "11 juli", koji je već usvojen kao Evropski dan sjećanja na genocid u Srebrenici, bude obilježen i u BiH. I šta se događa? Sadik Ahmetović pokorno glasa za brčanski amandman?! Gdje ti je dostojanstvo čovječe?! Gdje ti je prkos da se ispraviš kao čovjek pred onima koji su ti toliko zla nanijeli i koji te i danas preziru i neće ni

da se izvinu za to što su ti pobili tolike Srebreničane, te ne dozvoljavaju ni da se obilježi dan genocida u Srebrenici.

Vjerovatno su ova dva lika završila svoju političku karijeru. Za Sefera znamo sigurno, jer do sada je on dobijao glasove jedino od patriota Republike BiH, te će njegova stranka od jednog čovjeka i ostati stranka jednog potpuno nebitnog "malog" čovjeka, koji nema baš nikakvu karizmu niti kredibilitet.

Što se tiče naše priče o kulturi (mentalitetu) naroda ispostavlja se da je veoma visoka korelacija između "dugoročnosti", "kolektivnosti" i dostojanstva, tj. ljudi koji dugoročno razmišljaju najčešće vode računa o domovini i imaju dostojanstvo, tj. težnju za slobodom. Takvi narodi su danas vladari svijeta, dok oni drugi, koji žive od danas do sutra, koji ne brinu za domovinu nego samo za sebe, i koje nije briga sa suverenitetom, nego imaju filozofiju "pojest, popit i poklopit", grcaju u patnji.

Izgleda da svako dobije ono što zaslužuje.

JUGOSLAVENSTVO DANAS (10)

Predrag Matvejević, „Jugoslavenstvo danas“, Beogradski izdavačko-grafički zavod, Beograd, 1984.

Navedite još neke, o njima se obično ne govori, kao da se ne želimo podsećati ...

FRANO SUPILO

Uzmimo, recimo, Supila, federalista i jednu od najvećih političkih figura u Hrvata: i on je, želeći da pod svaku cijenu dođe do ujedinjenja i uviđajući pašičevske državotvorne makinacije, isticao u svojim apeli-

Frano Supilo

ma evropskim političarima kako su „Srbi, Hrvati i Slovenci tri imena jedne jedinstvene etničke jedinice“¹²; one naše sunarodnjake koji tako ne misle nazivao je „ekskluzivistima“ (mi bismo danas rekli „nacionalistima“). U odgovoru na anketu slovenskog časopisa „Veda“ o jezičnom pitanju u Sloveniji, taj široki i demokratski duh odbacuje „slovenski jezik (dijalekt)“ i označava njegovu upotrebu kao „pogibelj za potpuno narodno jedinstvo“.¹³ Takvih proturječja ima u svim našim tradicijama pa, kao što vidite, i u onim najnaprednijim.

Neće biti na odmet da spomenete još neka?

MISIRKOV I HADŽI-DIMOV

Vrlo je karakterističan odnos prema Makedoncima u vremenu u kojem ideja o ujedinjenju postaje stvarnošću. Podijeljeni Bukureštanskim mirom (1913) među tri okupacije – bugarsku, srpsku i grčku – oni su u našim ujediniteljskim zanosima ostajali posve zaboravljeni i od lijevice i od centra i, naravno, od ostalih: gotovo nitko neće da čuje glas jednog Krste Misirkova koji traži da se prizna i makedonska

posebnost ili pak Dime Hadži-Dimova na samom lijevom krilu revolucionarnog demokratskog pokreta. Poučan je također primjer Šavjeta makedonskih društava u Švicarskoj, koji protestira (1919) protiv stavova „Srpske, hrvatske i slovenske omladine“ (najrevolucionarnije ujediniteljske snage, zagovornice Balkanske federacije!), što posve ignoriraju ime i prava Makedonaca, Odbijanje jugoslovenstva pa čak i stanovito anti-jugoslovenstvo u Makedoniji bit će u razdoblju nakon ujedinjenja (ovdje u punom smislu riječi pris-

jedinjenja), posve prirodno, s nacionalnog gledišta čak i napredno.

Sve to pokazuje kako je teško ujediniti historiju, koliki dio naše historije nije zajednički, kako se različite historije ponekad suprotstavljaju jedna drugoj.

¹² – Frano Supilo: „Pro Memoria Edwardu Greyu“ u „Članci, govori, pisma, memorandumi“, str. 482, izd. Znanje, Zagreb, 1970.

¹³ – Isto, str. 433.

BOSANSKI JEZIK (4)

Historijske činjenice, gramatika, razlike Izvor: *Helga Kanzler*, ispravke: *ing. Salih Čavkić* Odabrao: akademik *Mirko Vidović*

- imena stanovnika gradova, pokrajina, zemalja, država, kontinenta: Bišćanin, Travničanin, Krajišnik, Bosanac, Amerikanac, Evropljanin, Australijanac;

- imena nebeskih tijela: Sunce, Zemlja, Mjesec, Mliječni Put, Mars, Venera; Andromeda;

imena kontinenta, država, naseljenih krajeva i mjesta (sve riječi u njima osim veznika i priloga): Australija, Evropa, Dalmacija, Lika, Bosna i Hercegovina, Krajina, Brod

na Kupi, Južna Amerika, Dvor na Uni;

- imena mora, rijeka, jezera, planina i druga geografska imena: Una, Sana, Bosna, Drina, Boračko jezero, Grmeč, Romanija, Jadransko more, Fruška gora; Plitvička jezera, Balkansko poluostrvo;

- imena ulica i trgova: Studentski Trg; ako se sastoji iz više riječi samo se prva riječ: Željeznička ulica, Zagrebačka ulica; piše velikim slovom, a ostale malim slovom izuzev vlastitih imena: Bulevar Mule Mustafe Baseškije, Ulica Mehmedalije Maka Dizdara;

- imena praznika: Bajram, Božić, Uskrs, Đurđevdan, Nova godina,

Prvi maj;

- nazivi ustanova, preduzeća, društava: Matica Bošnjaka, Merhamet, Osnovna skola "Mladost", Sarajevska banka, Kamerni Teatar, Sportsko društvo "Željezničar", Medicinski fakultet u Tuzli, Organizacija Ujedinjenih Nacija;

- nazivi knjiga, časopisa, novina, književnih djela: Opšta enciklopedija, Naš jezik, Oslobođenje, Prokleta avlija, Modra rijeka;

- prisvojni pridjevi izvedeni od vlastitih imena sufiksima (nastavcima): -ov, -ev, -in: Fadilov sat. Bosančev majstorluk. Melihin kišobran, Danijelov šal;

HRVATSKI KNJIŽEVNICI MUSLIMANI (6)

Četiri stoljeća od Mehmedove „Hrvatske pjesme“ do Selimovićeve „Derviša i smrti“

Ferid Karihman, „Hrvatsko-Bošnjačke teme“, Hrvatska sveučilišna naklada, 1996.

Hrvatski islamisti

Poput hrvatskih latinista u zapadnim krajevima, b-h muslimani

stvaraju usporedno s hrvatskom aljamiado književnosti i na orijentalnim jezicima: turskom, arapskom i perzijskom. Može se, prema tome, uz hrvatske latiniste govoriti i o hrvatskim islamistima (za razliku od hrvatskih orijentalista). Među njima je i nekoć već spomenutih aljamiado pisaca.

Kao prvi hrvatski islamisti pojav-

ljuju se u 15. stoljeću pjesnici Adni (Mahmud-paša Abogović, vezir, mecena, državnik i vojskovođa) i pjesnik-derviš Servi. Njih slijedi u 16. stoljeću Hasan Čafi Turhanović Prušćak, pisac političko-povijesne rasprave *Nezamul ulem* (Uredba svijeta); Ibrahim-beg Alajbegović, poznat pod imenom Pečevi, kroničar turskog carstva (1520-1641.); Ali Dede,

derviš, zvan Šeihut-turbe, učena mu djela Es'iletulhikeni i Evail tiskana nekoliko puta u Kairu i Carigradu. Od pjesnika u ovom stoljeću treba još spomenuti niz

imena: Suni (pjesničko ime Mustafa-paše Skenderpašića Jurisevića, zeta sultana Selima II.), Širi, Zijai, Nihadi (Muhamed Karamusić), Sudi, Šani (Salih Češljčić),

Derviš-paša Bajezidagić, Medžazi i Lamekani.

„KUR'AN ČASNI“ NA HRVATSKOM JEZIKU (6)

Izdanje: „Stvarnost“, Zagreb, 1969., prijevod **M. Pandža i Dž. Čaušević**, tumačenje **Dž. Čaušević**, nova redakcija **Omer Mušić i Alija Nametak**

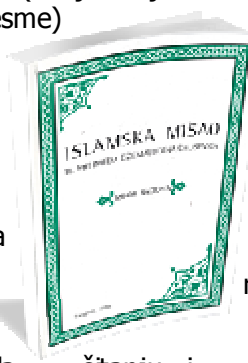
Ferid Karihman, „Hrvatsko-Bošnjačke teme“, Hrvatska sveučilišna naklada, 1996.

Muslimani hrvatskog jezika ulaze u hrvatsku književnost predpreporodnog doba stvaranjem na hrvatskom štokavsko-šćakavskom, ikavskom dijalektu, pisanom arapskim pismom (Hrvatska aljamiado književnost); sa stvaranjem na orijentalnim jezicima: turskom, arapskom i perzijskom (hrvatski islamisti, slično hrvatskim latinistima), te kroz hrvatsko narodno muslimansko

pjesništvo. Od ovih triju područja doprinosa posebno su hrvatsko aljamiado pjesništvo (ilahije – vjerske i pobožne pjesme) te djela hrvatskih islamista na arapskom pod jakim vjerskim utjecajem.

Posve je jasno da je interes za arapski jezik bio velik, kad se zna da su se djeca podučavala čitanju i pisanju arapskih tekstova, tako da bi sami mogli učiti Kur'an. Iako bi takvo čitanje Kur'ana bilo često posve mehaničko, ipak je mnoge buduće hrvatske islamiste uvelo postepeno u arapski jezik te na

stvaranje u tom jeziku. Na taj način je hrvatska književnost obogaćena cijelim nizom pisaca značajnih komentara o vjerskim priručnicima, zatim mističnih, ritualnih, pravnih i filozofskih djela. Nažalost, taj plodan književni rad „još uvijek čeka, da se prijevodima otkrije hrvatskoj javnosti i tako povrati, poput djela hrvatskih latinista, u našu kulturno-književnu riznicu“.²⁰

²⁰ – Karihman, Ferid, Hrvatski književnici muslimani, Četiri stoljeća od Mehmedove „Hrvatske pjesme“ do Selimovićeve „Derviša i smrti“, Hrvatska revija, sv. 80, god. XX, 1970.

UJVIDEK PONOVO POSTAJE NOVI SAD (4)

Cseres Tibor, **KRVNA OSVETA BAČKOJ**, AGM, Zagreb, 1993.

Sve se to dogodilo prije i poslije jutarnje mise. Iako je bio radni dan, vjernici su tako masovno stizali na svetu misu da ih je polovica ostala vani. Vidjevši to, Krizosztom je župniku i svom rođaku, glavnom kapelanu, telefonirao slijedeće:

„Ne mogu ostaviti pastvu svojih vjernika, ne mogu se odijeliti od njih, bit ću im jako potreban.“

Svojoj franjevačkoj braći, međutim, nije zabranio, naprotiv, preporučio im je odlazak. Ali dva redovnika, pater Mihaly i prije spomenuti pater Kristof, ostali su s njim u redovničkoj kući.

Kada su skupljali muškarce, možda slučajno, pripadnici policijskih snaga organiziranih na vojnički način

izostavili su redovničku kuću. Ali jedan mađarski postolar, koji je stanovao u susjedstvu, upozorio ih je: I tamo ima muškaraca. Partizani su upozorili Krizosztoma, pogubljenog i bolesnih pokreta, da ostanu, ali on je uzviknuo:

Novi Sad

„Ako ne pustite moju redovničku braću, vodite i mene“, te je slijedio dvojicu mlađih franjevaca.

Krizosztoma i Kristofa su slijedom njihove kalvarije premlatili i ubili. Otac Mihaly preživio je te patnje,

te je kroz dnevnik izvijestio o proživljenom i dogođenom.

„24. listopada 1944. Jučer je bio praznik Svetog Ivana Kapistrana. Iznad Novog sada, u Bačkoj, gonjeni nervozom prema Budimpešti, vukli su se pahuļjasti oblaci. Ispod oblaka letjele su divlje guske u pravcu juga, zastrašujuće gućući, kao da su rekly samo to: Baš šteta, baš šteta za one koji ostaju ovdje.“

Uvlaćimo se u samostan. Netko primjećuje: već su samo Srbi i pošteni Mađari ostali u Novom Sadu.

Ima u ovom nešto strepeće, tajno samoopravdanje protiv neke nadolazeće optužbe.

'Zašto bi Titovi partizani dirali one koji su samo dobro činili', kažem.

OTVORENO PISMO (HRVATSKOM NARODU)

Branko Stojković, Bjelovar

Poštovani građani i građanke!

Ne glasajte na izborima 17. svibnja 2009, za bivše komuniste i one koji su s njima surađivali. I tako ćemo se spasiti od svih njihovih laži i napasti, odnosno od krvi što su je prolili obećavajući nam bolji život i budućnost. Vrijeme je da ih se riješimo za uvijek. A ne da nam oni i dalje siju panaraju, da nas svađaju i zavode.. Gospodarska situacija je teška; ljudi ne rade i ne proizvode dobra – a tako se ne može dalje živjeti. Ne smije nas zavarati to što su se oni preobukli u druge kapute, ti reformirani komunisti, koji skrasili su se u HDZ-u i SDP-u, i drugim strankama s hrvatskim nazivima.

Okupimo se na ovim izborima i recimo im: NE, drugovi ne možete više ići dalje. Dosta je bilo! Opljačkali ste našu zemlju i ponizili ste narod. Što nam oni imaju više reći: Mesić, Sanader, Čačić, Milanovačić, ..., Pusićka, Adlešićka i Kosorka, ..., i drugi. Što nam oni imaju više obećavati i poručivati? Mi, ih nemamo što više slušati. Oni nam nameću neke svoj morbidne „nove priče“, a u biti, oni su podlaci i prevaranti... Pitam: Kako krivokletnici mogu biti dobri ljudi i poštenu političari? Politička kriza u Hrvats-

koj prijeti potpunoj destabilizaciji zemlje, a mi slušamo i dalje gluposti kako nas oni vode u EU i to pognute glave na koljenima.

Oprostite im ne možemo, sve što su nam učinili (ne samo) onih prošlih 45 godina jugoslavenske vladavine, nego i ova dva zadnja desetljeća – od pljački i rasprodaje nacionalne imovine... Pa do otpuštanja u pretvorbi i privatizaciji radnika iz tvornica – do bogaćenja i bahatosti... Oni vam pokazuju svoje vebne obiteljske kuće s bazenima, još se i dalje kandidiraju na izborima i slikaju. Izgradili su se cijela naselja s luksuznim kućama – a i dalje vi to plaćate iz vlastitog džepa. Narode dignite se agresivno na ovim izborima, ne dozvolite im da vas ponižavaju. Jer oni su (vama) kao oligarhija* i ozbiljna prijetnja. Da nestanete vi i vaša obitelj.

Njima se „fućka“ kako vi živite. I to je sve - zato što još 1991-tih nismo donijeli i usvojili Zakon o lustraciji, kojim bi zabranili daljnji rad „grješnicima“ da rade u institucijama države. U Hrvatskoj postoji oko 900 stratišta – gdje su stradali Hrvati od „komunističke ruke“. Čuli smo ovih dana kako je Stjepan Mesić, predsjednik RH, dao svoju izjavu za srpske medije i to dok je bio u Strasbourgu: da će Hrvatska povući tužbu za ratne

štete i genocid. Da bi potom Mesić drugi dan doputovao u Hrvatsku i to sve glatko demantirao. Eto kakvog imamo predsjednika – koji Hrvatima nabija šokove, koji ih ismijava, manipulira, i zavodi. I koji se inati onima koje predstavlja. Ne možemo mi bez Mesićevih cirkusa i viceva.

Kako nadbiskupa Srakića nije sram što je došao se pokloniti u Jasenovac, nakon toga što je Mesić ispljuvao i izvrijeđao Katoličku crkvu – da je ona bila bastion* nasilja u službi fašizma. Hrvatima se stalno nabija na nos neka „kolektivna krivnja“, i to nam stalno čini Mesić i njegovi savjetnici, odnosno bivši UDB-aši.

Ako hoćemo svi skupa da Hrvatska stane na zdrave noge, onda znamo što nam je dalje činiti. A u protivnom ako tako ne ćemo – bit ćemo taoci i njihovi sluge i robovi.

Građani i građanke još jednom vam otvoreno govorim i pozivam vas – skupimo se 17. svibnja 2009., neka to bude Božji skup, koji mora pobijediti ovo veliko zlo. Učinimo to za bolji život i za naše potomke, tj. djecu. Da dostojanstveno i časno žive u svojoj domovini Hrvatskoj.

DORH HITNO TREBA ISPITATI MESIĆA ZBOG POKOLJA NAD HRVATIMA

Diana Majhen, Zagreb

Zlorabljujući svoje ovlasti, kao što to redovno čini već godinama, predsjednik Mesić poručio je danas (7.4.2009.) policiji i DORH-u javno, putem medija, kako bi ispitivanje svih partizana bio katastrofalan potez. Nema nikakvog drugog razloga za ovakvu javnu izjavu, osim

da unaprijed opomene one koji bi mogli pokušati ispitivati tzv „antifašiste“ da će ih snaći predsjednički gnjev.

Iz kojeg se to razloga ne bi smjeli ispitivati partizani? Pa svako malo iz zemlje izlaze tisuće i tisuće kostiju onih koje su ti isti pobili, bez ikakvog suđenja i sudske presude.

Moramo li čekati doista da svi pomru, kako bi predsjednik prestao opstruirati istrage, da se ne bi dogodilo da neki partizanski zločinac dobije zasluženu kaznu?

Povucimo na čas paralelu s Domoivskim ratom. Kad god je osumnjičen neki hrvatski branitelj za bilo što, ispituje se hrpa njegovih subo-

raca i prijatelja, koji sigurno nisu ništa manje heroji od tih tzv. „antifašista“ koji su i dalje zaštićeni kao lički medvjedi, zahvaljujući predsjedniku. Hrvatske se branitelje prisilno ispituje, prisilno ih se stavlja na listu svjedoka optužbe, prijeti im se podizanjem optužnica ukoliko ne pristanu svjedočiti.

Po čemu su onda Mesićevi partizani nešto drugo, pa za njih ne vrijede ista pravila koja vrijede kada su u pitanju hrvatski branitelji?

Jeste da je Mesić bio posljednji vrhovni zapovjednik JNA, za što nikada nije odgovarao, jer je ta ista JNA ubijala i palila po Hrvatskoj u vrijeme dok je još on obnašao tu dužnost. No, Mesić je danas, na žalost, predsjednik Hrvatske. A nikada, baš nikada, nismo imali prilike pročitati da se zauzeo za nekog hrvatskog branitelja i zabranio da ih se ispituje, kao što sada radi kada su u pitanju partizani. Također, Mesić nikada nije pomilovao nekog hrvatskog branitelja, dok je do sada pomilovao popriličan broj četnika.

Kao što Mesić stalno naglašava kada mu to paše, treba pustiti institucije sistema da rade svoj posao. Pa čak kada su u pitanju tzv. „antifašisti“. Ovakvim svojim postupcima, Mesić krši hrvatski Ustav, koji bi po svojem položaju trebao štiti, krši pravilo diobe vlasti, sabotira istrage s pozicije moći.

U svakoj demokratskoj državi ovako nešto bilo bi dovoljno da se predsjednik skine s vlasti. Ali ne i u Hrvatskoj.

Pažljivo gradeći svoj imidž čovjeka bliskog naroda, narodnog „dobričina“ i velikog pravедnika, Mesić pokazuje svoje pravo lice tek kada su u pitanju zločini četnika i tzv. „antifašista“. A to je lice beskrupuloznog diktatora, koji sebe i

svoje želje stavlja iznad svih zakona koje je ova zemlja donijela, kako bi zaštitio ono što mu je blisko, ili one koji su mu bliski.

Nedopustivo je da predsjednik države svaki put prije pokretanja istrage o zločinima daje ovakve izjave. Mesić nikako nije taj koji treba odlučiti koliko se partizana, kada i kako treba ispitati. Za to postoji policija, postoji DORH, ali sve to nije bitno kada Mesić nešto hoće postići. Onda beskrupulozno gazi preko institucija sustava na koje se inače svako malo poziva, naročito kada su u pitanju hrvatski branitelji.

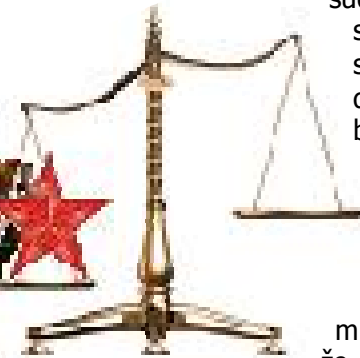
Mesić stalno i uporno opravdava zločine koje su činili njegovi

nas je ispustio dio o nevinima u Jasenovcu, ali je po običaju ponovio idiotariju kako ni jedan ubijen u Jasenovcu nije kriv ni za jednog na Križnom putu, ali mnogi na Križnom putu krivi su za ubojstva u logoru. Slijedom iste logike netko bi danas mogao likvidirati 50.000 još živućih partizana koji primaju hrvatske penzije (ovo uzimam samo kao primjer, bez ikakvih drugih namjera) i nakon toga mirne duše izjaviti da su mnogi od njih krivi za Bleiburg i križne puteve, ali da nitko stradao na križnim putevima nije odgovoran za stradanje ovih 50.000 partizana.

SVI pobijeni na Križnim putevima bili su nevin. SVI do jednoga. Jer, nikome od njih nije suđeno, ne postoje sudske presude, nije bilo

sudskih procesa. Pobijeni su bez prava da se brane, bez ikakvih sudskih postupaka. A čovjek je nevin tako dugo dok mu se ne dokaže krivica, tako bar vrijedi u cijelom svijetu, osim ako u Mesićevoj Hrvatskoj nije drugačije.

lom svijetu, osim ako u Mesićevoj Hrvatskoj nije drugačije.

„antifašisti“, jer svaki put kada se iskopa nova jama s ostacima onih koje su oni pobili, Mesić izvlači Jasenovac i vrši usporredbu. Čini mi se kako se neće moći još dugo služiti tom taktikom, jer će mu se vratiti poput bumeranga.

Kao prvo, brojke pobijenih u Jasenovcu manje su od brojke onih koje su pobili Mesićevi „antifašisti“. Ako na onih 60.000 mrtvih koji su pobijeni u „antifašističkim“ radnim logorima dodamo jame koje su samo do danas pronađene, Jasenovac po broju žrtava već pada u drugi plan.

Također, Mesić je ovoga puta malo promijenio ploču. Do sada je bezbroj puta izjavljivao kako su u Jasenovcu pobijeni sami nevin. Da-

Obzirom da Mesić stalno govori o nekoj njihovoj imaginarnoj krivici, on je prvi kojeg bi DORH po tom pitanju trebao ispitati, jer postoje samo dvije mogućnosti, a za obje bi trebao biti ispitan: Ili Mesić pokvareno laže, svjesno obmanjujući narod, što je ometanje istrage i protuzakonito, ili mu je poznata sudbina pobijenih Hrvata; da im je na sudu dokazano da su ubojice iz Jasenovca, što znači da Mesić ima podatke o tome da im se sudilo, ima i njihove presude na kojima bi se trebalo vidjeti tko je bio tužitelj, a tko sudac. A budući da zna da su ti navodni zločinci pobijeni, onda i zna kad su, i gdje su pobijeni, i tko ih je ubio.

O ZNA SE TKO SE ZAŠTO SMIJE

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

Pravna država postoji tamo gdje je sve uređeno u skladu sa ljudskom zbiljom. Svrstavanje u redove je svojstveno ili bijedi ili porobljenosti: u redovima siromasi čekaju kad zavlada neimaština, poredani su robijaši pred redarstvenikom.

I evo, nakon 'preobrazbe' ima ih koji su postali još goropadniji! Reda nas Sanader. Bulji u svoj poredak i smije se kao da je net-

ko iz reda digao prst, a nije. Možda se on baš tome i smije - što ga nitko ni za što ne pita, jer je svima sve jasno. A što je očigledno, to nije potrebno objašnjavati.

Pajcek moj mali

Reda nas Sanader a nered proizvodi nerad. Kad bi se on uozbiljio i prestao imitirati pajceka, našao bi se izlaz s bespuća 'poviestne (neo)zbiljnosti. Bilo kriva, bilo prava usta, kad se samo jedan u općoj nevolji smije, svi drugi, zna se, mukom muče. Bilo kriva bilo prava, kad se usta smiju samima sebi, ne radi se tu više ni o šali ni o zbilji nego u - obrazilji.

Bit će svima daleko bolje i lakše kad se vlada uozbilji, a na licima građana ponovno pojavi osmjech olakšanja.

THOMPSON U PULI - HOĆE LI OPET PASTI KOJA „ANTIFAŠISTIČKA“ BOMBA?

Diana Majhen, Zagreb

Mišljenja sam kako bi u škole pod hitno trebalo uvesti novi predmet koji bi se zvao „kajinizam“. Pod njim bi učenici širom Lijepe Naše mogli proučavati lik i nedjelo Damira Kajina, vodećeg istarskog „antifašiste“.

Čemu uopće više u školama učiti o antifašizmu i antifašističkoj borbi, kada imamo Damira Kajina? Učenici bi uštedjeli podosta sati, profesori također, a do istine bi se došlo daleko brže. Proučavajući istaknutog istarskog stjegonošu „antifašizma“, Kajina, djeci bi vrlo brzo postalo jasno što je to „antifašizam“ i koje su mu glavne značajke.

Kao prvo, ne postoji i ne priznaje se tu nikakva pravna država. Ne postoji vladavina prava, a sudovi su tu samo da potvrde naknadno već donesenu presudu od strane Damira Kajina. Ako Kajin kaže da Thompson neće pjevati u pulskoj

Areni, onda je to tako. I kako sam kaže, ne vrši on pritisak na pulskog gradonačelnika. On mu samo javno, putem medija poručuje kako je protiv toga da se Thompsonu odobri nastup. Samo to. A Miletić neka nakon toga odvagne isplati li mu se suprotstaviti Kajinu ili ne. Kao i oni iz Gradskog poglavarstva koji bi odluku o tome trebali donijeti, naravno, po proceduri i nepristrano, ali se Kajin pobrinuo da ga prije donošenja iste i te kako čuju, kao osobu koja ima mogućnost odlučivati o njihovim karijerama, s obzirom da im je stranački nadređen kao podpredsjednik IDS-a. To dalje znači da sudjeluje u kreiranju stranačkih izbornih lista i kadrovskoj politici stranke. Pa se ti usprotivi Kajinovom mišljenju, ako se namjeravaš dalje baviti politikom.

To me nekako podsjetilo na one „narodne sudove“ gdje su neki od naših „antifašista“ na licu mjesta, bez ikakvog suđenja, odlučivali tko će živjeti, a koga

će ubiti i strpati u jame. Eto, živi primjer kako djeca mogu naučiti nešto o antifašizmu.

Nadalje, mene doista zanima je li Istra dio Republike Hrvatske ili privatna prćija druga Kajina? Vrijede li u Istri uopće zakoni koji vrijede na ostalom području RH, ili je jedini zakon tamo želja i riječ Damira Kajina? S obzirom da mu stranački kolega posjeduje cijelo jedno selo u Istri, moguće Kajin smatra da zavrjeđuje više, pa je uzeo, ni manje ni više, nego cijelu Istru i tretira ju kao svoje privatno vlasništvo.

Imaju li Istrani uopće pravo na riječ i odluku, imaju li pravo poštivati zakone RH, ili je drug Kajin iznad toga? Jer, podsjetimo se, Hrvatska ima nešto što se zove Zakon o suzbijanju diskriminacije. I u čijem prvom članku stoji vrlo jasno sljedeće:

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom osigurava zaštita i promicanje jednakosti

kao najviše vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske, stvaraju se pretpostavke za ostvarivanje jednakih mogućnosti i uređuje zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije.

(2) Diskriminacijom u smislu ovoga Zakona smatra se stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi iz stavka 1. ovoga članka, kao i osobe povezane s njom rodbinskim ili drugim vezama.

(3) Diskriminacijom se smatra i stavljanje neke osobe u nepovoljniji položaj na temelju pogrešne predodžbe o postojanju osnove za diskriminaciju iz stavka 1. ovoga članka.

Dakle, je li ovaj zakon na snazi ili nije? Ukoliko jeste, onda bi ga trebalo drugu Kajinu staviti pod nos da ga čita koliko god puta treba, sve dok ga ne nauči poštivati i primjenjivati. Možda baš za vrijeme saborskih sjednica, bar bi se činilo da nešto radi, a ne da hrče kao što smo ga imali već prilike vidjeti. (Djeci u školama ne preporučam prikazivati ovu

Damir Kajin - Mi ga plaćamo, on ovako radi

snimku, doista je odurna).

Također me zanima, smatra li Kajin da su Istrani idioti koji ne mogu sami odlučiti o tome žele li Marka Perkovića Thompsona u Areni ili ne? A to bi svojim dolaskom, ili nedolaskom na koncert, pokazali vrlo jasno. Samo, tko Istrane što uopće pita, dok je druga Kajina? On govori u ime cijele Istre, donosi odluke u ime cijele Istre, ponaša se kao da je sam cijela Istra.

Najjadniji i najpokvareniji dio današnjih Kajinovih nebuloza svakako je povlačenje usporedbe Istre i Zagreba. Kaže on, Istra nije Zagreb, pa da se u režiji grada Thompson angažira dva dana prije održavanja drugog kruga lokalnih izbora.

Istina, Zagreb nije Istra. U Zagrebu Kajinovi ideološki istomišljenici „antifašisti“ ne bacaju bombe kako bi spriječili nečiji koncert, tamo negdje od 45. a sigurno ne nakon devedesetih. Ali, spomenimo ono što je Kajin perfidno i pokvareno prešutio.

Dakle, da podsjetimo druga Kajina, 31. svibnja obilježava se dan branitelja grada Zagreba. I hr-

vatski branitelji su ti koji su odlučili da za taj dan žele Marka Perkovića Thompsona u Zagrebu, na Trgu Bana Josipa Jelačića. Nikakvi političari, ni izbori s tim nemaju nikakve veze.

Sad, jasno je meni da je vjerojatno za Kajina sama riječ **BRANITELJ**

velika nepoznanica, koja mu vrlo vjerojatno vuče na nešto loše. Jer, branila se Hrvatska. Od onih koji su nosili onu istu petokraku kao i Kajinovi „antifašisti“.

Ali bi trebao u sebi naći bar mrvicu kulture i pristojnosti, pa ne prelaziti preko dana hrvatskih branitelja grada Zagreba kao preko nečega što ne postoji i okretati sve u političke igre i igrice. Što je, vjerujem, za Kajina još gora nepoznanica. Slika i prilika „antifašizma“, jedno bolje od drugog. Doista djeca ne znaju što propuštaju zato što u školama nemaju „kajinizam“.

Sve u svemu, s obzirom da, kako Kajin sam kaže, Zagreb nije Istra, pa slijedom toga u Zagrebu postoje neki drugi zakoni izuzev onoga što Kajin odluči, veselimo se Thompsonovom nastupu 31. 5. na Dan branitelja grada Zagreba. I nadamo se da će naši branitelji u Istri, kao i ostali građani Istre, biti u mogućnosti svoju odluku u tom pitanju donijeti sami.

Bez da herr Kajin odlučuje u njihovo ime.

HOS - VELIKO HRVATSKO NE JUGO-KOMUNISTIMA I SRBO-ČETNICIMA I NJIHOVOJ IDEJI JUGOSLAVIJE I VELIKE SRBIJE

Bojovnici HOS-a

Hrvatske Obrambene Snage (HOS) bile su među prvim organiziranim vojnim jedinicama/formacijama koje su djelovale u Domovinskom ratu a nastale su kao vojno krilo Hrvatske Stranke Prava 25. lipnja 1991. Osnivači HOS-a bili su uži članovi tadašnjeg vodstva Hrvatske Stranke Prava (Ante Paradžik, Alija Šiljak, Anto Đapic i drugi) na čelu s Dobroslavom Paragom. Zapovjedništvo kao i Ratni stožer HOS-a bilo je smješteno u zagrebačkim prostorijama HSP-a tj. Starčevićevom Domu u Zagrebu, a prvi načelnik Ratnog stožera HOS-a bio je Ante Paradžik.

Poginuo je u nemilosrdnoj pucnjava policijskih 21. rujna 1991. godine na blokadnom punktu "Jež 2" u Sesvetama.

Te je večeri Paradžik održao govor na tribini svoje stranke u Hrvatskom domu u Križevcima. Pozivao je Hrvate da pomognu kako bi se Hrvatska oslobodila jugoslovenskog jarma i uvjeravao je stotinjak građana i simpatizera da poslušaju Tuđmana ako ih pozove na sveopći ustanak.

Išlo se gdje je trebalo i gdje je bilo najteže. Od Vukovara do Dubrovnika. Od Sajmišta do Srđa. Sve do jednog dragovoljci. Bili smo prvi u napadu a zadnji u povlačenju. Tamo gdje drugi nisu htjeli/smjeli tamo je išao HOS.

Od Vukovarske satnije HOS-a sedmorica su preživjela. Ostali su pali za slobodu Hrvatske. Junački, nesebično, bez kalkuliranja. Postoji li uopće grad, selo ili zaseok a da HOS-ovac u ratu za Hrvatsku nije

u n j k r o č i o ? Spomenut ćemo samo neka mjesta, neka bojišta, gradove, kao i formacije Hrvatskih Obrambenih Snaga.

Jedan od prvih kampova za obuku HOS-ovaca bio je u Žumberku (Žumberk gorju) na samoj granici sa Slovenijom, tako da nam je šta galj gdje je bilo streljivo i oružje bilo na slovenskoj strani a kuhinja i smještaj na hrvatskoj strani. Treninzi i obučavanje vršilo se na obje strane granice. Kampova za obuku je bilo diljem Hrvatske kao i Bosne i Hercegovine. Nabrojat ćemo neka mjesta: Varaždin, Sveti Ivan Zelina, Split, Vrgorac, Ljubuški itd. Iz ovih kampova izlazili su čvrsti hrvatski dečki, bojovnici spremni život dati za Hrvatsku. Obučeni i sposobni suprotstaviti se srbočetnicima i takozvanoj JNA. Ustrojavali smo se u manje i veće formacije, ovisno kako je trebalo i kako je najbolje odgovaralo u danom trenutku. Od izviđačko-diverzantskog voda do satnije i bojne. Tako su nastale slavne bojne HOS-a; Prva, druga, šesta, deveta, trinaesta, devetnaesta... Livno, Domaljevac, Vinkovci, Split, Tomislavgrad, Gospić.

Izviđačko-diverzantski vodovi: Kobac, Žigosani, Lovac, Crni Vukovi... Makarska, Novi Travnik, Ljubuški, Kalesija.

Legendarne satnije HOS-a koje su dale ogroman doprinos u Domovinskom ratu; Mostar, Čapljina, Sinj, Vukovar, Sarajevo, Žepče, Senj, Tuzla, Rama... Gdje je god trebalo mi smo bili spremni!

Nakon što je Jugoslavenska narodna armija (JNA) na osvajačkom

putu prema Hrvatskoj razorila mjesto Ravno u Bosni i Hercegovini, još i prije službenog početka rata u Bosni i Hercegovini, Hrvati Bosne i Hercegovine počinju organizirati obrambene jedinice za obranu od napada velikosrpskih terorista.

3. siječnja 1992. u Ljubuškom je utemeljen Stožer Hrvatskih obrambenih snaga (HOS) za Bosnu i Hercegovinu, koje su započele pripremu hrvatskog naroda Bosne i Hercegovine za obranu od sve jasnije agresije snaga koje su htjele stvoriti Veliku Srbiju.

Nakon otvorene agresije JNA na Bosnu i Hercegovinu, počinje rat u kojem su velikosrpske snage ovladale većim dijelom zemlje. No osim HOS-a, 8. travnja 1992. se osnivaju i Teritorijalna obrana Bosne i Hercegovine (TO BiH) i Hrvatsko vijeće obrane (HVO) te započinje oštra borba između snaga odanih Bosni i Hercegovini i velikosrpskih snaga.

Udružene hrvatsko-bošnjačke snage u Hercegovini u ljeto '92 započinju s oslobodilačkim operacijama i u operaciji Čagalj, 7.6.1992. oslobođeni su Klepci – Prebilovci – Tasovčići tvrda četnička uporišta na lijevoj obali Neretve kod Čapljine.

Najveće zasluge za ovu akciju ima postrojba HOS-a koja je svladala strojnička i snajperska gnijezda na koti Klepešnici i prva ušla u navedena mjesta. HOS je odigrao ključnu ulogu u osloboditeljskoj akciji Lipanjske zore u ljeto '92 a istom takvom akcijom oslobođena je dolina Neretve odnosno općine Mostar, Stolac, Čapljina s oko

1.800 četvornih kilometara prostora. Tom odlučnom akcijom dijelom su spriječeni napadi srpskog agresora na Južnu Dalmaciju, a u potpunosti na Srednju Dalmaciju što je u potpunosti spasilo Dalmaciju od katastrofe. Lipanjske zore su ujedno i prvi poraz JNA u ratu u Bosni i Hercegovini. Veličina pobjede je još veća jer je na području koje je oslobođeno bila iznimno velika koncentracija postrojbi JNA, njihovog naoružanja i objekata.

HOS, pod vodstvom pukovnika Blaža Kraljevića, i s potporom Dobroslava Parage, predsjednika Hrvatske stranke prava (HSP) je namjeravao obraniti Bosnu i Hercegovinu u cijelosti, te nakon toga stvoriti državnu konfederaciju Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Sredinom srpnja, ratni stožer HOS-a za Bosnu i Hercegovinu je prihvatio vrhovno zapovjedništvo Armije BiH.

Nakon oslobođanja Mostara, započinju i sve češći incidenti između HVO-a i HOS-a te HVO-a i Armije BiH. Vodstvo HVO-a ne priznaje jedinice Armije BiH na području "Herceg Bosne" dok zahtijeva od vodstva Armije BiH da dopušta djelovanje jedinica HVO-a na području pod njihovom kontrolom.

U HOS-u su se zajedno borili Hrvati i Bošnjaci (kojih je bilo do 40%). Borci HOS-a su na borbenim položajima imali dobru suradnju s borcima HVO-a ali, kako sami kažu, časnici HVO-a su pravili probleme u odnosima jedinica dviju vojski. Mnogi vojnici HVO-a, ponekad i čitave postrojbe, su prelazili u redove HOS-a zbog HOS-ove politike zajedničke hrvatsko-bošnjačke obrane cjelovite Bosne i Hercegovine.

Zbog svojih stavova o cjelovitoj Bosni i Hercegovini, Blaž Kraljević je bio sve cjenjeniji od strane vlade Bosne i Hercegovine, ali i sve

omraženiji od strane vodstva "Herceg-Bosne". Dok je HOS postizao velike uspjehe u borbama sa srpskim paravojskama, Blažu Kraljeviću su stizale prijetnje smrću. Još 9. svibnja, Kraljević je izdao proglas u kojem je napao Matu Bobana zbog njegovog dogovora s Radovanom Karadžićem u Grazu na kojem je navodno vršen dogovor o podjeli Bosne i Hercegovine na srpski i hrvatski dio. U istom proglasu, Kraljević je pozvao jedinice HVO-a da uskrate poslušnost Bobanu i stave se pod zapovjedništvo HOS-a.

Stari grad Ljubuški

Kraljević je imenovan generalbojnikom Armije BiH a 2. kolovoza je postao član Glavnog Štaba Armije BiH. Ubrzo je u Ljubuškom pred Stožerom HOS-a održana smotra vojnika HOS-a pri čemu su istodobno istaknute zastave HOS-a, hrvatska narodna zastava i zastava Republike Bosne i Hercegovine.

7. kolovoza 1992., snage HOS-a osvajaju dijelove općine Trebinje, najvećeg velikosrpskog uporišta u istočnoj Hercegovini. Dva dana kasnije, 9. kolovoza, Kraljević je bio pozvan u Mostar na sastanak s Matom Bobanom. Stigavši u Mostar, Kraljević je prvo

održao sastanak s lokalnim zapovjednicima HOS-a na kojem je najavio da snage HOS ulaze na područje Trebinja radi oslobađanja tog mjesta od četnika. Također je najavio da se pukovnija HVO-a "Stjepan Radić" iz Ljubuškog sprema prijeći u sastav HOS-a.

Na povratku iz Mostara u naselju Glamuzine kod Kruševa, na kontrolnom punktu Varda, vozila HOS-a su zaustavljena od Vojne policije HVO-a. Čim su se vozila HOS-a zaustavila, vojnici HVO-a su na njih otvorili paljbu. Svi putnici, među njima i Kraljević, su pobijeni.

Na vozila je ispaljeno 2.000 metaka. Još je svakom ubijenom HOS-ovcu naknadno ispaljen metak u glavu. Blaž Kraljević je sahranjen u rodnom mjestu Lisice kraj Ljubuškog 14. kolovoza 1992. Vodstvo HSP-a ga je posmrtno unaprijedilo u čin krilnika, najviši čin u Hrvatskim obrambenim snagama. Njegovi ubijeni suborci su posmrtno promaknuti u činove pukovnika HOS-a.

Nakon ovog mučkog čina Ante Prkačin sastaje se s Matom Bobanom u Grudama 23. kolovoza i tada je s njim potpisao sporazum kojim je praktički pristao na raspuštanje HOS-a u BiH. Zbog toga, Prkačin je istog dana isključen iz HSP-a. Nakon toga, HOS u BiH se osipa, a njegovi pripadnici ili prelaze u HVO i Armiju BiH, ili napuštaju BiH i odlaze u Hrvatsku ili zapadne zemlje.

**MI ĆEMO OPET DOĆI,
DOĆI ĆEMO OPET U SJAJU SUNCA,
ŠTO SE VEĆ SADA RAĐA.
ZBIJENI K'O MRKA TEŠKA PRIETNJA,
I S RAZVITIM JEDRIMA NOVE SNAGE!
Bogu hvala, čast i slava!
Za Dom Spremni!**

KRIZA (2)

prof. Emil Misao, Zagreb

Jednostavan način za rješavanja:

1. Svi koji boluju od PTSP oduzet vozačku i oružje, jer je to nezamislivo sa bolešću (mi s time sigurno nećemo moći u Evropu),

2. svima, koji priznaju na koji su način postali lažni branitelji - oprostiti im sve što su prijevarom dobili, a oni koji ne priznaju- prisiliti ih da sve vrate s kamata-ma!

Zar to nije jednostavno i, što je najvažnije - normalno?

Sveta Gera (1178 m)

Ostali branitelji - Braniti vlastitu zemlju je pravo i dužnost svakog građanina, i svatko mora biti ponosan na to. Međutim, pitanje je imaju li se oni pravo nazivati braniteljima, jer, koliko se vidi, njima je samo do privilegija, do dionica, do debelih mirovina, pa čak i s 30-tak godina. I nije ih stid! Danas je sigurno da bi nas puno jeftinije koštalo da smo uzeli strane plaćenike, koji su bili dobro izvježbani i sigurno bi bili puno uspješniji, a bilo bi, što je najvažnije, daleko manji broj i poginulih i ubijenih i ranjenih i protjeranih. Kad bi završili posao, država bi ih isplatila i - gotovo. Ovako će ovi i njihova djeca idućih 50, 60 i više godina guliti građane Hrvatske. A koja država može to izdržati? Zar ne bi bilo normalno da se država pobri-

nula samo za zaposlenje sudionika rata i - ništa više. Naravno, da za prave invalide, za obitelji poginulih i stradalih u ratu, država bi morala pokazati najveću brigu i samo njima ne bi smjelo ništa nedostajati. Zar to ne bi bilo normalno?

Naravno, ima jedan dio branitelja, ali su u manjini, koji po svom domoljublju i po svom odnosu prema Hrvatskoj, zaslužuju taj naziv i trebali bi biti uzor drugima.

Pogledajte sad ovo: Crna Gora želi nam oteti Prevlaku (od pamti-vijeka hrvatska), a branitelji šute! Srbija nam otima dio teritorija - branitelji šute! Slovenci drže sv. Geru okupiranom već punih 18 godina, a branitelji šute! Vlada povlači, pod pritiskom Slovenije i EU, ZERP (mi smo jedina država u Evropi, koja to nije smjela učiniti), a branitelji šute! Slovenija godinama nam hoće oteti dio kopna i mora, a branitelji šute! Slovenski parlament proglašava cijeli zaljev svojim, a sabor ne smije proglasiti da je polovica zaljeva naša, a branitelji šute! Kakvi su to branitelji? Valjda misle da u obrani zemlje ne vide svoje interese, to jest, tu nema love, nema dionica, nema privilegija... I sad čak tuže vlastitu državu u Haag, tuže državu, koju godinama muzu. Sad se priča i da prodaju stanove, koje im je država dala... I kakvi su to branitelji, koji imaju 30, 40 udruga, koje država plaća!? Normalno bi bilo da imaju najviše dvije udruge, a ne i preko udruga guliti državu.

Gosp. "ekonomski stručnjaci", zar ne vidite kako se milijarde pljačkaju, a vi bi htjeli zamrznuti ionako male plaće sirotinji. Zar vas nije stid vlastitih ideja i vlastitih rješenja?

POTICAJI - za njih se izdvajaju milijarde, i tu bi se moglo uštedjeti najmanje 3-4 milijarde.

Seljaci su u Jugoslaviji, iako nisu imali ni dinara poticaja, puno bolje živjeli od radnika. Imali su kuće (mnogi radnici su bili podstanari), imali su dovoljno hrane (radnici su jedva preživljavali), a mogli su doći i do novca, ako bi dio iznijeli na tržište - radnici nisu mogli izdržati od prvog do prvog.

Danas svi kukaju da su radom na zemlji u velikim gubicima, a neće da kažu da, ako se ne može živjeti od zemlje - zašto se vode ratovi za zemlju? Zašto ne prodaju zemlju i odu u grad u neku tvornicu ili na burzu, kao i oko 300.000 radnika.

Evo male računice: "seljak" za 100 hektara zemlje dobije oko 250.000 kuna poticaja + ono što mu rodi na tom zemljištu, a ta se zemlja kompletno obradi za 3 mjeseca. Usporedimo to sa liječnikom (to su bili najbolji učenici), koji liječi ljude i koji za CIJELU godinu rada dobije oko 130.000 kuna! Je li to normalno, gospodo "ekonomski stručnjaci", pogotovo kad ima seljaka koji ni lopatu ne zabije u zemlju, a digne novac, jer nema nikakve kontrole (plus jeftiniji benzin, plus sjeme, koje prodaju po višoj cijeni... itd.)!?

A vi bi htjeli zamrznuti ionako male plaće siromašnim građanima! I nije vas stid tog bezobraznog prijedloga!

RAZLOG ZA OSNIVANJE STRANKE „NACIONALNI DEMOKRATI“ (4)

Priredio: **Hrvoje Mirković**, Zagreb

Sve navedeno u programu lako je ostvarivo u trenutku kada se promjeni politički vrh. Trenutna politika je u sprezi s mafijom, a njima odgovara da država pravno ne funkcionira kako bi svi zajedno mogli proći nekažnjeno. U trenutku kada

bi se promijenio politički vrh, a mafija izgubila čvrstu potporu i pravna država profunkcionirala, većina tih mafijaša i tada bivših političara našla bi se u zatvoru, a pravna država bi postala stvarnost. Trenutno je u državi neza-

Dean Golubić

dovoljno, usudujem se reći, više od 95% građana tako da smo mi većina koja odlučuje, moć je u našim rukama samo ju trebamo znati iskoristiti. Hrvatska može i mora ostvariti puno više od ovdje navedenog, ali ovo je samo početak koji će nas pokrenuti prema svijetloj budućnosti. U državi, u kojoj bi svaki građanin vodio pristojan život, više ne bi bilo potrebe za krimi-

nalom, pljačkom, korupcijom, a građani ne bi o tome ni razmišljali jer bi se bojali ugroziti siguran život radi kratkoročne zarade koja ih može odvesti u zatvor.

17. svibnja 2009. je datum kada će Hrvatski narod odlučivati o svojim lokalnim predstavnicima. Pozivam Vas da nam se priključite postanete kandidatom i promijenite put kojim naša država ide.

Nacionalni De-

mokrati su politička opcija u začetku koja za svoj cilj ima dovesti Hrvatsku na pravi put i omogućiti svim njenim građanima pristojan život. **POSTANITE I VI NAŠIM KANDIDATOM. SUDJELUJTE U PROMJENI.**

Kako bi sve navedeno bilo moguće osnovali smo udruhu građana pod nazivom Pokret Nacionalni Demokrati sa ciljem okupljanja istomišljenika i pomaganja svim žiteljima lijepe naše. Uključite se i vi u našu organizaciju te svojim radom, znanjem i iskustvom doprinesite probitku naše domovine.

Svoj doprinos također možete dati i putem donacija na račun Pokreta Nacionalni Demokrati (PND) u Privrednoj banci Zagreb pod brojem 2340009-1110374135. Svaka donacije je dobrodošla i biti će utrošena u stvaranje naše zajedničke bolje budućnosti. Svaki donator ima pravo znati na što se njegov novac troši, a svi članovi mogu zatražiti izliste svih financijskih transakcija.

Više informacija potražite na našim web stranicama www.nacionalnidemokrati.com

kome će žene dati svoje glasove?
ne ocjenjujemo uspješnost dijeta ili styling političara

TRAŽIMO PROGRAME ZA BOLJU SVAKODNEVNICU

izbori 2007.

Izbori se

POŠTANSKE MARKE NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE (9)

Tekst prema knjizi: **KATALOG POŠTANSKIH MARAKA JUGOSLOVENSКИH ZEMALJA**, Biro za poštanske marke, Beograd, 1974.

1943/44. GODINA, REDOVNE MARKE: LIK DR. ANTE PAVELIĆA (br. 136, 137, 138, 139, 140 i 141)

Br. 136 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
0,25 kuna, smeđecrvena (5,000.000 primjeraka)

Br. 137 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
0,50 kuna, plava (23,000.000 primjeraka)

Br. 138 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
0,75 kuna, tamnomaslinasto zelena
(3,000.000 primjeraka)

Br. 139 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
1 kuna, svijetlozelena (21,000.000 primjeraka)

Br. 140 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
1,50 kuna, crnoljubičasta (3,000.000 primjeraka)

Br. 141 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
2 kune, smeđe jorgovanasto crvena
(18,000.000 primjeraka)

OBITELJ VOJVODE HRVOJA (8)

Narcis Jenko

Uzevši "kavece" (uzdu) od sluge, Hrvoje se lako baci na bijelca i kimne glavom kraljici na pozdrav. Konj mu pođe, a čelenka se zanjihla na "šapelu" (klobuku) njegovu, koju je volio nositi.

- Zbogom!

Trideset strijelaca pođe za njim pa onda Batalo, Resa i Jelena, a četrdeset ih povede Mihovilić prateći otraga gospođu Hrvojevu.

Prhki je snijeg sipao ispod konjskih kopita, a ploče se odražavahu na mladom suncu što se istom penjalo uza svod nebeski. Odmicali su oni kao i sunce... Nasmijani, vedri. Žene su veselo putem čavrljale šaleći se s Batalom.

- Ti si se, Batalo, trebao jutros snijegom umiti - govoraše mu Jelena.

- Ah bio bih slijep. Zaista! Evo i sad ne mogu gledati u nj.

- Ti si neprijatelj svega čistoga.

- Ne, nego svega hladnoga, što hoće da sja. No pustite me da drijemam malo na konju. Oh to je uživanje!

- Past ćeš u snijeg.

- Ne marim. Ali ipak, znajte da snijeg pada iz neba, pa i to nije zlo. Okusit ću slast rajsku.

- Mani se, Batalo! - ukori ga Resa.

- Manite se vi mene!

Nikoga putem nisu sretali, osim kojega težaka gdje goni tovarčić drva iz šume. On bi maknuo konja svoga s prtine i sagnut čekao dok gospoda ne prođu.

Inače bijaše mir u prirodi. Hrvoju je bio ugodan. Pogodovao je njegovim mislima.

"Da, ja moram pomagati buntovne hrvatske velikaše. Moram zato, jer smo ista krv i jer smo onda mi Bošnjaci sigurniji kad su Ugri zabavljeni svojim nutarnjim stvarima. Oh, da i Hrvati hoće jedanput prekinuti s tom ugarskom krunom, koja ih guli, tare i ništi! Počeli su ... Ja ću se brinuti da i nastave ..."

Šuma ga je primala u svoje krilo. Snijegom pokrivena stabla činila su se kao stupovi golemoga hrama. Gdjekad bi se otisnula koja lopta snijega ... i pala na put.

"Znam, rastu im zazubice i za Bosnom. No neće im to poći za rukom, ne! Neće dobiti Bosnu. Mi ćemo ostati vjerni misli

Tvrtka našega Ponosnoga. Čuješ li, Žigmunde? ... Dok je Hrvoja na životu, Bosna mora biti svoja. I ako se nađe slapčina, kao što je bio pokojni Dabiša, te ti prizna nekakvo pravo prevlasti, neće ti - nadam se - biti milosrdan Bog Sabaot da te danju u slici oblaka, a noću u slici vatrenoga stupa vodi u zemlju obećanu ..."

Priroda je bila jednolična, a obzorje malo. Nije se vidjelo ništa osim dolje uske prodoline kojom je protjecao gorski potok.

"Hoću li moći izvesti ono što mislim?" - pitao se Hrvoje.

U sebi je tada osjetio mladenačku snagu. Vjerovao je u se. Uzdao se i u svoje nasljednike. On će im oporučno ostaviti misao svoju, da za nju rade ako je on ne izvede.

Prodolicom je letjela neka zvjerka.

- Vuk! - kliknu Jelena. - Batalo, vuk!

- Vuk? Koji Vuk? Je li Rogatić?

- Zvijere, zvijere...

- Gdje? - trznu se Batalo s konja.

- Ono je pas! - dobaci Mihovilić.

- Vuk ... hoće li biti ... jest, vuk!

- tvrdio je Batalo.

Mihovilić odape luk i zvjerka se pruži po snijegu.

Nastavit će se...

**SVOJIM ŽIVOTOM
I VJEROM U
ISUSA KRISTA I
KAMEROM
SVJEDOČIM
ŽIVOT ČOVJEKA**

Zvonko B. Ranogajec, kršćanski
TV producent, 2537 Eastwood
Avenue, Evanston, Illinois 60201
SAD, e-mail: ZRanogajec@sbcglobal.net

**Uredništvu i članovima
"Glasnika"!**

**Sjećaj se Isusa Krista koji je
uskrsnuo od mrtvih!**

2. Timoteja 2,8.

**Blagoslovljen dan Isusova
uskrsnuća,**

**žele vam iskreno i od srca
Jagica i Zvonko Ranogajec**

HIMNI DUHU SVETOM (2)

fra Petar Filić, Zagreb

Molitva: DOĐI DUŠE SVETI

Dođi, Duše Sveti,
u naše gradove,
u naše domove,
u naše obitelji,
u naše poglede,
u naša srca.

Bez tebe čitamo knjige,
a ne bivamo mudri,
bez tebe puno pričamo,
a ne bivamo bliži.

Bez tebe sve su za nas samo događaji,
činjenice i brojke.

Bez tebe naš se život raspada
u dane bez smisla.

Bez tebe nema vjernosti.

Bez tebe misli postaju mahnitosti.

Bez tebe tehnika nas rastače.

Bez tebe crkve postaju muzeji.

Bez tebe molitva je brbljanje.

Bez tebe smiješak nam se skamenjuje.

Bez tebe okoliš postaje pustoš.

Dođi, Duše Sveti,

naša praznina vapije za tvojom puninom.

Tako molite vidjet ćete kako ćete biti i u teškoćama puni mira.

POVEZANOST S DUHOM SVETIM JE TAJNA SVETOSTI.

Molitva Duhu Svetom

Duše Sveti, ponizno Te molim da vazda budeš uz mene, da u svim stvarima radim samo po Tvojim svetim nadahnućima!

Dođi Duše Sveti, i ulij u duše vjeru, ufanje i ljubav!

Molitva sv. Katarine Sienske Duhu Svetom:

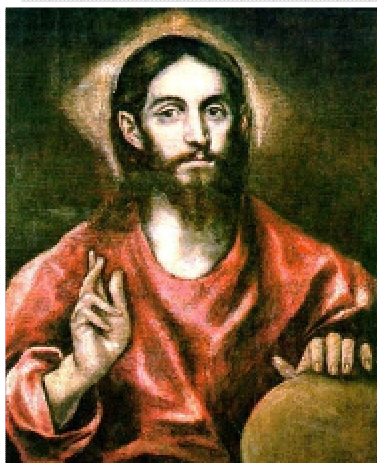
Dođi, Duše Sveti, u moje srce i svojom moći privuci ga k Sebi! Daj mi svoju ljubav i svoj strah! Čuvaj me, Gospodine Kriste, od svake zle misli! Ogrij me svojom presvetom ljubavlju, Sveti moj Oče i mili moj Gospodine, pomaži me u svakom mojem radu!

Molitva kardinala Merciera Duhu Svetom

Na kraju života otkrivam tajnu u čemu je sreća čovjeka: Pobrinite se svaki dan, da sve oko vas zaustavite na 5 minuta! Zamislite se! Kršteni ste, zato ste hram Duha Svetoga. Obratite se Njemu koji je u vama i onda recite:

Duše Sveti, dušo moje duše, klanjam Ti se i molim Te, prosvijetli me, vodi me, jačaj me, tješi me! Kaži mi što moram činiti; daj mi svoje naloge! Obećajem Ti da ću se podložiti svemu što Ti želiš od mene i prihvatit sve što Ti budeš pripustio da me snađe. Daj mi samo milost da spoznam i vršim Tvoju volju!

Podaj nam, svemogući Bože, da revnim molitvama zavrijedimo primiti Duha Svetoga, da njegovom milošću budemo izbačeni od svih napasti i da zadržimo oproštenje svojih grijeha.

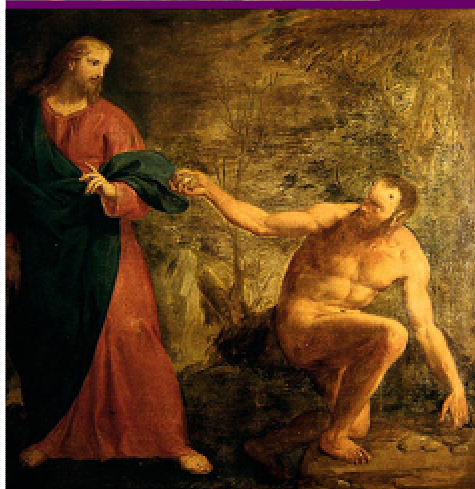

**I^a
NEDJELJA
KORIZME
GODINA B**

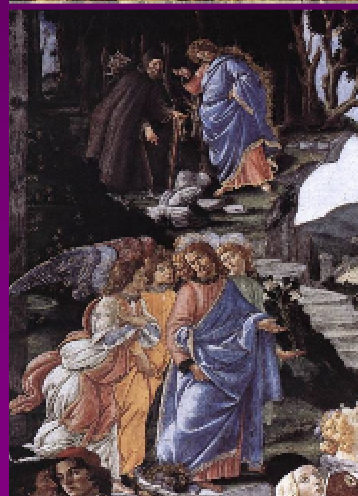
Marko 1, 12-15

**U ono vrijeme:
Duh
nagna
Isusa u
pustinju.**

**I bijaše u
pustinji
četrdeset
dana,**

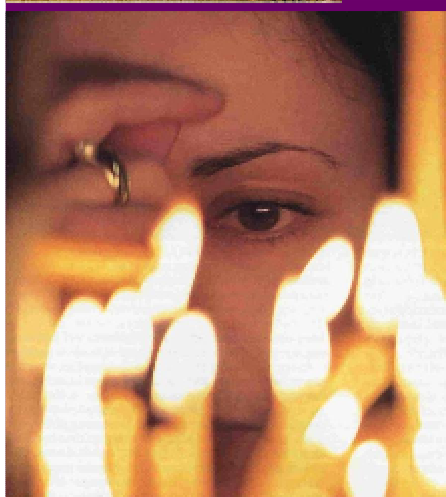
**gdje ga je
iskušavao
Sotona;
bijaše sa
zvijerima, a
anđeli mu
služahu.**

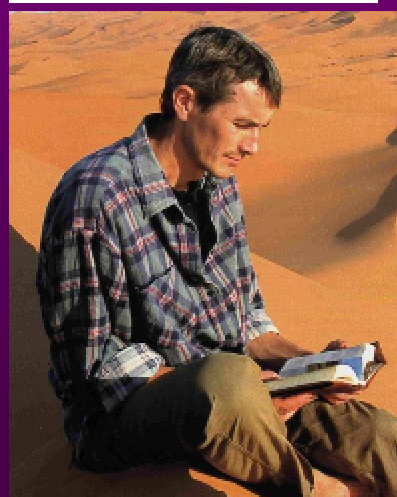
**A pošto Ivan
bijaše
predan,**

**otiđe Isus u
Galileju.
Propovijedao
je evanđelje
Božje:**

**»Ispunilo
se vrijeme,
približilo se
kraljevstvo
Božje!**

**Obratite se i
vjerujte
evanđelju!«**

Prethodnu prezentaciju izradio je

FRANJEVAČKI SAMOSTAN i Župni ured sv. Nikole Tavelića

Ivekovićeva 8 51000 RIJEKA

Tel. 051/ 641-449 Fax: 051/ 648-697

E-mail adresa: frs-sv.nikola@ri.htnet.hr

RIJEČ ZA SVAKI TJEDAN (17)

Mieczysław Malinski

TADA GA PUSTI ĐAVAO

Svaki je od nas u napasti da zgrće što više dobara, materijalnih vrijednosti, da se osigura za cijeli život, zauvijek. Svaki je od nas u napasti da prigrabi vlast, što više vlasti, da učvrsti svoje prijestolje, svoj položaj. Svaki je od nas u napasti da traži od sudbine, od Boga, od anđela, da ga nose na rukama, da se ne spotakne nogom o kamen.

Dovoljno je nakratko zaviriti u dno vlastita srca. Kako nas tanak zid čuva od pada u opsjednutost, da postanemo opsjednuti. Spremni smo svoju kuću puniti stvarima sve do krova, a radi svog položaja i vlasti puzati na koljenima milom i silom. A samo nek nam nešto pođe po zlu, pohulit ćemo i na sudbinu i na Boga, što nas oni nisu zaštitili.

1. nedjelja korizme A, Mt 4,1-11

I BIJAŠE U PUSTINJI

Rasti u Bogu, ali u skrovitosti! Rasti u Bogu po svojoj plemenitosti, dobroti, srdačnosti – da te Bog sve više ispunja, ali da to nitko ne zna, osim onih koji to trebaju znati. Ne razmeći se svojim dobrim djelima. Ne žudi za priznanjem, pohvalom, nagradom. Neka ti to ostane nevažno pa i kad te ljudi radi tvoje požrtvornosti budu smatrali nerazboritim, dapače glupim. Tek kad se tako postaviš, bit ćeš siguran da ne radiš iz računice. Previše je lako naviknuti da nas glade niz dlaku i da pružamo ruke za nagradom.

1. nedjelja korizme B, Mk 1,12-15

TIH DANA NIJE NIŠTA JEO

Ovako bi trebalo biti: da nam advent iznova bude advent, Božić iznova Božić, korizma iznova korizma i Uskrs iznova Uskrs. Priznajemo se Kristovima, njemu pripadamo i po njemu se želimo oblikovati. Zato iskoristimo priliku koju nam pruža crkvena godina. To je za nas – kao i za naše očeve – škola kršćanskog života.

Nek se ponovo u našem životu dogodi advent, Božić, korizma ... U korizmi – post. Postimo po uzoru Isusovu. Po uzoru na njegov život, muku, smrt. Odlučimo postiti. Ostavimo isprike. Možda ne možemo postiti kao naši preci. Ipak postimo! I onako jedemo previše. Mnogo puta škodljive stvari. Postimo Duhom Kristovim, da bismo drugima mogli služiti. A ima li nešto čega se veoma teško odričeš – možda je to cigareta, kolači, televizija – odreci se toga baš sada, u korizmi.

1. nedjelja korizme C, Lk 4,1-13

ŽARKO PUHOVSKI I ZORAN PUSIĆ: ODMAH ZABRANITI NATO!

Gen Kameni, Zagreb

A: Spremni.

B: Spremni!

A: Misli li to Puhovski ozbiljno?

B: Misli. Itekako. On je takav čovjek. Od riječi.

A: I udarit će stvarno na NATO?

B: Udarit će.

B: Damir Kajin, u prvom redu. Zatim, tu su Vladimir Bebić, Zoran Pusić zvani GOLJP.

A: Svega nekoliko ljudi. To bi trebalo biti dovoljno?

B: Nije to samo nekoliko ljudi. Svaki od njih opet ima svoju izbornu bazu. Jaku. Koliko čujem jači su od Kregara i Sriće, zajedno.

A: Na skupu kojim je naviješten

ve drugo. Na prosvjedima je bilo svega dvadesetak osoba.

B: Kameni, morate, prije takvog zaključka, znati koliko pojedinačno vrijede sudionici prosvjednog skupa.

A: Aha, na to Vi mislite. Nisam Vas odmah razumio. Kakve su vrijednosti zapravo u pitanju?

B: Izborne. Glasačke.

A: Zar ne vrijedi pravilo jedan čovjek, jedan glas?

B: Vrijedi, ali samo za Hrvate. Među pristašama Žarka Puhovskog malo je takvih.

A: Dakle, na skupu nazočnih 20 osoba, ako nisu Hrvati, vrijedi kao 100 osoba. Kakva je to računica?

B: Jednostavna. Puhovski, Kajin, Pusić i Bebić vrijede pojedinačno svaki kao 10 Hrvata. To je ukupno 40 osoba. Zatim, 10 nazočnih Srba vrijedi kao 50 Hrvata. Bili su nadalje tu nazočni Furio Radin, Braco Rom sa suprugom i Ephraim Zuroff, a oni zajedno vrijede kao 8 Hrvata. Bila su tamo i dva čistača ulica, Hrvati, koji su vrijedili upravo onoliko Hrvata koliko ih je i bilo. Eto, tako je 20 osoba s novinske fotografije postalo 100 osoba u novinskom članku.

A: Preteška računica za mene. Moram ići. Nisam Vam valjda smetao?

B: Ništa, ništa! Pozdravite urednika. Navratite. Na čaj. Romanij-ski, od čubre.

A: Hoću. Spremni.

B: Spremni!

A: NATO je najjači svjetski vojni ustroj. Zar to nije opasno?

B: Ispravan zaključak. Nu, ni Žarko Puhovski nije makar tko.

A: On je pojedinac?

B: Nije pojedinac. Izgleda samo tako, jer uvijek govori u prvoj osobi. Međutim, njegova ratna osnovica je jaka i razgranata. Pričao mi je o tome prije nekoliko dana Stipe.

A: Pa, tko mu sve daje potporu?

rat NATOu bilo je svega 20-tak ljudi? Po meni nedovoljno za globalni okršaj s NATO-om.

B: Kao prvo, hrvatske novine spominju i stotinjak sudionika. Osim toga, sve te ljude treba gledati piramidalno.

A: Što je sada pak to?

B: Navedene osobe su na čelu ustroja. Iza njih su natiskane brojne druge pristaše Žarka Puhovskog. Pristaše, a ne ustaše.

A: Fotografije govore nešto pos-

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Pripremila:
Marija Dragun rođ. Takšić

KEKS KREM ŠNITE

30 petit keksa,

4 jaja,

15 žlica šećera,

3 žlice oštrog brašna,

7 dl mlijeka,

Sastojine:

10 dag čokolade,

5 dag maslaca i

1 šalica za čaj kuhane
crne kave.

Snimio: Matej Kristan Mirković

Izrada kolača:

Na tacnu poslagati 15 keksa umočenih u crnu kavu.
Na tako složene kekse premazati nadjev.

Izrada nadjeva:

Izmiješati 4 žumanjka i 5 žlica šećera. Umiješati 3 žlice oštrog brašna i 2 dl mlijeka.

Zagrijati 5 dl mlijeka, te kad zavrije dodati 10 dag čokolade za kuhanje i otopiti. Kad je čokolada otopljena treba ju preliti preko smjese od žumanjaka i dalje kuhati na laganoj vatri dok ne zgusne. Kad je gotovo skinuti s vatre te umiješati 5 dag maslaca.

Ostaviti da se ohladi. Mlako namazati na kekse posložene na tacni. Zatim na kremu staviti novi red keksa umočenih u kavi. Na kraju staviti glazuru.

Izrada glazure:

Od 4 bjelanjka istući čvrsti snijeg. Dodavati postupno 7 žlica šećera. Dalje tući na pari dok ne zgusne. Od 3 žlice šećera napraviti prženi karamel i umiješati u snijeg od bjelanjaka. Premazati po gornjem keksu.

Kolač ohladiti u hladnjaku. Rezati šnite veličine keksa.

Dobar tek!

SRETAN I RADOSTAN 10. TRAVNJA

Štovani,

Svim članovima vjernicima CRICCF, HSK, HKM-e i AMCA-e u Francuskoj i prijateljima Hrvatske Države, Slobode, Demokracije i Uzajamnosti, koji slave dan Kristovog Uskrsnuća, želim da On, koji je prošet za nas, umro i uskrsnuo od mrtvih i živi, oživi u nama radost Uskrsnuća.

Isto tako, svima onima koji u 10. travnju vide izraz stoljetnih želja i težnja hrvatskoga naroda za uspostavom hrvatske Države i početak uspostave današnje države Hrvatske, želim sretan i radostan 10. travnja.

Tomislav Jurašinić
jurasinovic@wanadoo.fr

SRETAN USKRS I USKRSNI BLAGDANI!

Neka Vam svjetlo Uskrsne zore
svijetli uvijek na obzoru

ma kako on ponekad možda izgledao taman.

Neka Vas slavije pobjede nad smrću
ispuni neugasivom radošću i nadom

i učini Vas djeliteљima mira što ga samo
Uskrsli Spasitelj može dati.

Želim Vam sretan i blagoslovljen Uskrs !

Sretan Uskrs i uskrsni blagdani!

Mladen Novak
mladen.novak@fleck.hr

SRETAN USKRS!

Poštovani,

Želim Vam sve najbolje za Uskrs.

Sa štovanjem,

Divo Bašić
divo@net.hr

NEKA VAM JE SRETAN USKRS!

Dragi Prijatelji,

Neka sada o Uskrsu, među nama Hrvatima, više nego ikada, vlada razumijevanje, suradnja i međusobno poštivanje. Svim Hrvatima i svim ljudima dobre volje i onima koji to ne mogu biti sa željom da se njihova srca otvore s nadom da nam ovo bude Uskrs u našem zajedništvu. Neka ovog Uskrsa trajno u nama zavlada Isusovo kraljevstvo mira, ljubavi i pomirenja. Svima od srca želimo

SRETAN USKRS!

Uredništvo, Hrvatski Radio Vancouver

Canada
contact@radiovrh.ca
www.radiovrh.ca

Poštovani!

Navještaj uskrsnog evanđelja: Nije ovdje! Uskrsnuo kako reče (Mt 28, 6) pretvara naše beznade u nadu, otvara našu budućnost prema vječnosti, skida s našeg života obilježje zatvora bez izlaza. Na Uskrs slavimo svetkovinu života, slavimo Život, slavimo Boga koji je izvor svakog života. Život svakog ljudskog bića nedokučive je vrijednosti, kao što nas podsjeća Sveti Otac Papa Ivan Pavao II: Kolika li mora biti vrijednost čovjeka pred očima Stvoritelja ako je taj čovjek zavrijedio imati takvog i tolikog Otkupitelja, ako je Bog dao svoga Sina Jedinorođenca, da čovjek ne umre nego da ima život vječni. Zato uskrsna svetkovina nije proslava nekog prošlog događaja. Pobjedonosni Aleluja nije upućen nečem što je prošlo. Svetkovina Uskrsa razglašava početak budućnosti bez kraja. Taj početak budućnosti zove se Isus Nazarećanin, Raspeti i Uskrsli. Jubilej za koji se pripravljamo samo je predokus Vječnog Jubileja što nam ga je zajamčio Otac poslanjem svoga Sina! Eto, to slavimo; eto, zato smo radosni! Svojom radošću svjedočimo vrijednost života, naravnog i nadnaravnog, zato prihvaćamo biti graditelji kulture života. Ta nam radost života daje snagu da se upustimo u borbu protiv kulture smrti, da svoj život iskoristimo kao vrijeme milosti, vrijeme izgradnje ovoga svijeta u pravednosti i solidarnosti, u poštenju i čestitosti, u duhu Božjega kraljevstva što ga je Krist Gospodin uspostavio svojim rođenjem, životom, smrću i uskrsnućem.

**Sretan i blagoslovljen Uskrs - blagdan Života
želi od srca**

fra Ante kapucin!
Administrator@obz.hr

OBAVIJEST

Hrvatsko kulturno društvo Napredak Mostar
88000 MOSTAR, p.p.17.
Br. 70./2009.

PRIOPĆENJE

Navodni 'glavni tajnik' Središnjice Hrvatskoga kulturnog društva Napretka iz Sarajeva, Vanja Gavran, profesor, poslao je, 4. travnja, ove godine, iz Sarajeva, sa skrivenoga broja faksa, nepotpisano pismo, predsjedniku Hrvatskoga kulturnog društva Napretka u Mostaru, profesoru dr. fra Andriji Nikiću, u kojemu ga obavještuje da je on, Vanja Gavran, sazvao 'skupštinu' Hrvatskoga kulturnog društva Napretka u Mostaru, Glavne podružnice u Mostaru, za 14. travnja ove godine, u Mostaru, ne spominjući gdje i kada namjerava održati takozvanu 'skupštinu'.

Nije spomenuo tko su članovi njegove 'skupštine', koju on saziva.

Prema Statutu Hrvatskoga kulturnog društva Napretka u Mostaru, Skupštinu čine članovi toga društva, kojih u Mostaru ima 1.068. Nitko od tih članova ne zna za Vanjinu takozvanu 'skupštinu'. Članova Hrvatskoga kulturnog društva Napretka u Mostaru ima, koliko je poznato, najvjerojatnije više nego ih je u svim Vanjinim podružnicama u Bosni i Hercegovini i izvan nje.

On je u Mostaru našao nekoliko svojih istomišljenika i s njima želi održati tajni dogovor, kako se čini, da bi onemogućili članovima Hrvatskoga kulturnog društva Napretka u Mostaru dobiti novac, iz proračuna Republike Hrvatske, koji je namijenjen mladeži (koja uči) mostarskoga Napretka, te preuzeti Napretkovu zgradu i Napretkovu zakladu u Mostaru.

Vanja u svomu dopisu piše da Mostar zaslužuje podružnicu - koja će kolektivnim aktivnim djelovanjem odgovoriti sve većim izazovima vremena... Stariji se naraštaji sjećaju 'kolektiva' i 'aktivista', iz razdoblja poslije Drugoga svjetskog rata, a danas, šezdesetak godina poslije, svjedoci smo grobnica od više stotina, tisuća, desetaka tisuća i više nevinih žrtava tih 'kolektiva' i 'aktivista'.

Vanja poziva predsjednika Hrvatskoga kulturnog društva Napretka u Mostaru, prof. dr. fra Andriju Nikića, da se pridruži njegovoj takozvanoj 'skupštini', na tajnomu mjestu i s tajnim namjerama, u nepoznato vrijeme, što sve dogovara iz Sarajeva. Piše: - „To bi svakako bilo rješenje, koje bi najmanje opteretilo naš rad...” - oko skrivanja namjenskoga novca mladeži (koja uči) mostarskoga Napretka iz proračuna Republike Hrvatske, te preuzimanja Napretkove zgrade i Napretkove zaklade u Mostaru, što je i konačni cilj gosp. Vanje i njegovih nalogodavatelja (već viđeni scenarij!).

Vanji 'zahvaljujem' za njegov poziv. Ako bih se i želio pridružiti njemu i njegovim istomišljenicima, ne znam gdje bih ih taj dan našao, jer nije rekao gdje će održati taj sastanak.

Što se tiče skrivanja novčane pomoći iz proračuna Republike Hrvatske, namijenjene spomenutoj mladeži mostarskoga Napretka, preuzimanja Napretkove zgrade i Napretkove zaklade u Mostaru, te kulturne podjele hrvatskoga naroda u Mostaru, kao i bacanja još jedne (nove) kosti razdora među ovaj najmalobrojniji narod u BiH, želim da Božja pravda stigne njega i njegove istomišljenike, kao što je stigla 'kolektiviste' i 'aktiviste', koji su tu zgradu 'preuzeli', nakon Drugog svjetskog rata.

prof. dr. fra Andrija Nikić
Predsjednik

Hrvatskoga kulturnog društva Napretka Mostar

Mostar, 8. travnja 2009.

Hrvatski uljudbeni pokret

Udruga za zaštitu
prava građana

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska
tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta
Izlazi subotom

Nakladnik:

**Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.**

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl.
oec. za izdavača
091/33-88-433

Priloge slati na adresu:
Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com
Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković